

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΝΟΡΘΟΓΡΑΦΟΥ

ΤΟ ΕΣΧΑΤΟ ΑΙΣΧΟΣ

Δημητρίου διαμαρτυρία
Ἡ μήπως οντοπία ;

ΤΟΜΟΣ : 34^{ος}

Μέρος επιστολών σειράς κ + λ

ΝΕΟΕΛΛΗΝΩΝ ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΗΜΕΤΕΡΟΙ ΚΑΙ ΠΕΖΟΙ ΛΟΓΟΙ

«Οι ασεβείς ολόγυρα βρίζουνε σαν συχήρια ,
τους αγαθούς που μοναχοί ,στέκουνε στα 'ψαλτήρια'
Κι αντί οργής ο αγαθός ,γελά με κατανόηση ,
κι αναθαρρεί ο ασεβής ,μ' αυτή την παρανόηση .»

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

«Μονάχα στα ελεύθερα πολιτεύματα μπορεί ο πολίτης
να δείξει την έκταση του πνεύματός του .» Πιττακός

ΜΕΡΟΣ : ΤΡΙΤΟΝ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΤΕΡΩΝ : ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΣΟΦΑ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

«Έγειρε ο καθεύδων ,και ανάστα εκ των νεκρών ,
και επιφαύσει σοι ο Χριστός .Βλέπετε ούν ,πώς ακριβώς
περιπατείτε ,μη ως άσοφοι ,αλλ' ως σοφοί .» Εφεσ. ε'.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΣΑΜΑΡΤΖΗΣ

ΚΗΠΟΙ ΚΥΜΗΣ 2008

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Επιστολών, σειρών κ + λ Μέρος β΄.

Σελίς+2 / Επιστολές

Μέρος Σειράς κ

2 κ/1 Μικρή επιστολή: Πού πάμε;

3 κ/2 Νέα γωνία, εν αγωνία

4 κ/3 Ω Αθηναίοι!

6 κ/4 Περί το Αγ. Χρίσματος Α΄. Ιωάνν.β΄.20-29

7 κ/5 Αγάπη υπάρχων ο Θεός και Πατήρ

9 κ/6 Η τουρκία είναι διαρκώς με απλωμένο το ένα χέρι, και το άλλο το κρατάει πισώπλατα, με υψωμένο μαχαίρι.

10 κ/7 ΣΥΝΤΟΜΟ ΚΗΡΥΓΜΑ Συντάκτης επίσκοπος Αυγουστίνος Ν. Καντιώτης: Η θύρα: (Ιωάν.ι΄.1-9)

13 κ/8 Η των Γραικών Φυλή

15 κ/9 Προς τον μακαριώτατον, Αρχιεπίσκοπον Αθηνών και πάσης Ελλάδος, κ.κ. Ιερώνυμον Β΄ :Σύγχυση, Παραλυσία, Διάλυση.

17 κ/10 ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ / (π. Ιακώβου, Αρχιεπ. Αμερικής)

18 κ/11 «Θεού σοφία»

19 κ/12 Πολλά τα στρατόπεδα* σκευών βλακειάς, ή ασεβείας, (*καφεοινοποτεία)

20 κ 13 Σύνταγμα συμπεριφοράς

21 κ 14 Προπροδρομοχριστιανικά

22 κ 15 Άσμα μοι έννεπε Γλώσσα μου Θεοδώρητη

24 κ 16 Ξωκλήσι μου ερειπωμένο

26 κ 17 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ

27 κ 18 Ήλων τον πόνον η σάρξ πώς επάγη :

28 κ 19 Αγαπητέ Έλληνα εξ Ελλήνων

29 κ 20 Αγ. Νικόδ. ο Αγιορείτης: Οι κακές έξεις και η θεραπεία τους Α΄.

30 κ 21 Οι κακές έξεις και η θεραπεία τους Β΄.

32 κ 22 Οι κακές έξεις και η θεραπεία τους Γ΄.

33 κ 23 Προρήσεις Αγ. Απ. Παύλου

34 κ 24 Αγ. Απ. Πέτρου, προς μπρεσβυτέρους Α΄.

36 κ 25 Αγ. Απ. Πέτρου, προς μπρεσβυτέρους Β΄.

38 κ 26 Ποίμνη και Ποιμήν

40 κ 27 Μικρή προσευχή διά τα προς ημάς...

42 κ 28 Εποχή πασοκοκρατίας και της 17^{ης} Νοέμβρη.

43 κ 29 Αδιέξοδος

44 κ 30 «Ανεξέλεγκτα

45 κ 31 Οι χαρμολάδες

Μέρος Σειράς λ

49 λ/1 "Εν ω όντες, υφ' ου και αποθανείσθαι

50 λ/2 Έκλεισαν την στρόφιγγα των θησαυρών οι ρηχοί προοδευτικοί

51 λ/3 Ο παραλογισμός της παραβατικότητας εν γνώσει μας

54 λ/4 Οι μικροπαρεκτροπές και η αβλεψία

56 λ/5 «Προς κέντρα λακτίζετε! Και αλλήλους αφανίζετε

58 λ/6 Για το καλό μας

60 λ/8 Τουρκία άφιλη και βάρβαρη

61 λ/9 «Το έθνος κι αν εδουλώθη δεν εξεριζώθη

64 λ/10 Αντισταθείτε

65 λ/11 Αντισταθείτε Μέρος β΄.

66 λ/12 Οργή απ' την παραβίαση του αυτεξουσίου

- 67 λ/13 Χειμωνιάζει στις καρδιες
68 λ/14 Η συνέχεια της Φυλής
69 λ/15 Αντί για σέβας χαλασμό, αντί ορθού το λάθος
70 λ/16 ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ, «Ο 'ΠΛΑΤΩΝ'
72 λ/17 ΑΣΚΗΤΙΚΑ
74 λ/18 «Περί συντέλειας του κόσμου
75 λ/19 «Μητρικές αρετές
76 λ/20 Το ευαγγέλιον του Χριστού, δύναμις Θεού εστί
78 λ/21 <τετέλεσται>
79 λ/22 τα υπηρετούμε:
80 λ/23 Το Χρέος μας:
81 λ/24 «Όταν αυξάνονται οι τεμπέληδες
83 λ/25 Έντεχνος απάτη, τερατίας έμπλεος
86 λ/26 Άκου άθεε
87 λ/27 Συμπ/ματική επιστ. Προς τον πρόεδρο Ακαδημίας Αθηνών
88 λ/28 «Έντεχνως απάτη, πανουργίας έμπλεος, (τους) Έλληνας
κατενίκησεν. Β'.
89 λ/29 Περί Υπομονής
90 λ/30 Μόνο προς τον Θεό το χέρι απλωμένο, εις δε τα πάντα όλα...
91 λ/31 Οδηγίες από καρδιάς, μακαριστού Χριστόδουλου
93 λ/32 «Το καλό μονοπάτι του γεροΚολοκοτρώνη
94 λ/33 "Πολλά κατ' εμού εσκενάσαντο, αλλά πάντα δια φθόνον εποίησαν.
96 λ/34 Παιδείαν και πάλιν Παιδείαν
97 λ/35 ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΕΛΛΑΔΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟ
99 λ/36 "Σε δύσκολες εποχές μας τόχαν
100 λ/37"Εί γαρ α κατέλυσα ταύτα πάλιν οικοδομώ
101 λ/38 Οι Ευρωπαίοι ηγέτες, πρέπει να γίνουν ανθρώπινοι και όχι ξύλινοι
103 λ/39 «Αποθέσατε πάντα ταύτα
104 λ/40 προς άθεον
105 λ/41 Άφρονες λαοί
106 λ/42 «Ικετήρια Δέησις
108 λ/43 «ΦΩΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ
113 λ/44 ΚΥΡΙΕΥΤΗΚΕ Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ
115 λ/45 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ
116 λ/46 ΜΑΝΟΥ ΧΑΤΖΗΛΑΚΗ
118 λ/47 Η Ευρώπη εις βάρος της Ελλάδος
119 λ/48 Λαογραφία:
120 λ/49 Θυμός Διαρκώς
121 λ/50 Ο διχασμός εν Κύπρω: Ιούλιος, 1974
125 λ/52 Περί της ημέρας του Νώε
128 λ/53 Ο Θεός μιλάει
129 λ/54 Οι Τέσσερεις Συμβουλές των γερόντων προς τον Αλέξανδρο
130 λ/55 ΚΥΡΙΕΥΤΗΚΕ Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ
132 λ/56 « Ι κ ε τ ή ρ ι α Δ έ η σ ι ς
134 λ/56^α ΑΡΧΑΙΑ ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ
136 λ/57 ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ
142 λ/58 Έλεγχος και ωφέλεια
143 λ/59 Κρυμμένα λόγια
144 λ/ 60 Ορθοδοξία, αρδομένη
145 λ/61 Πόλεμος στη Μ. Ανατολή, (έναρξις: 7/10/2023 – ...)(Μένεα
πνέοντες προς αλήλους) 1/11/23

Επιστολή κ/1

Μικρή επιστολή: Πού πάμε;

«Πρό Χριστού ο Θεός έδωκεν τους Προφήτας, οίτινες προκατήγγειλαν την άφιξιν του Κυρίου· μετά Χριστόν, έδωκεν ημίν τους Αγίους, ίνα ευθείας ποιήσουσιν τας τρίβους ημών· και μας edίδαξαν, και μας εφώτισαν, και μας απέδειξαν, και μέχρις διά βασάνων μαρτυρικών μας βροντοφώναξαν, αλλά και ημείς ως το πάλαι οι Ιουδαίοι, πονηρά εποιήσαμεν· καν κατά συρροήν αστοχήσαμεν, ούκ ηβουλήθημεν ποτέ, του συνιέναι τας μεματωμένας Αγίας Γραφάς. Ίδετε, ίδετε, πρό Χριστού μετά Χριστόν, χιλιάδες τα χρόνια, και όμως παραμένομε του κερατά πόνια. Γεμίσαμε τα σπίτια μας σκυλιά και τις φυλακές με παιδιά, αδειάσαμε τις καρδιές μας και γεμίσαμε τοις κοιλιές μας, μας ανοίγουν τα σπίτια μας κι εμείς κλείνουμε τις αγκαλιές μας, στα φαύλα δοθήκαμε και αρνηθήκαμε τις φαμελιές μας, είμαστε άξιοι, στον τοίχο για στήσιμο, αλλά όχι για εκτέλεση αλλά για φτύσιμο».
(σημ. χυδαίος δεν είμαι αλλά τα χυδαία της εποχής, χυδαίως δει λεγέσθω).

«Προτιμών την εμή γελιότητα, από την εναγώνιον προς υμάς αγάπην, προβαίνω εις αυτήν την πράξη, για να μη μένομε κάθε χρόνο στην ίδια τάξη». 25 / 3 / 2022

Σημ. Εάν τα παιδιά σας είναι ανώτερα πνευματικά των γονέων και κηδεμόνων, ή εάν θέλουν να γίνουν καλλίτερά σας, γιατί τους στερείτε τον Εκκλησιασμό, μέτρον Θεού, που διδάσκει, και εν σοφία φάσκει: «μη καταδικάζετε τα παιδιά σας, σε ζωή σύντομη και ανέτοιμα, «άφετε τα παιδιά ελθείν πρός με», λέγει Κύριος, για να μη σας κουράζει με πολλά λόγια, «σοφωτάτην εν αυτό την οικονομίαν ωδίνοντι». Πνευματική υμών στενότης, ή «μωραίνει Κύριος ον βούλεται απολέσαι:», το κρίμα στον λαιμό σας. —

Επιστολή κ/2Νέα γωνία, εν αγωνία

Διατί ούκ ηγάγετε αυτόν; είπαν οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι στους υπηρέτες τους.

Από μια άλλη προσέγγιση το ερώτημα να το θεωρήσουμε προς εμάς γεγεννημένον, υπό την έννοια όμως, διατί εμείς οι οποίοι δεχόμαστε ότι νοιάθουμε πως προσπαθούμε κάτι να κάνουμε, εμείς λοιπόν, γιατί δεν φέρομε τον Κύριο ενώπιον των ανθρώπων προς επανευαγγελισμό, ή προς τινά άλλον επαναφωτισμό με κάποιον άλλον τρόπον επαναπροσέγγισης της προσπάθειας επανασυνάντησις με τον Κύριο, σε ένα νέο πηγάδι του 'Ιακώβ', σε μια νέα κολυμβήθρα του Σιλωάμ, σε μια νέα ανάσταση του Λαζάρου, σε μια νέα έγερση του παραλυτικού, στην νέα ξηρανθήσα συκή (ευημερία) και την τοιαύτην κολοκυνθή; στην ταραγμένη θάλασσα, ή στην πονεμένη Χήρα που της ανέστησε το μονάκριβο παιδί της; στην επιστροφή του ασώτου, στην υποστήριξη της ευφορίας του σπόρου που έπεσε στην καλή γη, στην αποκήρυξη των φιλοφρόνων εργατών του αμπελώνος...ή «μη και ημείς (πεπλάνεισθε) επλανήθημεν»;

Γιατί δεν στεκόμαστε με τον ανάλογο σεβασμό μπροστά στις θυσίες εκατομμυρίων Μαρτύρων, και άλλων τόσων Αγίων και δικαίων, που πίστεψαν στην αναζήτηση της τελειότητας μέσα από τόσους αγώνες, ψυχοπνευματικούς και σωματικούς; Γιατί αφήσαμε την Πηγή της Ζωής, την Ορθοδοξία, στα αζήτητα; και κάναμε τα ανόητα περιζήτητα;

Διατί δεν αναφωνήσαμε ποτέ όπως πρέπει, το ότι: «Ουδέποτε ελάλησεν άνθρωπος ως ούτος ο άνθρωπος»; δεύτε και ημείς οπίσω Αυτού, και ακουσόμεθα τον λόγον Αυτού;

Σημ.{(Εθελοντές προς το δράν, εργαλειοθήκης τινός ως εργαλεία εσόμεθα, και κατά το εργάζεσθαι ημών παρά τω ταμειούχῳ πιστωνόμεθα. Ο γαρ καιρός παρά τῷ Κυρίῳ, του αποδράν όπου Θεός οικεί, η προς τείχος τι, ή θύραν ανοικτή).επε.}.

Επιστολή κ/3Ω Αθηναίοι!

Με τα χιόνια χάνεστε, με τα ψιλοβρόχια πνίγεστε, με τα καλοκαίρια καίγεστε, με τα ποδόσφαιρα σκοτώνεστε, προς τι να σας μακαρίσω ώ Αθηναίοι; ή, μήπως δεν έχετε καμία σχέση με τους αρχαίους Αθηναίους, οι οποίοι αγαπούσαν και φρόντιζαν την Αθήνα σαν το σπίτι τους; μήπως νοιώθετε ξένοι και την μισείτε; «οποίον ημάς κατατρέχει σύνδρομο και δεν έχετε την στοιχειώδη ισορροπία;» Πάντα τους επαρχιώτες μας κάνετε να χτυποκαρδούμε, και τότε σαν μικροαπατεώνες και τότε σαν κατεργάρηδες της κάθε εποχής συμπεριφέρεστε, ή τα ψιλοβολεύετε!

Πόσο να σας αντέξομε; και πόσο να στεναχωριόμαστε για σας; κάθε φορά; μόνο να διαμαρτύρεστε ή να οδύρεστε ξέρετε γιατί όλοι οι άλλοι σας φταίνε, γιατί ποτέ τα στραβά σας δεν σας τα λένε, και βαδίζετε διαρκώς επί λαθών ως ο περιπλανητής, ο εκ του νόμου διαλαθών. Αν δεν αγαπάτε το περιβάλλον σας, βρείτε τρόπο να το διορθώσετε και να το αγαπήσετε, η δε αλλιώς ...να πάτε εκεί που θα σας αρέσει και που είναι αλλιώς.

Ή αναστηθείτε, εν λόγοις και έργοις ορθοδομείτε, αγαπηθείτε και αντισταθείτε και υπερασπισθείτε τα εχόμενα, για να σωθείτε απ' τα επερχόμενα.

Ναι! μαύροι και ανάξιοι δείχνετε πως είστε, γιατί, τότε τα χιόνια σας κλείνουν, τότε τα νερά σας πνίγουν, τότε οι φωτιές σας κυκλώνουν, (ποτέ τα βάσανά σας δεν τελειώνουν), τότε τα στραβά σας δεν βλέπουν, παρά μόνο, ή η αστυνομία, ή η πυροσβεστική, ή το ΕΚΑΒ, ή οι εκάστοτε κυβερνήσεις σας φταίνε, γιατί κανείς σας έφτυσε, και τον λαό αυτό δεν ωφέλησε, παρά επάνω του μόνο για φόρους επένδυσε και φαίνεσθε ένα σύνολο αξιοθρήνητο, για την ανικανότητά του και την ανευθυνότητα του, και αξιολύπητο για την συμπεριφορά του, ανίκανο να υπερασπιστεί τα υπάρχοντά του, τα δικαιώματά του και την αξιοπρέπειά του.

Πότε σαν νταβατζήδες, και πότε σαν παπατζήδες, και γενικώς μορφής καταφερτζήδες, αμερικής και ευρώπης καφετζήδες. Κλασική Παιδεία και Ορθοδοξία, τις βλέπετε με παρωπίδες. Και μας φτάνετε άθελά μας στα όριά μας, και δεν αντέχετε, μηδέ βλέπεστε, μηδέ να ακούγεστε όλως, και τον Θεόν δεν φοβείστε ουδόλως.

Μαύρα πάντα τα δικά σας, παρά χαιρόμαστε με τις αναμνήσεις από περασμένα και καυχόμεθα για πρόσωπα Άζια και

αγαπημένα, κι αν τα σπίτια ερειπωμένα, αλλά ακόμα πάλι με
άλλα γελάμε κι αυτά αποθαμένα πρόσωπα αγαπημένα και
χιλιοαναστημένα, που ευτυχώς μας άφησαν τόσα έργα με τα
οποία ευχάριστα περνάμε· το μόνο καλό, απ' την Οπαία Υαλο
την Υπερφίαλο*. (*τηλεόραση). {(Ιδέ, Κωσταντάρας και μετά των
άλλων της εποχής αστέρων, συνιστόντων χορεία καλλιτεχνών ...)}'-

Επιστολή κ/4ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΧΡΙΣΜΑΤΟΣ Α΄. Ιωάνν.β΄.20-29

Α Ιω. 2,20 ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἴδατε πάντα.

Α Ιω. 2,20 Αὐτὴν ἄλλως τε τὴν γνώσιν καὶ διάκρισιν τὴν ἔχετε καὶ σεις. Σεις ἔχετε πράγματι πάρει κατὰ τὴν ὥραν τοῦ βαπτίσματος σας πνευματικὸν χρίσμα, ἀπὸ τοῦ ἁγίου, τοῦ Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ με τὸν φωτισμὸν αὐτόν τοῦ Πνεύματος γνωρίζετε ὅλα τα αναφερόμενα εἰς τὴν σωτηρίαν (καὶ ἡμπορεῖτε νὰ διακρίνετε τὴν πλάνην καὶ τὴν αἵρεσιν).

Α Ιω. 2,21 οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστι.

Α Ιω. 2,21 Τα παρὰπάνω σας τα ἔφραψα ὅχι διότι δὲν γνωρίζετε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἀντιθέτως, διότι τὴν γνωρίζετε καὶ διότι κανένα ψεῦδος δὲν προέρχεται ποτέ ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν.

Α Ιω. 2,22 τίς ἐστὶν ὁ ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν.

Α Ιω. 2,22 Ποῖος δὲ εἶναι ὁ ψεύτης, παρὰ μόνον ἐκεῖνος ποὺ ἀρνεῖται, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ ἐνανθρωπήσας Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Χριστός; Αὐτός ἐστὶν πράγματι ὁ ἀντίχριστος καὶ ὁ οπαδός του ἀντιχρίστου, αὐτός ποὺ ἀρνεῖται τὸν Θεὸν Πατέρα καὶ τὸν ἐνανθρωπήσαντα Υἱόν.

Α Ιω. 2,23 πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει.

Α Ιω. 2,23 Καθένας ποὺ ἀρνεῖται τὸν Υἱόν καὶ δὲν τὸν δέχεται ὡς τὸν σαρκωθέντα Λογον καὶ λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, δὲν ἔχει οὔτε κι τὸν Πατέρα.

Α Ιω. 2,24 Ὑμεῖς οὖν ὁ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω. ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε.

Α Ιω. 2,24 Σεις, λοιπόν, αὐτό ποὺ ἔχετε ἀκούσει ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιστροφῆς σας πρὸς τὸν Χριστόν, κρατήσατέ το καλὰ ὥστε νὰ μείνῃ ἐντός σας. Εἰάν δὲ μείνῃ μέσα σας αὐτό ποὺ ἀπ' ἀρχῆς ἔχετε ἀκούσει, καὶ σεις τότε θὰ μένετε ἐν τῷ Υἱῷ καὶ ἐν τῷ Πατρὶ εἰς στενὴν σχέσιν καὶ κοινωνίαν.

Α Ιω. 2,25 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Α Ιω. 2,25 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ υπόσχεσις, τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μας υποσχέθη, ἡ ζωὴ δηλαδὴ ἡ αἰώνιος, ἡ τελεία καὶ ἀκατάλυτος ἐνωσίς μας καὶ κοινωνία με τὸν Θεόν.

Α Ιω. 2,26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς.

Α Ιω. 2,26 Αυτά έκρινα να σας γάψω δι' εκείνους, που προσπαθούν να σας παραπλανήσουν με τας αιρετικές των διδασκαλίας.

Α Ιω. 2,27 καὶ ὑμεῖς, τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν μένει, καὶ οὐ χρεῖαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκη ὑμᾶς, ἀλλ' ὥς τὸ αὐτὸ χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστι καὶ οὐκ ἔστι ψεῦδος, καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς μενεῖτε ἐν αὐτῷ.

Α Ιω. 2,27 Και σεις έχετε το πνευματικόν χρίσμα, το Αγιον Πνεύμα με τας δωρεάς του που ελάβατε από τον Χριστόν και μένει μέσα σας. Και δι' αυτό δεν έχετε ανάγκη να σας διδάξη κανένας άνθρωπος, αλλ' όπως αυτό τούτο το πνευματικόν χρίσμα σας διδάσκει για όλα, και κάθε τι που διδάσκει είναι απολύτως αληθινό και δεν είναι ψευδές, και καθώς εξ αρχής σας έχει διδάξει, έτσι πρέπει να μένετε εν τω Χριστώ και να κρατήτε την αλήθειαν, που το Πνεύμα σας έχει αποκαλύψει.

Α Ιω. 2,28 Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα ὅταν φανερωθῇ ἔχωμεν παρρήσιαν καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

Α Ιω. 2,28 Και τώρα, λοιπόν, παιδιά μου, μένετε σταθεροί και ηνωμένοι με τον Χριστόν, ώστε, όταν κατά την Δευτέραν Παρουσίαν του φανερωθή ενδόξως, να έχωμεν θάρρος απέναντί του και να μη εντροπιασθώμεν (αποφεύγοντες αυτόν), ένεκα αμαρτίας και ενόχης, κατά την Δευτέραν του Παρουσίαν.

Α Ιω. 2,29 ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός ἐστι, γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

Α Ιω. 2,29 Εφ' όσον δε ζεύρετε καλά, ότι ο Χριστός είναι δίκαιος, γνωρίζετε επίσης από την προσωπικήν σας πείραν ότι καθένας, ο οποίος εφαρμόζει την δικαιοσύνην εις την ζωήν του, έχει γεννηθή και αναγεννηθή από αυτόν. —

Επιστολή κ/5

Αγάπης υπάρχων ο Θεός και Πατήρ

Αγάπης υπάρχων ο Θεός και Πατήρ, και ούκ αγαθός απλώς, αυτό δε μάλλον το αγαθόν, επείπερ οίδε τον ίδιον Υιόν υπέρ ημών τιθέντα διά της εις ημάς αγάπης...ηγάπησεν εικότως, ού ὥσπερ μισθόν την αγάπην αὐτῷ δωρούμενος, ἀλλὰ της ουσίας της εαυτοῦ το γνήσιον εν Υιῷ θεωρών, το της εαυτοῦ φύσεως τῷ Υιῷ ἐδωρίσατο διὰ τοις ἔχουσιν ἀνάγκην Αὐτόν επικαλεῖσθαι. Ὡσπερ τις των καθ' ἡμᾶς εν ιδίῳ τέκνῳ τυχόν της οικείας μορφῆς ἀκριβῆ τον χαρακτήρα καταθεώμενος, με την πατρική του ἀγάπην υπερπροστατεύει το εαυτοῦ τέκνον, ... κατὰ τον ίδιον τρόπον ο Θεός και Πατήρ, ηγάπησεν, τον ίδιον Υιόν, τον υπέρ ημών τιθέντα την ιδίαν ψυχὴν, και αὐτίς λαμβάνοντα. Και αγάπης ἔργον ἀνέλαβε διὰ την σωτηρίαν ημών, διὰ των Ἀγίων του Παθόν, (παρ' ὅτι για μερικῶς ἄδοξα ἔπαθε)· και ὅχι ἀπέθανε μόνον, ἀλλὰ την τιθείσαν ψυχὴν λαβεῖν, ἡμῖν κατέδειξεν, ἵνα νεκρώσει τον θάνατον, και να περιφρουρήσει για πάντα τον ἄνθρωπον, ἀπὸ την μελαγχολία της επικειμένης φθοράς εκ του θανάτου. Αγαπητός υπάρχων πάντοτε εκ της φύσεώς Του, να αγαπηθεῖ εἶναι αὐτονόητο ἀπὸ ημᾶς, ἀντιαιτεῖται, και την ημών σωτηρίαν ὑμῖν δωρῆται διὰ την ημών προς Αὐτόν αγάπην. Γνωρίζων ο Υιός ως Θεός το τέλειον του ἀναλαβόντος ἔργου, καλεῖ εις θυμηδία(εις χαράν ἀπὸ της καρδίας) τον εαυτοῦ Γεννήτορα, διὸ λέγει εν βιβλίῳ Παροιμιῶν: «Εγὼ ἡ σοφία, ἐγὼ ἡμην, ἡ πρόσχαιρε, καθ' ἡμέραν δε ἠυφραίνόμην εν προ-σώπῳ αὐτοῦ εν παντί καιρῷ, ὅτε ἠφραίνετο την οικουμένην συνετελέσας, και ἐνηφραίνετο εν υιοῖς ἀνθρώπων».σ.1053-56⁴ {(Διὸ και ημεῖς Χριστόν, Θεόν ὄντα και υπέρ ημών παθόντα, και τῷ Πατρί συνόντα, εν θυμηδία, εὐσεβάστως πάντα, πάντα τα Εὐτοῦ, αἰεὶ μεγαλύνομεν, βοῶντες. Δόξα τη δυνάμει σου Κύριε).επελ. –

Επιστολή κ/6

Η τουρκία είναι διαρκώς με απλωμένο το ένα χέρι,
Και το άλλο το κρατάει πισόπλατα με υψωμένο μαχαίρι.

Καταδειχθέντες διά τοις ελέγχοις οι Τούρκοι, και την επί
τούτοις σιωπήν, ταις μεν σφων δυστροπίαις ορώντες ούκ
αζήμιον, επωφελή δε ταις όχλοις αυτών συνεπείθοντο επί το
χρήναι ομολογείν το κατά της Ελλάδος πάθος, και επί το
σύνηθες αυτοίς κατασύρονται θράσος, και διψώσιν πάλιν
φιλοφρονείν κατ' αυτής. Αιδώ γαρ την προς τον νόμον, ως
αχρειοτάτην αυτοίς, παρωσάμενοι(απορρίπτουσιν), εν δε τω
μηδενί λόγω τα εν τω διεθνές δικαίω ποιημένοι Γράμμασι,
ούκ ελογίσθησαν, και το λεχθέν: «Αθώον και δίκαιον μη δει
αποκτενείν», ούκ εφοβήθησαν, και ουδεμιάς αξιώσαντες
μνήμης, εν τη αδικοτάτη κατά της Ελλάδος νοσούσι μανίας,
δεικνύειν εν τω άμα ότι εκ πάσης Ε.Ε./USA απειλής ούκ
επτοήθησαν».

Αλλά ιστέον ότι, εκ θείας ισχύος ανατρέπεται πάλιν αυτοίς
προς παν τουναντίον, των εγχειρημάτων η έκβασις. «Ού γαρ
επιτεύζεται δόλιος θήρας», γέγραπται.

Σημ.

Όσον διά την Εσπερίαν, στοχομαχοποιήσαντες τον Πολιτισμό
του 21^{ου} μ.Χ. αιώνος: διά της φιλοφόνου τρομοκρατίας της
Παγκοσμιοποίησης:

Την Δημοκρατίαν εξεπόρνευσαν, την Εκκλησίαν εμοίχευσαν,
την Κοινωνίαν εν πνευματικότητι εξηνδραπόδισαν, και εν τη
Παιδεία, την απαιδείαν αναμόχλευσαν και τα πάντα προς το
συμφέρον της γαστρος ανεκαίνισαν.

Την μεν πολιτικήν επιστήμη εις επιστήμη Πλάνης επεοίησαν,
την δε οικονομίαν, εις επιστήμην Απάτης, ανεσκεύασαν.

Ουαί τοις επερχομένοις! —

Επιστολή κ/7ΣΥΝΤΟΜΟ ΚΗΡΥΓΜΑΣυντάκτης επίσκοπος Αυγουστίνος Ν. ΚαντιώτηςΗ θύρα: (Ιωάν. 10,1-9)

«Εγώ ειμί ή θύρα' δι' εμού εάν τις εισέλθη, σωθήσεται, και εισελεύσεται και εξελεύσεται, και νομήν ευρήσει» (Ιωάν. 10,9)

ΣΗΜΕΡΑ, αγαπητοί μου, είναι εορτή και πανήγυρης μεγάλη. Εορτάζουν δύο θρησκευτικές φυσιογνωμίες, δύο άγιοι, πού ή γλώσσα της Εκκλησίας τους ανέβασε πολύ ψηλά, στο επίπεδο των ισαποστόλων. Σήμερα είναι ή μνήμη των δύο αγίων θεοστέπτων βασιλέων και ισαποστόλων Κωνσταντίνου και της σεβάσμιας μητρός του Ελένης.

Σήμερα, κοντά στους αγίους, εορτάζουν και όσοι και όσες φέρουν τα ωραία ονόματα τους. Μικροί και μεγάλοι, απλοί άνθρωποι του λαού άλλα και αξιωματούχοι και κυβερνείται και πρίγκιπες και βασιλείς εορτάζουν σήμερα. Δεν είπα τίποτε. Σήμερα εορτάζει ολόκληρος ό Ελληνικός λαός, εορτάζουν γενεές γενεών. Λίγα ονόματα στην Ιστορία του πολύπαθους και μαρτυρικού έθνους μας ηλεκτρίζουν τόσο όσο το όνομα Κωνσταντίνος. Το όνομα αυτό έφερε ό σημερινός άγιος, ό Κωνσταντίνος Α' ό Μέγας (337), ό ένδοξος και ηρωικός ιδρυτής της Βυζαντινής αυτοκρατορίας, αλλά και ό τελευταίος μαρτυρικός αυτοκράτωρ του Βυζαντίου, ό Κωνσταντίνος ΙΑ' ό Παλαιολόγος (1405-1453). Έτσι το όνομα Κωνσταντίνος έγινε σύμβολο, συνδέθηκε με τις παραδόσεις και τους θρύλους του γένους μας, και ιδίως με το όραμα της βασιλίδος των πόλεων, της Κωνσταντινουπόλεως. Για αυτό ή σημερινή εορτή είναι θρησκευτική και εθνική. Δεν θα σας διηγηθώ τον βίο των σημερινών αγίων. Αντί ν' ανοίξω το συναξάρι, την ιστορία, και να σας διηγηθώ τον βίο τους, θα μου επιτρέψετε να ρίζουμε ένα βλέμμα στο σημερινό ευαγγέλιο και μάλιστα στο τελευταίο ρητό. Το τελευταίο ρητό του σημερινού ευαγγελίου λέει•«Εγώ ειμί ή θύρα• δι' εμού εάν τις εισέλθη, σωθήσεται, και εισελεύσεται και εξελεύσεται, και νομήν ευρήσει»(Ιωάν. 10,9). Τι σημαίνουν τα λόγια αυτά του Χριστού; Για πρόβατα και βοσκούς μιλάει το ευαγγέλιο. Μας λέει ό Κύριος, παραβολικώς, ότι όπως τα άλογα πρόβατα αναπαύονται και ασφαλίζονται μέσα στο μαντρί, έτσι υπάρχει και μία άλλη μάνδρα, πνευματική, είναι ή Εκκλησία του, στην οποία αναπαύονται και ασφαλίζονται τα λογικά πρόβατα, οι άνθρωποι, έφ' όσον βεβαίως το θέλουν. Όποιος δεν θέλει, είναι ελεύθερος να μείνει έξω από τη μάνδρα. Τα λόγια αυτά σημαίνουν, ότι ό κόσμος χωρίζεται σε δύο παρατάξεις• στη μία είναι οι έκτος της μάνδρας, στην άλλη οι εντός της μάνδρας• οι μεν βρίσκονται κοντά στον Χριστό, οι άλλοι είναι μακριά από τον Χριστό.

Πώς ζουν, αγαπητοί μου, οι έκτος της μάνδρας, αυτοί πού μένουν μακριά από τον Χριστό; Ό άνθρωπος πού μένει έξω από τη μάνδρα του Χριστού δεν έχει ασφάλεια και ανάπαυση. Και πώς να έχει; Σάς ερωτώ• μπορεί το πρόβατο την νύχτα να είναι ασφαλισμένο και αναπαυμένο έξω από το μαντρί του; μπορεί το πουλί να ζήση και να πετάξει χωρίς

ατμοσφαιρικό αέρα; μπορεί το λουλούδι ν' αντέξει έξω απ' τη γλάστρα; μπορεί το ψάρι να ζήσει έξω απ' τη θάλασσα; Όσο μπορεί το ψάρι να ζήσει έξω απ' τη θάλασσα και το λουλούδι ν' άνθησει έξω απ' το περιβόλι και το πουλί να πετάξει χωρίς αέρα και το πρόβατο να ζήσει έξω απ' το μαντρί, άλλο τόσο μπορεί και ο άνθρωπος να ζήσει έξω απ' το μαντρί του Χριστού. Ότι είναι για το σώμα οι πνεύμονες και η καρδιά —κι ακόμη παραπάνω—, αυτό για τον άνθρωπο είναι ο Χριστός. Δεν μπορείς να ζήσης χωρίς Χριστό.

Λόγια είναι αυτά; Απόδειξίς οι σύγχρονοι άνθρωποι. Τι πέτυχαν με τα γράμματα τις επιστήμες και τις θεωρίες τους ή με τα πλούτη τους θησαυρούς και τον τεχνικό πολιτισμό τους; Ένα μεγάλο κενό! Μικροί και μεγάλοι, ανεξαρτήτως ιδεολογικής τοποθετήσεως, από βορρά μέχρι νότου και από δυσμών μέχρι ανατολών, όλοι οι άνθρωποι φέρουν επάνω τους την αγωνία και το άγχος. Η σημερινή γενεά περισσότερο από κάθε άλλη μπορούσε να ζήσει ευτυχισμένη• και όμως ζει στιγμές δραματικές. Γιατί; Διότι έφυγε ο «ατμοσφαιρικός αέρας», έφυγε το «άρωμα», έφυγε το «έδαφος», έφυγε η «ζωή». Δεν βρίσκει ανάπαυση ο άνθρωπος, αγωνιά, σπαρταρά. Πάρτε το ψάρι, βγάλτε το απ' τη θάλασσα, βάλτε το πάνω σε μια αμμονδιά —ας είναι και χρυσή—, αυτό σπαρταράει. Αν είχε γλώσσα, θα σου έλεγε• Δός μου το νερό, να πέσω μέσα στη θάλασσα, ν' αναπνεύσω, να ζήσω. Έτσι και ο άνθρωπος.

Που ζητεί σήμερα ο άνθρωπος την ανάπαυση και την ασφάλεια; Χτυπάει πολλές πόρτες. Ρίζτε μια ματιά στην κοινωνία, από τις καλύβες των φτωχών μέχρι τα μέγαρα των πλουσίων. Όλοι ζητούν ανάπαυση και ασφάλεια στα χρήματα, στις ανέσεις, στις απολαύσεις, στις γυναικές, στις διασκεδάσεις, στα σπορ και τον αθλητισμό, στις εκδρομές και τον τουρισμό, στη γνώση και την πολιτική, σε εγκόσμια δηλαδή στηρίγματα. Η πείρα της ζωής λέει, ότι σε κανένα απ' αυτά δεν βρίσκουν εκείνο πού ζητούν. Διότι χτυπούν λάθος πόρτα! Ποια είναι η ασφάλεια του σημερινού ανθρώπου; Καμία ασφάλεια. Ταραχή και ανασφάλεια χαρακτηρίζει τη ζωή. Το πρόβατο δεν είναι ασφαλισμένο την νύχτα έξω από το μαντρί, κι ο άνθρωπος είναι ανασφαλής και ανήσυχος έξω από την Μάνδρα του Χριστού, την αγία αυτή Εκκλησία. Έξω απ' το μαντρί το πρόβατο το τρώει ο λύκος• και έξω από την αγία Ορθοδοξία μας ο άνθρωπος, η Ελλάδα μας, θα πέσει θύμα ληστών, απατεώνων και εκμεταλλευτών, πού ζητούν να τον παρασύρουν και να τον ρίξουν στις χαράδρες της απώλειας και καταστροφής. Το τέλος του κόσμου είναι εκείνο πού είπε ο σοφός Σολομών «Ματαιότης ματαιοτήτων, τα πάντα ματαιότης» (Εκκλ. 1,2).

Μη χτυπάτε, λοιπόν, άλλες πόρτες• αυτό πού ζητάτε δεν υπάρχει εκεί. «Εγώ ειμί η θύρα», φωνάζει ο Χριστός. Μέσα στην ταλαιπωρία του κόσμου τούτου ακούγεται η γλυκεία φωνή του ' «Εγώ ειμί η θύρα», ή μόνη θύρα. «Εγώ ειμί η θύρα• δι' εμού εάν τις εισέλθει σωθήσεται, και εισελεύσεται και εξελεύσεται, και νομήν ευρήσει» (έ.ά.). Ω λόγια ανεκτίμητα, ω λόγια πού δεν υπάρχει ζυγαριά να τα ζύγισι! Τα λόγια αυτά του Χριστού έχουν βάθος και πλάτος και ύψος εννοιών. Οι άλλες θύρες είναι απατηλές παγίδες- ή θύρα του Χριστού είναι ασφαλές καταφύγιο, είναι γαλήνιο λιμάνι. Στις άλλες θύρες οι άνθρωποι το μόνο πού βρίσκουν είναι πικρά «κεράτια» σαν εκείνα πού έτρωγε ο άσωτος προσπαθώντας να κορέση την πείνα του (Λουκ. 15,16)• στην θύρα του

Χριστού ό άνθρωπος βρίσκει το καθαρό φαγητό και το σωτήριο φάρμακο, βρίσκει το άδολο γάλα αλλά και την στερεά τροφή, το ύδωρ το ζών, τον άρτο της ζωής τον επιούσιον, βρίσκει τον μόσχο τον σιτευτό. «Εγώ ειμί ή θύρα». Εάν, αδελφοί μου, μακριά από τον Χριστό υπάρχει ή αγωνία, το άγχος, ή πικρία και ό θάνατος, κοντά στον Χριστό υπάρχει ή βεβαιότης, ή σιγουριά, ή αφοβία, ή ειρήνη, ή ηρεμία, ή αγαλλίαση ή πνευματική, υπάρχει το θέλημα του ουρανού. Λόγια είναι αυτά: Πώς θα μπορούσα να σας το περιγράψω! Θα ήθελα να έχω τη θεολογία του Χρυσοστόμου, την ποίηση του Δάντη, τα χαρίσματα των ρητόρων, τη χάρι των ζωγράφων, για να παραστήσω μπροστά σας τη χαρά και την αγαλλίαση πού βρίσκουν όσοι περνούν την θύρα του Χριστού και εισέρχονται στο βασίλειο του. Με ένα λόγο• βρίσκουν αυτό πού ζητούν και διψούν οι καρδιές όλων μας, μικρών και μεγάλων, βρίσκουν τη σωτηρία. Όποιος περνά αυτή τη θύρα και γίνεται πρόβατο της ποιμνής του Χριστού, φθάνει στον ουράνιο Πατέρα. Έτσι συνέβη και με τον Μέγα Κωνσταντίνο• δέχθηκε την κλήση και πέρασε την θύρα του Χριστού, πού είναι ή ζωή του κόσμου, το άλφα και το ωμέγα, ό πνευματικός άζων γύρω από τον οποίο στρέφονται οι αιώνες. Ονόματα άλλων, πού θεωρούνται μεγάλοι, σβήνουν και λησμονούνται- το όνομα του Χριστού θα ζή και θα βασιλεύει εις αιώνας αιώνων «και της βασιλείας αυτού ουκ έσται τέλος» (Λουκ. 1,33).

Αδελφοί μου, θα ήθελα να σας μεταδώσω αυτό πού πιστεύω, αυτό πού γνωρίζω• ότι δεν υπάρχει υπό τον ουρανόν άλλο όνομα πού μπορεί να μας σώσει, παρά μόνο το όνομα του Ιησού Χριστού, ενώπιον του οποίου «πάν γόνυ κάμψει επουρανίων και επιγείων και καταχθόνιων, και πάσα γλώσσα εξομολογήσεται ότι Κύριος Ιησούς Χριστός εις δόξαν Θεού πατρός» (Φιλ. 2,10-11)• αμήν.

Απομαγνητοφωνημένη ομιλία η οποία έγινε στον Ιερό ναό Αγίου Κων/νου και Ελένης Ηλιουπόλεως Αθηνών την 21-05-1960.

Επιστολή κ/8

Η των Γραικών Φυλή

1

Γάμος μας γένει ο θάνατος, γλέντι το μοιρολόγι,
το κλάμα, αγγελική φωνή, π' αντιλαλούν οι λόγγοι.

2

Κλαρίνα ντέφια και βιολιά, λυπητερά τραγούδια,
μας γένηκαν συνήθεια, σαν γερανιού λουλούδια.

3

Π' όλο τον χρόνο ανθίζουνε, ξέρες, δε τις λογιάζουν,
τα τρέφ' ο αέρας και το φως, καιρούς δεν λογαριάζουν.

4

Έτσ' είναι η των Γραικών φυλή, αντέχει κι αν δεν 'βρέχει',
ν' ανθίζει κι αν δεν ποτιστεί, κι αν μπούσουλα δεν έχει.

5

Που της αφαιρέσαν έντεχνα, οι άστοργοι προστάτες,
μ' εγκάθετους, μ' ανδρείκελα, να κάμουν μας σακάτες.

6

Ποιούς;
τους φωτοδότες των λαών, σε πόνους τους συνιέντες,
τους φωτ' αγγέλους του Θεού, της γης τους μοιροδότες!
ορθοπραξίας διδαχούς, τους δείχτες συνειδότος.

7

Π' ανθίζουνε στο διάβα τους, της γης όλα τα άνθη,
παραμερίζουνε λαοί, που είναι τους χερουλάτη.

8

Μα κι αν του γίνει άθελα, τάφος του και ο δρόμος,
θα τον σκεπάσει η αγράμπελη, βασιλικός κι ο δυόσμος.

9

Έτσι, κάθε φυλής λαός, μας έχει για καμάρι,
Γιατ' είμαστε απ' τον Θεό, της γης Του το λυχνάρι.

10

Ψιλά να στέκει να φωτεί, όποιον ποθεί να πάρει,
λάδι απ' το πιθάρι του, σιτάρι απ' τ' αμπάρι,
να φωτιστεί ν' ανατραφεί, να πάρει λίγη χάρη,
που τάχει από πολύ παλιά, για τα έσπερν' η φυλή του
που θέρισαν και μοίρασαν, στον κόσμο οι ατοί του.

11

Μα όσο κι αν βασανίζουν τον, κι όσους κι αν βρίσκουν
τρόπους, ετούτου θα φωτοβολεί, το φως από το φως του.

12

Που ξέρει να το συντηρεί, κι αν το σκεπάσουν στάχτες,
κι αν το πατήσαν άφιλοι, λυκόφιλοι, και σφάχτες.

γειτόνοι, παραγείτονοι, με ξένωνε τις πλάτες,
Τάξης, Παγκοσμοποίησης, οι Νέοι Παραβάτες.

13

Κι ας έχουν τούτο υπόψη τους, οι κόσμου εκτροπείς,
πως αν δε ζυμωθεί η ζωή, με αίμα με ιδρώτα, αν δεν πονέσει
ο καθείς ζωής τρόπου, το ίσον,
κι αν χρειαστεί να πορευτεί οδόν την του ολέθρου,
ετούτο για να υψώσει το, στου σκάφους το ιστίο,
αίμα ουδαμόθεν μη χυθεί, κόμπος, ούτε γι' αστείο.

14

Ν' αφήσουν τους λαούς παντού, το δρόμο τους να πάρουν,
ώστε στο τέλος να πισθούν πως ένας είν' ο τρόπος,
σαν φύγουν σαν ανδρείκελα και ανασάνει ο τόπος,
κι η ανθρωπιά βασίλισσα, ής πύρινος ο θρόνος,
πεί, ίσα προς ίσον η μοιρασιά, το κέρδος και ο πόνος.

σημ.1

Για τους της προηγμένης τεχνολογίας: (Πολυμαθή νόον ου διδάσκει =Η
πολυμάθεια δεν διδάσκει νοημοσύνη»). Ηράκλειτος

Σημ.2

«Ὡσάν αὐτός το δειλινό, πον ενώ σκυφτός διαβάξει,

νιώθει η βραδιά που πέφτοντας τα γράμματά να σκιάζει.

Ἔτσι νοιώθω αναπόφευκτα, ετούτη τη στιγμή.

Να σκιάζει μου τα σωθικά, του κόσμου η παρακμή]. –

Επιστολή κ/9

Προς τον μακαριώτατον, Αρχιεπίσκοπον Αθηνών και
πάσης Ελλάδος, κ.κ. Ιερώνυμον Β΄.
Φιλοσοφήματα; Σύγχυση, Παραλυσία, Διάλυση.

Μακαριώτατε:

Σε εποχή, κατά την οποία δύσκολες εσωτερικές περιστάσεις
μαστιίζουν την χώρα μας και το Έθνος, και κατά την οποίαν ο
Ελληνισμός με σκυφτό το κεφάλι, δέχεται κόλαφους και
ραπίσματα υπό των άσπονδων της Δύσης φίλων μας, και καθ’
ην στιγμήν το κοχλάζον αίμα του Ελληνικού λαού απειλεί να
διαταράξει την εσωτερική της Χώρας γαλήνη, ο δε έξω
Ελληνισμός μετά αγωνίας τα συναισθήματά του καταπνίγει,
γιατί είναι δέσμιος ως ο κατάδικος, εις την υπακοή της χώρας
που τον φιλοξενεί.

Σε εποχή λοιπόν τέτοια, πλήρη δοκιμασιών, πικριών και
θλίψεων, με δάκρυα συγχρόνως και οδύνη παρατηρεί κανείς
ότι πουθενά δεν ακούγεται η λέξη <Ιερά πίστις>, πουθενά οι
λέξεις : αγάπη και ελπίδα προς τον Θεό, πουθενά Ευαγγέλιο,
πουθενά επανευαγγελισμός, (την ανάγκη του οποίου
διακήρυττε ο μακαριστός Χριστόδουλος), πουθενά μαχητικό
κήρυγμα, καθ’ ότι το “θέρος” πολύ, πουθενά πόθος του λαού
προς αναζήτηση του Θείου ελέους, θέληση προς αναβλάστηση
και αναγέννηση του ηθικού μας, και του Έθνους μας εν
Χριστώ.

Παντού όλοι σαν να έχουν περιπέσει σε διαρκή νάρκωση,
παντού λήθαργος. Και μόνο πόθος και ρεμβασμός προς
επαύξηση της ύλης, και αδιαφορία ή και αγώνες προς
κατάπτωση παντός ιερού συναισθήματος, και επικράτηση της
ιδέας, ότι μόνο με τον όγκο της ύλης θα επιτευχθεί η σωτηρία
και η αναγέννηση του Έθνους μας.

Παροχή πνευματικής τροφής στην ψυχή που πεινά, πουθενά.
Και μόνο το ‘εγώ’ είναι αυτό που κατισχύει και κυριαρχεί σε
κάθε ιδέα θρησκευτικής αναζύμωσης.

Ας αντιληφθούμε ότι, σε τίποτε δεν ωφελούν οι σύλλογοι, σε
τίποτε οι συντεχνίες, σε τίποτε οι εγκλήσεις και συζητήσεις,
εάν δεν ακούγεται χαρμοσύνως η παρήγορος και γλυκιά
διδασκαλία, η οποία ονομάζεται: ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

«Ω Ιερέ Αυγουστίνε, πού είσαι; Και όμως σε ακούμε
ομιλούντα περί της προς τον άνθρωπο απείρου του Θεού
αγαθότητας, ότι: {Επί πάντα τα έργα των χειρών Σου
κατέστησας τον άνθρωπον, και τα μεν εξωτέρω άπαντα διά το
σώμα παρήγαγες, το δε σώμα διά την ψυχήν, την δε ψυχήν δια

Σε , Θεέ μου! Ίνα Σοί μόνω επισχολάζει και σε μόνον αγαπάς}».

Παρ' όλα αυτά το έζοχο τούτο δημιούργημα, αυτός ο άνθρωπος, ο περιβληθείς και περικοσμηθείς υπό του Δημιουργού του μετά τόσης δυνάμεως και ελευθερίας πνεύματος, μωραίνεται και τυφλώνεται μπροστά «στην εγωπάθεια». Η αληθής και ορθή εκτίμηση του 'εγώ' διαφεύγει με απίστευτη ελαστικότητα της μνήμης και της σύνεσης του ανθρώπου.

Παν ότι δεν εκπληρώνει την απαίτηση του εγώ, το θεωρεί μεμπτό ή περιττό.

Ο υπέρ του αγαθού αγώνας νομίζεται αφροσύνη, αν δεν ωφελείται το εγώ, αν δεν κολακεύεται ο εγωισμός και το αλαζονικό πνεύμα, του κατά την Θεία γραφή ήρωα των κτισμάτων, ανθρώπου.

Αφού το εγώ δεν ωφελείται, να πάψει η εκτέλεση παντός αγαθού, ναι να σταματήσει μπροστά στον όγκο της ύλης, το ιερό κήρυγμα.

Πώς να μην αναζητήσουμε τον Ησαΐα, για να ακούσουμε και πάλι το διά του στόματός σου λαληθέν παράπονο του Δημιουργού μας κατά του αγαπητού Του λαού:

Ί«Ο λαός μου, με αγγίζει με το στόμα αυτού, και με τα χείλη μόνο με τιμά, αλλά πόρρω απέχει η καρδιά αυτού απ' εμού». Είναι αληθινό αυτό, Θεέ μου, το ομολογούμε, ότι με τα χείλη και με το στόμα μόνο σε αγγίζουμε, ενώ η καρδιά μας στέκεται μακριά πολύ μακριά από Σού, και Σύ μακριά από εμάς}.

Ναι δυστυχώς, αναβάλλομε την προσέγγιση της καρδιάς μας προς την άβυσσον καρδιάν Εκείνου, του οποίου η άπειρος αγάπη προς τον άνθρωπο, ήταν η αιτία, που θυσίασε τον Υιό Του, για να μας υποδείξει έμπρακτα, πώς να βελτιωνόμαστε καθημερινά και να οδηγούμαστε στην τελειότητα. Βγείτε Μακαριότητα μπροστά και οδηγείστε τον κόσμο σε λιμάνια υπομονής και ελπίδας. Να ξαναβρεί το άρωμα της χαμένης του αθωότητας και Πατρίδας, τον δρόμο προς την γεύση της εν Θεώ ευτυχίας, και όχι της κενότητας. –Αύγ.2011

Επιστολή κ/10

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ / (Ιακώβου Αρχιεπισκόπου Αμερικής)

«Η Ορθοδοξία σαν δογματική και ηθική ,σαν κανονικό και κοινωνικό δίκαιο ,σαν λατρεία και σαν θεολογία ,σαν ομολογία και σαν διακήρυξη δεν είναι μονάχα απεγάδιαστη ,είναι υπέροχη και ασύγκριτη .Είναι πράγματι η ιδεοδέστερη διατύπωση της χριστιανικής αλήθειας .

Σαν προσωπική όμως βίωση ,σαν οργανωμένη κίνηση ,σαν παρόρμηση στην ορθοπραξία ,σαν Εκκλησία ,σαν κλήρος και σαν λαός ,με την συνήθη έννοια ,απέχει πολύ από το επιθυμητό ...»

«Της Ορθοδοξίας είναι ανορθόδοξη η βίωση της από με-ρους μας .»

«Στην πραγματικότητα οι σημερινοί ‘ορθόδοξοι’ την σεβόμαστε ,αλλά δεν την χρησιμοποιούμε ούτε καν σαν βακτηρία.

«Η Ορθοδοξία σήμερα δεν σφύζει στις φλέβες μας .Δεν ανεβαίνει σαν αίμα στο κεφάλι μας . Ούτε και γίνεται κο-ρώνα σ’ αυτό .Φρόντισαν οι εχθροί της να την κατεβάσουν από αυτό .Να την γκρεμίσουν από την θέση της στη ζωή του λαού μας .Την καταειρωνεύτηκαν .Την εχλέβασαν .

Της ξέσχισαν την σάρκα με τον σαρκασμό τους , που τον διεκήρυξαν από τις στήλες εφημερίδων, από τα μεγάφωνα πλατειών, από τα κύματα των ραδιοτηλεοπτικών σταθμών, ακόμα και από το θεατρικό παρασκήνιο .Την ταύτισαν με την χλιδή κάποιων αναξίων και με την πτώση μερικών απρόσεκτων ,που δεν πρόσεξαν την πορεία τους ανάμεσα στην σύγχρονη κοινωνία .Την κοινωνία μας ,που ευφραίνεται στα σκάνδαλα ,που χειροκροτεί την απάτη και την καπήλευση των ιερών και οσίων από τους κολλυβιστές .»

«Την Ορθοδοξία δεν την ταύτισαν με καμιά βιωματική εμπειρία ,δεν την ταύτισαν ποτέ με αυτό, που είναι στην ουσία της και σήμερα και πάντοτε .Με δύναμη ,που μεταμο-ρφώνει τον κλονισμό σε στήριξη ,την αμφιβολία σε πίστη, την πλάνη σε αλήθεια .Γιατί ποτέ τους δεν την είδαν ,δεν την γεύτηκαν ,δεν την γνώρισαν ,δεν την έζησαν ,δεν την ένοιωσαν σαν κάτι προσωπικά δικό τους .»

«Η Ορθοδοξία είναι κάτι το ξεπερασμένο ,γι’ αυτούς που δεν έφθασαν ούτε στο κατώφλι της πνευματικής εμπειρίας. Κάτι το ασήμαντο ,που δεν μπορεί να συγκριθεί με την τεχνολογία ,την πολιτική , την διπλωματία ,τον κοινωνικό ακτιβισμό ,την πορεία προς την ειρήνη ,την συνθηματολογία ,ή την σημερινή θεώρηση και πράξη της υλόχαρης ζωής». —

Επιστολή κ/11

«Θεού σοφία»

«Γνωρίστε τι πραγματικά σημαίνει Θεού σοφία, αλλά και το τι είναι ορθή παιδεία .»

«Διδαχθείτε από τους αποφθεγματικούς λόγους , καταλάβετε τι σημαίνει αληθινή δικαιοσύνη και τι, το να σε οδηγεί ορθή απόφαση, τότε θα καταλαβαίνεις και θα ξεχωρίζεις την προβλεψιμότητα των άκακων και του παιδιού την αντίληψη περί των πραγμάτων ,και τι νόημα έχει το καθένα.

Αυτά όποιος ακούσει ,κι αν είναι σοφός θα γίνει σοφότερος, και ο λογικός θα γίνει καλύτερος διαχειριστής πραγμάτων και καταστάσεων .

Και θα κατανοεί τα δια παραβολών διδασκόμενα , αλλά και ακατανόητες για άλλους φράσεις ,ως επίσης και λόγια σοφών και την δια αιγιμάτων διδασκαλίαν».

«Αρκεί κάθε μάθηση να γίνεται με φόβο και σεβασμό προς τον Θεόν ,και ο Θεός θα δώσει σύνεσην ορθήν σε αυτούς που έχουν σεβασμό και φόβο προς τον Θεόν .»

Επιστολή κ/12

Πολλά τα στρατόπεδα* σκευών βλακείας, ή ασεβείας.

«Εν ώ τόπω στρατοπαιδεύσωσι ασεβείς ,μη επέλθης εκεί, έκκλινον δε απ' αυτό (κρατήσου μακριά από αυτούς)και παράλλαξον (η παρουσία σου να μη τους προκαλεί) ,ού μη υπνώσουσίν σε ,εάν μη κακοποιήσωσίν σε ,αφήρηται ο ύπνος απ' αυτών ,και ού κοιμώνται .» (Αυτούς δεν θα τους πάρει ύπνος εάν δεν σε κακολογήσουν αισχρά ,και δεν πρόκειται να κοιμηθούν χωρίς να βγάνουν τα αποθημένα της κακίας τους επάνω σου) . «Τα εαυτού αντιλαβού και παιδείας Επιλαβού».πε.

Επιστολή κ 13

Σύνταγμα συμπεριφοράς:

«Ως το μη διδακτόν ακούειν ανυπολόγιτον εστί, ούτω και πίστις, ού σοφών των κατά κόσμον, αλλά των κατά Θεόν εστί κτήμα». (=όπως το να διδάξεις κάτι το οποίο δεν θα γίνει κατανοητό απ' το ακροατήριο και θα πάει χαμένη η προσπάθεια, έτσι είναι και η πίστη για μερικούς κατά κόσμον σοφούς, διότι η πίστη δεν χρειάζεται σπουδές, αλλά την κατά Θεόν απλότητα και το ενάρετον των ανθρώπων).

διό λέγει: «Η δε πίστις, άνευ γραμμάτων εκπαιδεύεται, και το σύγγραμμα αυτής ιδιωτικόν άμα και Θεϊόν, αγάπη κέκληται, σύνταγμα τουτέστιν πνευματικόν· διό πολιτεύσθαι και ακροάσθαι, σοφίας Θεϊκής, αλλά και τα εν κόσμω, κοσμίως κατά Θεόν αγαγείν ού κεκώλυνται». (= η πίστη, δεν είναι κάτι που διδάσκεται στους γνωρίζοντες γράμματα, και το βιβλίο από το οποίο διδάσκεται, κάτι το προσωπικό αλλά συγχρόνως και Θεϊόν, το οποίο λέγεται ΑΓΑΠΗ, και το οποίο συνιστά συνταγματικό χάρτη, πνευματικό κώδικα συμπεριφοράς· γιαυτό να συμπεριφέρεσθε και να διδάσκεστε ζητώντας την χάριν του Θεού, αλλά και τα εγκώσμια όταν με σεμνότητα διάγεις κατά Θεόν, δεν απαγορεύονται).σ.223

Ακόμη λέγει ότι:

Πίστις κατά τον Κλήμεντα, είναι: «Σύντομος των κατεπειγόντων γνώσις». «Η δε γνώσις, απόδειξις των διά της πίστεως παρειλημμένων, ισχυρά και βέβαιος». Εφρόνει δε ότι «η γνώσις τελείωσις εστί του ανθρώπου ως ανθρώπου, διά δε της των Θεϊων επιστήμης συμπληρουμένη (Θεολο-γικής Επιστήμης), διά ταύτης γαρ τελειούται η πίστις, ως τελείου του πιστού ταύτη μόνως γιγνομένου».σ.14

Αβραάμ δε, ούκ εξ έργων εδικαιώθη, αλλά εκ πίστεως». Ρωμ.δ'.2-16/ σ.249

Επιστή κ 14

Προπροδρομοχριστιανικά

«Ει και μη καταλαμβάνει η Ελληνική φιλοσοφία το μέγεθος της Αληθείας, έτι δε εξασθενεί πράττειν τας κυριακάς εντολάς, αλλά προκατασκευάζει γε ούν, την οδόν τη βασιλικωτά τη διδασκαλία, αμή γε πή σωφρονίζουσα και το ήθος προτυπούσα και προστύφουσα (προετοιμάζουσα) εις παραδοχήν της αληθείας τον την πρόνοιαν δοξάζοντα».σ.267 (= αν και δεν μπορεί να συλλάβει η Ελληνική φιλοσοφία την σπουδαίότητα της ερχομένης του Χριστού αληθείας, αδυνατεί να εφαρμόσει θρησκευτικούς κανόνες, αλλά με τα κηρύγματά της προιδεάζει οπωσδήποτε την οδόν διά την Αγιοτάτην διδασκαλίαν, και εν τω άμα ως σόφρων, και γινομένη υπόδειγμα ήθους η ίδια, προετοιμάζει τον τρόπον της παραδοχής της Αληθείας, δηλ. τον την Θείαν πρόνοιαν δοξάζοντα). μτφρς γρφντς

Επιστολή κ 15

Άσμα μοι έννεπε Γλώσσα μου Θεοδώρητη

1

Κάποτε, Ασπρόμαυρα τα έργα, έγχρωμη η ζωή,
Τώρα, έγχρωμα τα έργα, μα γκρίζα ζωή.

2

«Οι θυσίες των πεσόντων, ούτε ήταν μάταιες, ούτε θα
ξεχαστούν».

Αλλά τους μελλοθάνατους θα Υπερασπιστούν.

3

Ω Γλώσσα με χρώμα, την ιερή σου κλίμακα,
από ταις τους του Άδου αλύσεις,
Φωνήν ύψωσε, στα ώτα ηγετών αγειρτών,
Μήνυμα στείλε, απ' τα παιδιά που σκοτώνονται,
Και που δεν έχουν φωνή,
Προς τους απαξιωτές της ζωής Αυτών,
Ως μητέρα μητέρων, Θεού Δώτρα, Αγνή.

4

Κλάψε, τα σε στέρνες κορμιά παλλικαριών, στοιβαγμένα,
Άγουρα, σε άγουρη αγκάλη, που το χώμα ανατριχιάζει,
Με βία δεχόμενο, τέτοια υποχρέωση, από μωρίας αγιάζι.

5

Το NATO θέλει θάνατους, νάχει στην αγκαλιά του,
Σαν τέρας να αναπτυχθεί,
να λιώνει το παν η γροθιά του.
Καν νάνος, ανυπάκουος, μη και βρεθεί μπροστά του.

6

Ρωσία, Κίνα, και άλλων πολλών τα ονόματα,
δεν έχουν δικαιώματα, για τα δικά τους χώματα.
Κανείς, καμιά αντίρρηση, μπρος στα αυτού καμώματα.

7

Το Κύριον Θέμα, να γνωρίσουν οι μεν τους δε,
Δεν τους πέρασε, όπως πρέπει, ποτέ απ' το μυαλό,
Ανακηρύττοντες αυτό, ως θυμάτων Θεσμών,
Προς αμοιβαίαν αναγνώρισιν, και τον εξ αυτής σεβασμόν.

8

Μη και το τέρας βρυχηθεί, και πύρ παντούθε βάνει,
Μη και προστάζει αετούς, να ρίξει, στο καζάνι.

9

Όρους σ' αυτό να βάνετε, πριν έρθει η μαύρη ώρα,
Να βάνει σάς σας, τα παιδιά, σε 'θερισμού' την μπόρα.

10

Και γίνουνέ σας οι καρδιές, παραλογιών καμίνι,
Ζωές ζωών φερώνυμες, για άσωτων την μήνη.

11

Παιδείαν ού κατέχουσιν, την Υπέρ 'επιστήμης' Άξιαν,
Ωστε, το γνώθι, νάχει την μνήμη, Ζωής, την Υπεράξιαν.

12

Ότι θυσιάζουν ζωές πνευματικές, για αξίες υλικές,
Δεν τους κόφτει, γιατί άλλοι χάνουν Προσδοκίες Τελικές.
Πατρίδες και εστίες, ονείρατα, οράματα, ελπίδες Παιδικές.

13

Αντί 'ΑΥΤΟΙ' να έχουσιν, γνώσιν την προς αλλήλους,
Ζωήν των νέων τίθησιν, χειρότερ' από σκύλους.

14

Και σούρχεται μα την ζωή, οργή τυφλή ακράτητη,
Για τέτοια ανικανότητα, μυαλών κρατών, τοις πείθουσιν
εθέλοντας, ηγετικά να λέγονται, και ηγετών οι κράτιστοι.
Γιατί δεν θέλησαν 'πο πριν, ρήμασι επί ρήγμασι, και όχι επί
χρήμασι τους εαυτούς να ρίζουσιν,
Πολέμου παντός τα έρματα, βαθαίως να τα πλήξουσιν.

15

Και μη μου το αμπόρετον, άπρακτον αναδείξει με,
Ευχήν πόθου και προσευχήν, 'πο μένα τον αδύνατον,
Το γαρ Θεού το δυνατόν, στο παρ' ημίν αδύνατον,
και εάν τούτο αξίζουμε, ας γίνει Αυτού, το δυνατόν. —

Επιστολή κ 16

Ξωκκλήσι μου ερειπωμένο

Ξωκκλήσι μου ερειπωμένο, μες στην ψυχή μου νιοκτισμένο,
 απ' τους προγόνους μ' αγιασμένο, μένεις εδώ σαν ξεχασμένο.
 Νυν γαρ τυφλοί γεγόναμεν, κι όσο κι αν φωνάζεις μας,
 κι όσο οι τοίχοι κι αν μιλούν, όσοι δεν θέλουν, δεν Σ' ακούν,
 τώρα, πιο πολλά είν' που σκοτώνουν, και πολύ πιο λίγα τα που
 ενώνουν.

Μα άνθρωπε, όσα περισσότερα του κόσμου αρνηθείς,
 τόσα αγαθά ο Θεός, δικά Του θα σου δίνει.

Έγω στη ζωή μόνος τραβώ, μ' ό,τι μου έχει μείνει.
 Και πάντα εναγώνια ζητώ, να πάω να προσκυνήσω,
 όπου ξωκκλήσι των Αγίων, τ' άγια του να φιλήσω.
 Αυτό μονάχα Σου ζητώ, μες στο ερημοκλήσι,
 να μη σταθώ σε συντροφιά, να φεύγω σαν δραπετής,
 συνομιλία μιαρών και ανιαρών τα λόγια,
 να φεύγω τα σαν μίasma, σαν σπίλωση σε Σένα,
 κάντο Θε μου, για μένα.

Μέρος β'.

Κύρη μου, όπου πιο ψηλά,
 Σύ πας, για να αποφύγεις,
 όποιον ανάξια ζητά 'πο Σέ κάποια να πάρει·
 ενώ παραστέκεις σ' αγαθούς,
 κρατώντας τους το χέρι, για ό,τι η ζωή τους φέρει,
 κι απλόχερα πάντα σκορπάς την θεία σου τη Χάρη,
 σε όποιον είναι άξιος 'πό σε για να την πάρει.
 Μην μ' αρνηθείς μετανοών, εμέ μες στο ξωκκλήσι,
 μα και σ' όποιον θα βρεθεί, μεταμελών μέσα σαντό,
 για ό,τι Σου ζητήσει.

Μέρος γ'.

Μα με μιας, δεν βλέπει ο Θεός, με δυο δεν σε ακούει,
 Σκέψου την γη όταν διψά, αν δίψα εσένα δέρνει,
 φτάνει σταγόνα για να πιεις ; ποτήρι να ποτίσεις;
 Πόσα και πόσα θέλει η γη, για νάχεις όσα φέρνει;
 Έτσι σου είν' κι η Πίστη σου, που ο Θεός προσμένει.
 Δε είναι σαν μιάνε ματιά τον κόσμο να γυρίσεις,
 Ούτε σαν άστραμμα του νου, παλάτι για να κτίσεις,
 Θέλει ξελέπισμα η ψυχή, και ξεζύμωμα η ζήση,
 δάκρυα ναι, και με προσευχές, Πόρτα για να χτυπήσεις.
 Θέλει Του, Πρώτα τα υλικά, την Πίστη για να κτίσεις·
 γι' αυτό να σκύψεις μέσα σου, συγγνώμη να ζητήσεις,

κι αν θα σου δώσει ο Θεός, το άγιο του σημάδι,
τότε θα θέλεις πιο πολύ, του Αγγέλου Του το χάδι.
Τότε θε να προσεύχεσαι, στον όρθρο, και το βράδυ,
λέγοντας μέσα στην προσευχή σου:
Πατέρα παντοδύναμε, άκουσε το παιδί Σου, ναι:
Δος μου Θεέ μου, δυο ζωές, για να σε μελετήσω,
κι αν δεν με φτάσουνε αυτές δυο άλλες θα ζητήσω,
κι αν δεν με φτάσουν; Όσες δει Θεέ μου χάρισέ μου.
Σ' ευχαριστώ Χριστέ μου. –
2010

Επιστολή κ 17

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ

«Το τερατώδες της ελληνικής γλώσσας, το οποίον ως βάθρον κατέλαμψε τον κόσμον όλον διά των κλασσικών μας αρχαίων φιλοσόφων, και το αυτάδελφον της Ορθοδοξίας, το οποίον δια της τελειότητος τής Θεϊκής, επισκιάζει κάθε τι το Ανθρώπινο, το εν φθορά και εις φθοράν υποκείμενον, τους έχει γίνει εφιάλτης, και αγωνίζονται όλοι οι δήθεν προηγμένοι, νοητικά πυγμαίοι και ηθικά πνιγμένοι στο κόμπλεξ της κούφιας τους ανωτερότητας, και στις εξ ιστορικών εγκλημάτων ενοχές τους, αγωνίζονται λοιπόν πώς να μας εφτελίσουν και κατεξουθενώσουν, τί Ματαιότητα!

Και ενώ υποκλίνονται στο υπηρετούμενο, υβρίζουν τον υπηρέτη, ενώ τους πληροί το κτίσμα, υβρίζουν τον κτίστη, ενώ τους απελευθερώνει το γέννημα, φτύνουν τον γεννήτορα, τί Τύφλα!

Αν δεν ήταν η τέλεια γλώσσα, θα γραφόταν σ' αυτήν ο Τέλειος Λόγος του Θεού;

Με αυτό και μόνο αυτοανακηρύσσεται ως η Κυρία, εν τω άμα δε και ως η Κύρια γλώσσα των γλωσσών, ... αλλά αφού έχουν αποστραφεί τον Θεό πώς να καταλάβουν την τελειότητα, οι θηριοπρεπείς, θηριοτερπείς, και θηριόνωες;

Η ελληνική γλώσσα είναι από μόνη της Θεϊκή, και αυτό το λέγω συμπερασματικά, πρώτον ότι έχει δοθεί εκ θείας προβλέψεως, διά να πληρώσει πάσαν ανθρωπίνη έκφραση, άρα μόνον ο Θεός προβλέπει, και αφετέρου καθ' ότι την δημιουργία της δεν μπορώ να την προσδιορίσω, λόγω όμως της επιλογής της απ' τον Θεό για την αποτύπωση του Θείου λόγου Του, σημαίνει ότι είναι εργαλείο Θεόδοτον. Εξ άλλου και ο Ιησούς, μόλις παρουσιασθήκανε Έλληνες στην ώρα της διδασκαλίας Του, είπε το γνωστόν εκ του ιερού Ευαγγελίου: «νυν εδοξάσθη ο Υιός του ανθρώπου».

ΥΓ.

Όπως δε έχει γίνει αντιληπτό την ελληνική γλώσσα δεν την αναζητούν οι εκάστοτε βασανιστές μας κυβερνώντες, οι υπηρετώντες εν αυταπάτη την καινότητα των εποχών των 'προστάτιδων δυνάμεων', οι οποίοι κακώς χειρίζονται τις τύχες του κόσμου, χωρίς να ρωτούν· αλλά την αναζητούν οι κυβερνώντες στην πραγματικότητα επιστήμονες, οι οποίοι με σχέδιο Θεϊκό προσεγγίζουν τα μέλλοντα». —

Επιστολή κ 18

Ἦλων τον πόνον η σάρξ πώς επάγη :

«Ἦλων τον πόνον η σάρξ πώς επάγη ;
 Πόση η αγάπη για ανθρώπων τα άλγη ;
 Πως μη θαυμάσω ,Ανθρώπου ,το τέλειον ,
 Και μη προσκυνήσω ,το Αυτού ευαγγέλιον ;
 Πώς μη θέσω εν σπλάχνοις ,την τρόπου ωφέλειαν,
 Και μη υμνήσω ,Αγάπην την τέλειαν ;
 Πώς μη θαυμάσω Σε ,ζωής μου Μυστήριον ,
 Και μη κύψω τυπτόμενος, εις το Σόν θυσιαστήριον ;
 Πως μη απορήσω ,ασεβών τέρας , Σής ανοχής ,
 Και μη δοξάσω το , < Άφες> ,της αυτών ενοχής ;
 Πώς μη θρηνήσω παθώντα ,γλυκύτατον μέλιον ;
 Και μη προσκυνήσω σε , ζωής μου θεμέλιον ;
 Πώς μη γόνυ κλείνω ,προ του Σταυρού σου ;
 Και πώς νοήσω ,το σωτήριο του αγαθού Σου ;
 Πως μη θαυμάσω ,δα ιμ όνων την θραύσιν ,
 Και Αγγέλων τα τάγματα, υμνούντων την Πράξιν;
 Πώς ν' ατενίσω, της ψυχής μου τον ρίπον ;
 Και πώς υμνήσω, της Ανάστασής Σου τον τύπον ;
 Πώς μη εμπλησθώ της ατελευτήτου ζωής Σου ;
 Και μη απηλεύσω της ακενώτου τρυφής Σου ;
 Αιτούμεν ,την Σήν χάριν, ποιούντες παράκλησιν ,
 Ποινής αμαρτημάτων, αιτούντες ανάκλησιν .
 Σε αχαρίστους, εδείχθης Πανοικτίρμων ,
 ημάς ελεήσει, τους απολωλότας, Αγαθέ ελεήμων». —

Επιστολή κ 19

Αγαπητέ Έλληνα εξ Ελλήνων

«Επεί γαρ τοιαύτα αφήκε εις ημάς ο Άγ. Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης, λέγων ότι:

«Ο χρόνος φύει τα άδηλα», και, «Καθάπερ οι εν θαλάττη από αγκύρας τονούμενοι έλκουνσι μεν την άγκυραν ούκ εκείνην δε επιστώνται, αλλά εαυτούς εις την άγκυραν». Ούτω και υμείς διά την των Ευρωπαϊών Οικογένειαν πράξατε, ώστε προς τα των Ελλήνων, ζηλωτάς αυτούς σιωπηλώς ποιήσατε, τουτέστιν προς τα δύο: Ήθος και Δίκαιον, άτινα υπηρετούνται υπό της Κλασσικής ημών Παιδείας και της Ορθοδοξίας.

Τιγαρούν ότι οι νυν ενθάδε μετοικήσαντες Ευρωπαίοι, την των χωρικών ημών ζωήν επιζητούσιν, συγχνοτιζόμενοι μετ' αυτών, καν Παιδείας υψηλής συμμετοχοι.

Ταύτα ποίου εις τίμησιν, τοις καθ' ημέραν αγωνιζομένοις, και εις την τοις πεπτωκόσιν ανάμνησιν, και πάντων των Αγίων .

Πορεύου, κατευοδού εύ, και Σταυροποιού, εν πάσι».

(ως ζηλωτής Κλασσικής Παιδείας και Ορθοδοξίας ζωής εν στάσει).—

Επιστολή κ 20

Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης:

Οι κακές έξεις και η θεραπεία τους Α'.

§,Α. Αδελφέ, εξέτασε, τις κακές έξεις και συνήθειες, που απόκτησες με τη ζωή που έκανες αν είναι παλιές, χρειάζεται περισσότερος κόπος, για να καταστραφούν, αν είναι καινούργιες λιγότερος· όπως ένα παλιό και ένα μεγάλο δένδρο, περισσότερο κόπο χρειάζεται, για να κοπεί και να ξεριζωθεί από ένα νέο και μικρό.

§,Β'. Εξέτασε τις θεραπείες που πρέπει να χρησιμοποιήσεις γι' αυτές τις κακές σου έξεις και συνήθειες από τις θεραπείες αυτές η πρώτη είναι το να θέλεις να διορθωθείς όχι αμφιβάλλοντας, αλλά αποφασιστικά. Διότι οι σωματικές ασθένειες μπορούν να θεραπευθούν και χωρίς την θέλησή μας οι ασθένειες όμως της ψυχής χωρίς να το θέλουμε, δεν είναι δυνατό να θεραπευθούν. Διότι και γι' αυτές χρειάζεται μία αποφασιστική θέληση του ασθενή, για να ιατρευθεί και να χρησιμοποιήσει τα μέσα και τα όργανα εκείνα, τα οποία είναι κατάλληλα για τη θεραπεία. Τα μέσα, λοιπόν, και τα όργανα τα οποία μπορείς να χρησιμοποιήσεις για να θεραπεύσεις τις κακές σου συνήθειες και έξεις είναι εκείνα τα δύο τα οποία μάς φανέρωσε ο Κύριος όταν ελευθέρωσε εκείνον που ήταν δαιμονισμένος από την παιδική του ηλικία λέγοντας «Το γένος αυτό δεν είναι δυνατό να βγει με κανένα άλλο μέσο παρά με προσευχή και νηστεία» (Μάρκ. 9,29).

Επιστολή κ 21

Οι κακές έξεις και η θεραπεία τους

Β'. επιστολή

ξ.Γ. Αδελφέ, εξέτασε τον εαυτό σου, πώς κάνεις τον Σταυρό σου, πώς κάνεις την προσευχή σου• διότι πρέπει να προσεύχεσαι όχι με καρδιά, που να περιπλανιέται εδώ κι εκεί και με διασκορπισμένο νου, αλλά να προστρέχεις στο Θεό και να προσεύχεσαι με τόση μεγάλη ταπείνωση και καρδιακή συντριβή και με τόση μεγάλη προσοχή του νου και με τόση μεγάλη καρτερία και υπομονή, όπως θα προσευχόσουν αν βρισκόσουν σε μία μεγάλη θαλασσοταραχή, όπου δεν θα υπήρχε άλλη ελπίδα σωτηρίας παρά μόνο η βοήθεια του Θεού. Διότι σε τέτοια συντετριμμένη και ταπεινή προσευχή ο Θεός δεν αρνείται κανένα πράγμα, αλλά δίνει, όσα είναι απαραίτητα για τη σωτηρία, διότι αυτός μόνο είπε· «Ζητάτε και θα σας δοθεί, ερευνάτε και θα βρείτε, κτυπάτε και θα σας ανοιχθεί η πόρτα. Διότι καθένας που ζητά, λαμβάνει, και καθένας που ερευνά, βρίσκει» (Ματθ. 7,7-8). Αυτός είπε και το παράδειγμα της χήρας και του κριτή της αδικίας για να μάς διδάξει να προσευχόμαστε πάντοτε, να μη παραπονούμαστε, ότι δεν λαμβάνουμε αμέσως τα αιτήματά μας· «Τους είπε και παραβολή, για να τους διδάξει ότι πρέπει να προσεύχονται και να μην αποθαρρύνονται». Έτσι, όπως είναι αδύνατο να αθετήσει το λόγο του ο Θεός και να διαψευσθεί, έτσι είναι αδύνατο να μην εισακουσθείς κι εσύ με την πάροδο του χρόνου, αν εξακολουθείς να προσεύχεσαι αδιάλειπτα και να τον παρακαλείς με τον τρόπο που είπαμε. Έκτος από αυτά, πρέπει να βάλεις στο Θεό μεσίτρια της χάριτος και του ζητήματος, που επιθυμείς την Υπεραγία Παρθένο, τη μητέρα του Θεού και μητέρα και μάμμη όλων των χριστιανών• γιατί, αν ο Υιός της είναι πατέρας μας και αδελφός μας και Πνεύμα, επόμενο είναι να είναι και αυτή μάμμη και μητέρα μας γλυκύτατη, η οποία μάς δόθηκε ως βοηθός και συνήγορος γι' αυτό το σκοπό, για να μεσιτεύσει στον Υιό της για μας ως Μητέρα του ελέους. Και αν ο Σειράχ είπε για την Εύα ότι «από τη γυναίκα ξεκίνησε η αμαρτία και εξ αιτίας της πεθαίνουμε όλοι» (Σοφ. Σειρ. 25,24)• εμείς με περισσότερο δίκαιο μπορούμε να πούμε για την Κυρία Θεοτόκο ότι από γυναίκα έγινε η αρχή της σωτηρίας και εξ αιτίας της αναζωοποιούμε όλοι. Έτσι μπορούμε να προστρέχουμε σ' αυτήν με κάθε θάρρος σε κάθε μας περίπτωση και ανάγκη. Και τελικά, για να κάνεις την προσευχή σου αυτή πιο ενεργητική, για να λάβεις εκείνο που ζητάς από το Θεό, πρέπει

να ετοιμασθείς προσωπικά με την εξομολόγηση και με την
μετάληψη των Αχράντων Μυστηρίων, διότι αυτά τα δύο
μυστήρια είναι σαν τα σωληνάρια, μέσα από τα οποία έρχεται
σε μας από τον Χριστό κάθε αγαθό.

Επιστολή κ 22

Οι κακές έξεις και η θεραπεία τους, Επιστολή Γ'.

§.Δ'. Αδελφέ, κατόπιν, εξέτασε τον εαυτό σου για την νηστεία που κάνεις -και, όταν λέω νηστεία, εννοώ κάθε είδους εγκράτεια και αποχή και φαγητών και ποτών και ενδυμάτων και στρωμάτων και σωματικών αναπαύσεων, η στέρηση των οποίων γίνεται ή για κανόνα και παιδείυση των προηγούμενων σου αμαρτιών ή για προφύλαξη και πρόβλεψη των μελλοντικών. Γιατί, αν δίνεις στο κορμί όλες τις απολαύσεις και όλες τις αναπαύσεις και αν ζητάς στο κρεβάτι κάθε είδους μαλακά στρώματα και κάθε είδους φαγητού στο τραπέζι· και αν θέλεις να βρίσκεσαι σε όλες τις διασκεδάσεις και σε όλες τις συντροφίες των φίλων σου και να χάνεις τον καιρό σου σ' αυτές με κάθε είδους αργία· και, για να μιλήσω σύντομα, αν θέλεις να δίνεις κάθε είδους θεραπεία στα πάθη σου και να μην αποφεύγεις κανένα κίνδυνο, από εκείνους που με όλη την προθυμία δεν απέφευγαν όλοι οι άγιοι· αν λέω ζητάς αυτά, πώς είναι δυνατό να ξεριζώσεις τα πάθη και τις κακές έξεις που απόκτησες; «Δένδρο που ποτίζεται καθημερινά πότε θα ξεραθεί η ρίζα του; Και δοχείο που καθημερινά δέχεται προσθήκη υγρού, πότε θα λιγοστεύει;» σου λέει ο άγιος Ισαάκ. Έτσι αν και συ δίνεις στο σώμα τις αναπαύσεις του, με ποιά βάση νομίζεις ότι μπορείς να διορθωθείς; Βέβαια, δεν μπορείς άλλο να περιμένεις στο τέλος μίας τέτοιας ζωής που έζησες με τόσες αμαρτίες παρά έναν ατέλειωτο θάνατο μέσα σε όλα τα κολαστήρια, διότι τέτοια πονηρή ζωή προξενεί και πονηρό θάνατο• «Ο θάνατος που προξενεί, είναι θάνατος φοβερός» (Σοφ. Σειρ.28,21).

Επιστολή κ 23

Προρήσεις Αγ. Απ. Παύλου

Το δὲ Πνεῦμα ρητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων, 2 ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυστηρῖ ασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, 3 κωλόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. 4 ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· 5 ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως. 6 Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς καλὸς ἔσῃ διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἧ παρηκολούθηκας. 7 τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραώδεις μύθους παραιτοῦ, γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν· 8 ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος, ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίας ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης. 9 πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος· 10 εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὃς ἐστὶ σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. Πῶς νὰ φέρεται καὶ τί νὰ διδάσκη ὁ Τιμόθεος 11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. 12 μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ. 13 ἕως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. 14 μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου. 15 ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν. 16 ἔπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ, ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου. Α΄. Τιμ. α΄.1-16

Επιστολή κ 24

Αγ. Απ. Πέτρου, προς μπρεσβυτέρους Α΄.

Α΄ Πέτρ.5,1-4. Πρεσβυτέρους τους εν υμίν παρακαλώ ο συμπρεσβύτερος και μάρτυς των του Χριστού παθημάτων, ο και της μελλούσης αποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός, ποιμάνατε το εν υμίν ποίμνιον του Θεού, επισκοπούντες μη αναγκαστός, αλλ' εκουσίως, μηδέ αισχροκερδώς, αλλά προθύμως, μηδ' ως κατακυριεύοντες των κλήρων, αλλά τύποι γινόμενοι του ποιμνίου· και φανερωθέντος του Αρχιποίμενος κομείσθε τον αμαράντινον της δόξης στέφανον.

Α Τιμ-5,17 Οι καλώς πρωεστώτες πρεσβύτεροι διπλής τιμής αξιούσθωσαν, μάλιστα οι κοπιώντες εν λόγω και διδασκαλία.

Β Τιμ-2,3-4 Σύ ούν κακοπάθησον ως καλός στρατιώτης Ιησού Χριστού. Ουδείς στρατευόμενος εμπλέκεται ταίς του βίου πραγματείαις, ίνα τώ στρατολογήσαντι αρέση.

Εβρ-13,7 Μνημονεύετε των ηγουμένων υμών, οίτινες ελάλησαν υμίν τον λόγον του Θεού, ών αναθεωρούντες την έκβασιν της αναστροφής μιμείσθε την πίστην.

Εβρ-13,17 Πείθεσθε τοίς ηγουμένοις υμών και υπείκετε . αυτοί γάρ αγρυπνούσιν υπέρ των ψυχών υμών ως λόγον αποδώσοντες

Εξοδ-19,22 Και οι ιερείς οι εγγίζοντες Κυρίω τω Θεώ αγιασθήτωσαν, μη ποτέ απαλλάξη απ' αυτών Κύριος.

Ζαχ. 2,12 Ό απότομος υμών ως ο απότομος της κόρης του οφθαλμού αυτού.

Ζαχ.11,15-17 Και είπε Κύριος προς με· έτι λάβε σεαυτω σκεύη ποιμενικά ποιμένος απείρου, διότι ιδού εγώ εξεγείρω ποιμένα επί την γην· το εκλιμπάνον ου μη επισκέψηται και το εσκορπισμένον ου μη ζητήση και το συντετριμμένον ου μη ιάσεται και το όλό-κληρον ου μη κατευθύνη και τα κρέα των εκλεκτών καταφάγεται και τους αστραγάλους αυτών εκστρέψει. Ώ οι ποιμαίνοντες τα μάταια και οι καταλελοιπότες τα πρόβατα· μάχαιρα επί τους βραχίονας αυτού και επί τον οφθαλμόν τον δεξιόν αυτού· ο βραχίων αυτού ξηραινόμενος ξηρανθήσεται, και ο οφθαλμός ο δεξιός αυτού εκτυφλούμενος εκτυφλωθήσεται.

Ίεζ. 22,26-28 Και οι ιερείς αυτής ηθέτησαν νόμον μου και εβεβήλουν τα άγία μου· αναμέσον αγίου και βεβήλου ου διέστελλον και αναμέσον ακαθάρτου και του καθαρού ου διέστελλον και από των σαββάτων μου παρεκάλυπτον τους οφθαλμούς αυτών, και εβεβηλούμην εν μέσω αυτών. Οι

άρχοντες αυτής εν μέσω αυτής ως λύκοι αρπάζοντες
αρπάγματα του εκχέαι αίμα, όπως πλεονεξία πλεονεκτώσι.
Και οι προφήται αυτής αλείφοντες αυτούς πεσούνται, ορώντες
μάταια, μαντευόμενοι ψευδή, λέγοντες· τάδε λέγει Κύριος, και
Κύριος ουκ ελάλησε.

Επιστολή κ 25

Αγ. Απ. Πέτρου, προς μπρεσβυτέρους Β'.

Ίεζ. 34,2-5 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος· Ὡ ποιμένες Ισραήλ, μη βόσκουσι ποιμένες εαυτούς· ου τα πρόβατα βόσκουσιν οι ποιμένες· ιδού το γάλα κατέσθετε και τα έρια περιβάλλεσθε και το παχύ σφάζετε και τα πρόβατά μου ου βόσκετε. το ησθενηκός ουκ ενισχύσατε και το κακώς έχον ουκ εσωματοποιήσατε και το συντετριμμένον ου κατεδήσατε και το πλανώμενον ουκ επεστρέψατε και το απολωλός ουκ εξητήσατε και το ισχυρόν κατηργάσασθε μόχθω· και διεσπάρη τα πρόβατά μου δια το μη είναι ποιμένας και εγενήθη εις κατάβρωμα πάσι τοις θηρίοις του αγρού.

44

Ίερ.23,1-2 Ω οι ποιμένες οι διασκορπίζοντες και απολλύοντες τα πρόβατα της νομής μου· δια τούτο τάδε λέγει Κύριος επί τους ποιμαίνοντας τον λαόν μου· υμείς διεσκορπίσατε τα πρόβατά μου και εξώσατε αυτά και ουκ επεσκέψασθε αυτά, ιδού εγώ εκδικώ εφ' υμάς κατά τα πονηρά επιτηδεύματα υμών·

Ίερ. 27,6 Πρόβατα απολωλότα εγενήθη ο λαός μου, οι ποιμένες αυτών έξωσαν αυτούς, επί τα όρη απεπλάνησαν αυτούς, εξ όρους επί βουνόν ώχοντο, επελάθοντο κοίτης αυτών.

45

Ιωαν-10,1 Αμήν αμήν λέγω υμίν, ο μη εισερχόμενος διά τής θύρας εις την αυλή των προβάτων, αλλά αναβαίνων αλλαχόθεν, εκείνος κλέπτης εστί και ληστής

Ιωαν-10,2 ο δέ εισερχόμενος διά τής θύρας ποιμήν εστι των προβάτων.

Ιωαν-10,3 Τούτω ο θυρωρός ανοίγει, και τά πρόβατα τής φωνής αυτού ακούει, και τά ίδια πρόβατα καλεί κατ' όνομα και εξαγει αυτά.

Ιωαν-10,4 Καί όταν τα ίδια πρόβατα εκβάλη, έμπροσθεν αυτών πορεύεται, και τά ίδια πρόβατα αυτώ ακολουθεί, ότι οίδασι την φωνήν αυτού

Ιωαν-10,5 αλλοτρίω δέ ου μή ακολουθήσωσιν, αλλά φεύζονται απ' αυτού, ότι ουκ οίδασι των αλλοτρίων την φωνήν.

Ιωαν-10,11 Εγώ ειμι ο ποιμήν ο καλός. Ο ποιμην ο καλός την ψυχήν αυτού τίθησιν υπέρ των προβάτων

Ιωαν-10,12 Ό μισθωτός δε και ούκ ών ποιμήν, οὔ ούκ είσί τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τον λύκον ερχόμενον και αφήσει τα

πρόβατα και φεύγει, και ο λύκος αρπάζει αυτά και σκορπίζει τα πρόβατα.

Ιωαν-10,13 Ο δε μισθωτός φεύγει, ότι μισθωτός έστι και ου μέλει αυτώ περί των προβάτων.

Ιωαν-10,14 Εγώ ειμι ο ποιμήν ο καλός, και γινώσκω τα εμά και γινώσκομαι υπό των εμών, καθώς γινώσκει με ο πατήρ καγώ γινώσκω τον πατέρα, και την ψυχή μου τίθημι υπέρ των προβάτων.

Ιωαν-10,16 Και άλλα πρόβατα έχω, ά ουκ έστιν εκ της αυλής ταύτης . κακείνα με δει άγαγείν, και της φωνής μου ακούσουσι, και γενήσεται μια ποιμήνη, είς ποιμήν.

Επιστολή κ 26

Ποίμνη και Ποιμήν

Λουκ-10,16 Ο ακούων υμών εμού ακούει, και ο αθετών υμάς εμέ αθετεί. ο δε εμέ αθετών αθετεί το αποστείλαντά με.

Ματθ.23,1 Τότε ο Ιησούς ελάλησε τοις όχλοις και τοις μαθηταίς αυτού λέγων· επί της Μωσέως καθέδρας εκάθισαν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι. Πάντα ουν όσα εάν είπωσιν υμίν τηρείν, τηρείτε και ποιείτε, κατά δε τα έργα αυτών μη ποιείτε· λέγουσι γαρ, και ου ποιούσι· δεσμεύουσι γαρ φορτία βαρέα και δυσβάστακτα και επιτιθέασιν επί τους ώμους των ανθρώπων, τω δε δακτύλω αυτών ου θέλουσι κινήσαι αυτά. Πάντα δε τα έργα αυτών ποιούσι προς το θεαθήναι τοις ανθρώποις. πλατύνουσι γαρ τα φυλακτήρια αυτών και μεγαλύνουσι τα κράσπεδα των ιματίων αυτών, φιλούσι δε την πρωτοκλισίαν εν τοις δείπνοις και τας πρωτοκαθεδρίας εν ταις συναγωγαίς και τους ασπασμούς εν ταις αγοραίς και καλείσθαι υπό των ανθρώπων ραββί ραββί.

Παρ. 27,23 Γνωστῶς ἐπιγνώση ψυχᾶς ποιμνίου σου καὶ ἐπιστήσεις καρδίαν σου σαῖς ἀγέλαις·

Πραξ.8,18-21 Ἰδὼν δε ο Σίμων ὅτι δια της επιθέσεως των χειρῶν των αποστόλων δίδεται το Πνεύμα το Άγιον, προσήνεγκεν αυτοίς χρήματα λέγων· δότε καμοί την εξουσίαν ταύτην, ἵνα ὡ εἰάν επιθῶ τας χείρας λαμβάνῃ Πνεύμα Άγιον. Πέτρος δε εἶπε προς αὐτόν· το ἀργύριόν σου συν σοί εἴη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι την δωρεάν του Θεοῦ ἐνόμισας δια χρημάτων κτάσθαι. Οὐκ ἔστι σοι μερίς οὐδέ κλήρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ἡ γαρ καρδιά σου οὐκ ἔστιν ευθεία ἐνώπιον του Θεοῦ.

Πραξ-20,28 Προσέχετε οὖν εαυτοῖς και παντί τῷ ποιμνίῳ ἐν ὧ υμάς το Πνεύμα το Άγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν την ἐκκλησίαν του Κυρίου και Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ του ιδίου αἵματος.

Σειρ-7,29 Ἐν ὅλῃ ψυχῇ σου ευλαβού τον Κύριον και τους ιερεῖς αὐτοῦ θαύμαζε.

Σειρ-7,30 Ἐν ὅλῃ δυνάμει ἀγάπησον τον ποιήσαντά σε και τους λειτουργούς αὐτοῦ μη εγκαταλίπεις.

Σειρ-7,31 Φόβου τον Κύριον και δόξασον ἱερέα και δῶς τη μερίδα αὐτώ, καθὼς ἐντέλταταί σοι, ἀπαρχήν και περί πλημμελείας και δόσιν βραχιόνων και θυσίαν ἀγιασμοῦ και ἀπαρχήν ἀγίων.

Σοφον.3,4 Οί προφῆται αὐτῆς πνευματοφόροι, ἄνδρες
καταφρονηταί· ιερεῖς αὐτῆς βεβηλούσι τὰ ἅγια καὶ ἀσεβούσι
νόμον·

Ψαλμ.104,15 Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου καὶ ἐν τοῖς
προφήταις μου μὴ πονηρέεσθε.

Ψαλμ.131,9 Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ
ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ὡσηὲ. 4,6 ὡμοιώθη ὁ λαός μου ὡς οὐκ ἔχων γνώσιν· ὅτι συ
ἐπίγνωσιν ἀπώσω, καγὼ ἀπώσομαί σε τοῦ μὴ ιερατεύειν μοι·
καὶ ἐπελάθου νόμον Θεοῦ σου, καγὼ ἐπιλήσομαι τέκνων
σου. (Αὐτ. 9) καὶ ἔσται καθὼς ὁ λαός οὕτως καὶ ὁ ιερεὺς· καὶ
ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὸν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ τὰ διαβούλια αὐτοῦ
ἀνταποδώσω αὐτῷ.

46

Ερευνάτε τὰς γραφάς, ὅτι υμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐτοῖς ζῶντων αἰώνι
ον ἔχειν καὶ ἐκεῖναι εἰσὶ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ. Ἰωάνν. ε'.39

Επιστολή κ 27

Μικρή προσευχή διά τα προς υμάς κατ' ευχήν

Άγιος ο Θεός, άγιος Ισχυρός, άγιος αθάνατος ελέησον ημάς
(γ)

*

Δόξα τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι και νύν
και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

*

Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς. Κύριε ηλάσθητι ταις αμαρτίαις
ημών, Δέσποτα συγχώρησον τας ανομίας ημίν, Άγιε, επίσκεψε
και ίασε τας ασθενείας ημών, ένεκεν του ονόματός σου.

*

Κύριε ελέησον (γ) / Δόξα τω Πατρί

*

Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς...

*

Ν'. Ψαλμός

*

Κυβέρνησον ημών την ζωήν, Κύριε, ο κυβερνών, πάσαν την
κτίσιν αρρήτω δυνάμει ρήματι σοφίας, ο εύδιος των χειμα-
ζομένων λιμήν, και γνώρισόν ημίν οδόν, εν ἣ πορεύσομεθα.
Πνεύμα σοφίας σου, τοις εν ημίν παράσχου διαλογισμοίς,
Πνεύμα συνέσεως, τη αφροσύνη ημών δωρούμενος·
Πνεύμα φόβου σου, επισκίασον τοις έργοις ημών·
Πνεύμα ευθές εγκαίνισον, εν τοις εγκάτοις ημών·
Και Πνεύματι ηγεμονικώ, το της διανοίας ημών στήριζον
ολισθυρόν· ίνα καθ' εκάστην ημέραν, τω Πνεύματί σου τω
αγαθώ, προς το συμφέρον οδηγούμενοι, καταξιωθώμεν ποιείν
τας εντολάς σου· μόνη φιλόανθρωπε. Αμήν.

*

Υπεραγία Θεοτόκε σώσον ημάς
Την τιμιότερα τον Χερουβίμ...

*

Πιστεύω εις ένα Θεό...

*

Σε υμνούμεν, σε ευλογούμεν, σοι ευχαριστούμεν Κύριε, για
όλα όσα μας έδωσες, και για όσα δεν μας έδωσες, και για όσα
ξέρομε και όσα δεν ξέρομε, και δεόμεθά σου, ο Θεός ημών,
όπως μας συγχωρήσεις διά παν μη ενάρεστον όν εποιήσαμεν,
εν λόγω ή έργω ή διανοία, εν γνώσει και αγνοία, εκούσιόν τε
και ακούσιον, κατά νουν, κατά ημέρα, κατά νύκτα, κατά παντί

τόπω, τρόπω και χρόνω και πάση ηλικία, εξομολογημένο και μη εξομολογημένο, ενθυμούμενο και λησμονημένο και διά πάν ό,τι Σύ γνωρίζεις, ως μόνος αγαθός και φιλόανθρωπος και ελεήμων Θεός, ότι προς τούτο εκών έλαβες σάρκα, ίνα πάντας προς ζωήν επαναγάγεις ής οι αθληταί τυχόντες, απαύστως μέλπουσιν, σύ των μαρτύρων και πάντων των αγίων, και ημών των αθλίων, Χριστέ το κραταίωμα.

*

Υπεραγία Θεοτόκε σώσον ημάς

Θεοτόκε Παρθένε, πάντες γαρ εξύμνησαν υπερφίαλον κτίσιν, πώς γαρ εξυμνήσωμεν την σπουδήν τού σου τόκου, ότι της ημών αγάπης ένεκεν, περιέθηκε στέφανον δόξης, την υμών σωτηρίαν; Διό ανυμνούντες βοώμεν, ευλογητός Χριστός ο Θεός ημών, ο ούτως ευδοκήσας, δόξα σοι.

*

Δόξα σοι ο Θεός ημών, Κύριε, δόξα σοι

Της σπουδής σου το μέλημα των ανθρώπων το έλεος εις ζωήν παρατέθηκες Κύριε, και αυτό περιδεσάμενοι ημείς, ως ζώνην προστασίας τοις οίκοις ημών, υπό σου χαρισάμενην, Χριστέ ο Θεός, απαύστως τηρούμεν αυτήν ζωσάμενοι. Όθεν οι Θεόν ενδυσάμενοι, Αυτόν προσκυνήσομεν.

{ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΜΕΝ ΠΑΤΕΡΑΝ ΥΙΟΝ ΚΑΙ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, ΤΡΙΑΔΑΝ ΟΜΟΟΥΣΙΟΝ ΚΑΙ ΑΧΩΡΙΣΤΟΝ}. (γ)

Δόξα σοι ο Θεός, δόξα σοι ο Θεός, δόξα σοι ο Θεός· δόξεις και ευχαριστίες, τόσες, όσες οι κόκκοι της άμμου, Ωκεανών, ποταμών και λιμνών και πάσης θαλάσσης, και όσα τα φύλλα των δένδρων, κάμπων τε πλαγιών ορέων και βουνών και αυτών των εν ταις Οάσεις.

«Πάσαι των Αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου Αποστόλων η δωδεκάς, οι Άγιοι Πάντες μετά της Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εις το σωθήναι ημάς».
Δι' ευχών...Αμήν. —

Επιστολή κ 28

Εποχή πασοκοκρατίας και της 17^{ης} Νοέμβρη, τρομοκρατίας

«Δαπανήσαμε μάταια ,τα καλλίτερα χρόνια της ζωής μας , κάτω απ' τη σκιά της απάτης ,της ψευτιάς ,της κλεψιάς ,της ανεντιμότητας ,άβουλοι μάρτυρες σε δολοφονίες και εγκλήματα ,λές και ήταν για μας ,οφειλόμενος φόρος ,μια και δεν την πληρώναμε εμείς οι ίδιοι την σαπίλα ,μέναμε αδύνατοι να αντιδράσουμε ,απαράδεκτα σιωπηλοί, κλεισμένοι στον άθλιο εαυτούλη , ανίκανοι να ορθώσουμε κραυγή διαμαρτυρίας , μέσα σε μια κοινωνία σάπια ,που σαν σκρόφα έχει πέσει στο φαγοπότι της παχυδερμίας ,της πνευματικής υποταγής στην βαρβαρότητα της εποχής , προσμένοντας εις μάτην την από μηχανής , καλυτέρευση της κοινωνίας ,μα θα πληρώσει γιαυτόν της ,τον ξεπεσμό, με παντός είδους μη ευχάριστα ,ενώ οι υπεύθυνοι θα κάθονται στη γωνιά ,απολαμ βάνοντες ζωωδώς τα κλοπιμαία ,ως σύγχρονοι Πόντιοι Πιλάτοι , που ούτε άξιοι για φτύσιμο δεν είναι ,και όμως συνεχίζουν να ζητάνε την ψήφο του λαού .

Αυτή ήταν η περίοδος των ανεύθυνων της πασοκοκρατίας και της ανθρωποφάγου 17 Νοέμβρη . το σαρακοφαγωμένο δέντρο ,δεν πέφτει κατά τη χρονική διάρκεια που το τρώγει το σαρακι ,αλλά αφού έχει παρέλθει αυτή η χρονική περίοδος .»

Επιστολή κ 29

Αδιέξοδος

«Αυτός που νοιώθει την 'θύελλα' να πλησιάζει, για να το εξηγήσει δεν είναι θέμα μιάς κουβέντας ,μιάς συζήτησης ,ή και πέντε συμβουλών , παρά είναι θέμα πληρότητος του νού, ομιλούντος και ακούοντος ,του πως και πόσες πληγές έχει απ' την κοινωνία ,απ' το πόσο είναι έτοιμος να δεχτεί ή να δώσει μηνύματα γι' αυτόν τον τόπο ,γι' αυτόν τον κόσμο ,πώς να τον καταλάβει ο άλλος ; το πιο εύκολο για τους πιο πολλούς είναι να τον παρεξηγήσουν ,και αυτό θα κάμουν, γιατί τους βολεύει ,δεν έχουν μάθει να βάζουν το μυαλό τους να δουλεύει ,είναι οκνηροί ,έτσι μας έκαμαν, έτσι βολεύει και τους αβανταδόρους – κουμανταδόρους». –

Επιστολή κ 30

«Ανεξέλεγκτα

-
Μη γεννοβολάτε ανεξέλεγκτα ,
Μανάδες του κόσμου ,
γιατί θα σας τα σκοτώσουν σαν μεγαλώσουν ,
μη γεννοβολάτε γιατί θα σας πικράνουν αυτά ,
ή άλλοι γι' αυτά ,
μη γεννοβολάτε αυριανούς βαρβάρους ,
ή κουρσάρους ,
μη γενάτε ληστές των αγγέλων ,
και πειρατές αδυνάτων ,
μη γενάτε γύπες κι αλήτες ,
δράματα και τραγωδίες ,
αγαθώνε τυράννους κι αξιών καταλύτες ,
γιατί η άλλη μάνα δεν φταίει ,
που με περίσκεψη γεννά ,
συγκρατεί ,περιτρέχει ,φροντίζει και μορφώνει ,
γιατί μόνο τότε το παιδί δεν σκοτώνει ,
μη γεννάτε σαν τη βρύση ,
στο καθένα πρέπει του, λύση ,
κι αν η λύση δεν χαράζει ,
λυτρωμός ,δεν θα υπάρξει ,
κι αν δεν έλθει,
άρον – άρον πάει για κάτοικος ταρτάρων. –

Επιστολή κ 31

Οι χαραιοφάδες :

1

«Εκεί που βρήκαν άλλοι τον θάνατο ,
αυτοί βρήκαν την ελευθερία τους ,
για εκείνα που άλλοι έχασαν την ζωή τους ,
πάνω τους κάποιος σήμερα κοπρίζει ,
άλλοι σπείραν και κοπιάσαν κι άλλοι σήμερα θερίζουν ,
Μα δεν τα αναγνωρίζουν .

2

κι έτσι ,
άλλοι λούζονται με λάσπη στη βροχή ,ή με ιδρώτα ,
κι άλλοι στήνουνε καμπάνια , πώς θα κάμουνε τα μπάνια,
με ουίσκι και σαμπάνια .

3

και άλλοι για βοήθεια απλώνουνε τα χέρια ,
μα άλλοι αδιάφοροι κοιτάζουνε τ' αστέρια .

4

Ελλάδα μέχρι σήμερα γύρω ,στο δυο χιλιάδες ,
οι άνθρωποί σου πάντα μισοί ,
μα ικανοί για ολικές καταστροφές ,
και για ακραία μίση .

5

λίγοι για να μιλούν για τόσα πολλά ,
μικροί για να καυχηθούν
για τόσο μεγάλους προγόνους ,
ανάξιοι για να μιλούν για αξίες ,
δεν νοιώθουν ότι κολυμπούν σε πλήθος αταξίες.

6

ανίκανοι για να μιλούν για ικανούς ,
αλαζόνες για να σκεφτούν περί μέτρου ζωής , κακοί για να
κηρύττουν αρετές ,
και κάμανε τις μέρες μας ,ανίερες και βαρετές .

7

παρά των ιστορικών μας παθημάτων ,
την φερεγγυότητα ,αφήνουν μας ακάλυπτους ,
κι ολούθε απροκάλυπτα ,
μας δείχνουνε την γύμνια τους ,
νομίζοντας ,τρομάρα τους ,
πως δείχνουν μας ,τα κάλλη τους !

8

πόσο θα μιλούσαν άλλοι λαοί για τέτοιους προγόνους ,
 πόσο θα μιλούσαν άλλοι λαοί για τόσα δεινά , σφαγές,
 καταστροφές ,ληστείες, λεηλασίες , βιασμούς ,βάσανα,
 βανδαλισμούς ,διώξεις , εξανδραποδισμούς ,κρεμάλες και
 σταυρώσεις ;

9

Μα ετούτοι όμως ξέρουνε ,
 Πότε θηλιές να βάζουν μας ,
 Και κόμπους να μας δένουνε ,
 Φαρμάκια να ποτίζουν μας ,
 Να μας αργοπεθαίνουνε .

10

Μα ο κόσμος τούτους τους θωρεί ,
 ωσάν τα σαλιγκάρια ,
 παπά...δων μας κακά παιδιά ,
 που τρέχουν στα παγκάρια .»

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΝΟΡΘΟΓΡΑΦΟΥ

ΤΟ ΕΣΧΑΤΟ ΑΙΣΧΟΣ

*Δημητρίου διαμαρτυρία
Ἡ μήπως ουντοπία ;*

ΤΟΜΟΣ : Πρόσθετος επιστολές σειράς λ

***ΝΕΟΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ***

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΣΑΜΑΡΤΖΗΣ

ΚΗΠΟΙ ΚΥΜΗΣ 2008

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΣΕΙΡΑ λ

Προεισαγωγή

«ες μεν των λόγων μου ακρόασιν, ίσως το μη μυθώδες αυτών, ατερπέστερον φανείται». (=ο αποκλεισμός του μυθώδους από τα γραφόμενά μου, ίσως καταστήσει ολιγότερον τερπνόν τα ακρόαμα), έλεγεν ο μέγας Θουκυδίδης, κάτι το οποίον ισχύει και για τα παρόντα».

Ο Θεός υπερηφάνοις αντιτάσσεται, ταπεινοίς δε δίδωσι χάριν. Παροιμ. γ' 34

«Της άγριας Δύσης έμελλε , με αίμα να ανασάνει ,
Μα μέλλει της και καθοδόν ,μια μέρα να πεθάνει .»

*

Εισαγωγή:

«Ταύτα προς ρώσιν σώματος και ψυχής ,των μετά πίστεως κατασπαζωμένων ,η γαρ χάρις του Αγίου Πνεύματος ,ού μακρύνεται αφ ημών ,αλλά πανταχού πάρεστι ,και κατά την αναλογίαν της φυλακής των εντολών του Χριστού ενεργεί εν ημίν ,ώ πρέπει πάσα δόξα τιμή και προσκύνησις ,συν τω ανάρχω αυτού Πατρί και τω ζωοποιώ Πνεύματι ,νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων ,αμήν .» =

(Αυτά προς θεραπείαν σώματος και ψυχής ,των μετα πίστεως αποδεχομένων ,διότι η χάρις του Αγίου Πνεύματος ,δεν φεύγει μακριά από ημάς ,αλλά ευρίσκεται παντού και ανάλογα με την τήρησιν των εντολών του Χριστού ενεργεί εις ημάς ,και εις τον Χριστόν μας πρέπει ,πάσα δόξα τιμη και προσκύνη-σις και ευχαριστία ,μαζί με τον άναρχον Πατέρα του και το Πανάγιον και Ζωοποιόν Πνεύμα και τώρα και πάντοτε και εις τους αιώνας των αιώνων ,Αμήν.»

Επιστολή λ/1

"Έν ω όντες , υφ' ου και αποθανείσθαι".

«Μάθετε τα παιδιά σας να πηγαίνουν στις εκκλησιές γιατί τα παιδιά τους θα τις γκρεμίσουν».

Οπότε : "Έν ω όντες , υφ' ου και αποθανείσθαι".

Υπηρετήστε την Κλασσική Παιδεία και την Ελληνορθοδοξία, οι οποίες σας υπηρέτησαν χιλιάδες χρόνια, οι οποίες δίνουν στην ζωή σας ποιότητα και που σας οδηγούν στην τελειότητα.

"Η Ελληνική γλώσσα κατά τον Ισοκράτη, και προς τε τας πράξεις επάιδευσε τους Έλληνας και προς αλλήλους επράϋνε και συμφορών τας τε δι' αμάθειαν και τας εξ ανάγκης γιγνομένας διείλε". (παγκόσμιος ιστορία, Π.Καρολίδου, τόμ. Δ'. σ,190)

Επιστολή λ/2

Ἐκλείσαν την στρόφιγγα των θησαυρών οι ρηχοί προοδευτικοί

«Ἐκλείσαν την στρόφιγγα των θησαυρών των νοημάτων, αξιών, ιδανικών, αρετών, δωρημάτων, χαρισμάτων, ευεργετημάτων, αλήθειας, δικαιοσύνης, ζεστασιάς, στοργής και θαλπωρής, και πολλών άλλων ατίμητων εφοδίων για την ζωή του Έλληνα, θησαυρισμάτων, της Ορθοδοξίας και της Κλασσικής Παιδείας, που γεμίζουν την ζωή της νεολαίας αλλά και κάθε ανθρώπου· και άδειασαν οι ψυχές των παιδιών, πρίν καλά – καλά, πιάσουν να γεμίσουν με τις ομορφιές της ζωής, και τα βλέπεις να ψάχνουν για ‘σκουπίδια’, καταφεύγοντας στα σκύβαλα, (ποτά και ναρκωτικά και θα τολμήσω να συμπεριλάβω και την υπερβολή για μπάλα κοντά σε αυτά αν όχι μέσα), για να δώσουν νόημα στην ζωή τους, για να γεμίσουν το κενό το τεράστιο, της κακής παιδείας, και της ανεύθυνης εξουσίας. Και το γεγονός του ότι αξίζουν αυτοί οι θησαυροί που εκθέσαμε πιο πάνω, καταδεικνύεται από το μέγεθος της καταστροφής που βιώνουμε γύρω μας απ’ την έλλειψή τους, και ακόμα το πιο χειρότερο; του διαφαινόμενου κινδύνου ακόμη και για την ύπαρξη της χώρας μας σαν οντότητα, από αυτό το σύνδρομο των προοδευτικών, εναντίον των θησαυρισμάτων, της Ορθοδοξίας και της Κλασσικής Παιδείας, τουτέστιν, απ’ την αχαριστία προς τον Θεόν αφ’ ενός, και την ασωτία μας προς την Ιστορία μας, τους πατέρες μας, αφ’ ετέρου». «Πατάμε προγόνων τα παινεμένα και νοικοκυρεμένα, τα δοκιμασμένα και καταξιωμένα, και προσκυνούμε τα ξένα τα απαίδευτα και ευθυνών απαλλαγμένα»

«Αφήσαμε την Ουσία και πιάσαμε τις ουσίες και τις από αυτήν απουσίες».

Και τώρα οι νέοι, γεμίζουν την άδεια ζωή τους με σκύβαλα και ντράβαρα, και γκρεμίζουν την ψυχή τους, στην αθλιότητα και στα τάρταρα εκδικώντας εαυτούς των κατάφορα βάρβαρα Τί Λαός είμαστε; Πώς γίναμε έτσι;». –

Επιστολή λ/3

Ο παραλογισμός της παραβατικότητας εν γνώσει μας:

Ο άσωτος υιός, όταν έφυγε απ' τον πατέρα του, γνώριζε ότι υπάρχει πίσω σπίτι, υπάρχει το πατρικό, υπάρχει στέγη, που έστω και καταπεπτωκώτα τον περιμένει να σηκωθεί και να προσέλθει στην πατρική αγκάλη, να επιστρέψει, γιατί έχει μάθει περί πατρικής αγάπης, περί συγνώμης, περί μετανοίας, περί πίστεως στην Πατρική αγάπη, γιατί έχει μάθει ότι υπάρχει Θεός, κι αν ακόμα αυτός έκανε το δικό του και όχι του Θεού. Βλέπομε λοιπόν ότι ο άσωτος γνωρίζει που να επιστρέψει σε ώρα ανάγκης, τα σημερινά παιδιά γνωρίζουν ότι υπάρχουν όλα αυτά ώστε να μη λιποψυχούν και να μη χάνονται εξ αιτίας κάποιας ανοησίας την οποία ηθελημένα ή αθέλητα διέπραξαν;

Αλλά ας προσεγγύσουμε το θέμα με φόβο και σεβασμό προς την ουσία και την σοβαρότητά του.

Που πορεύονται σήμερα οι πολλοί; Πού ταξιδεύει ο νους τους; Τι με τι γεμίζουν την χωρίς ενδιαφέροντα ζωή τους; Τι προσδοκούν από την χαλαρότητα και από την ισοπέδωση που τους κηρύττουν οι άθεοι και ανήθικοι εκπαιδευτικοί, με την ανοχή των δηλών και ρηχών συντηρητικών; Πόσο εύκολα παρασύρονται, χωρίς παιδεία αντιστάσεως, στην ανηθικότητα και τα κηρύγματα της ζωόδους ελευθερίας και συμπεριφοράς; Χωρίς αρχές, χωρίς κανόνες, χωρίς μπούσουλα; Χωρίς το νέκταρ της ζωής, που είναι η του Χριστού διδασκαλία. Χωρίς πίστη, χωρίς αρμονία, χωρίς τάξη, χωρίς αυτοσεβασμό, χωρίς ελπίδα στον Θεό που σου λέγει κι αν έπεσες σήκω και προχώρα προς την στέγη την πατρική, κι αν χάθηκες άκου την φωνή σου λέγει την πατρική που σου φωνάζει έλα σε εμένα, κι αν αμάρτησες σε καλεί σε μετάνοια, σε συμφιλίωση, κι αν αδιαφόρησες ή κι αν διαφώνησες σου απλώνει το χέρι, μη το αρνήσαι, ο μόνος που πολεμάει το κακό, ο μόνος που θέλει να ζήσεις και όχι να χαθείς, ενώ οι άλλοι όλοι θέλουν μόνο να σε εκμεταλευτούν, και όταν χαθείς δεν τρέχει και τίποτα, γιατί η ζωή για τα ζώα είναι ένα τίποτα, αναλώσιμος είσαι, δεν τους νοιάζει. Για να ταξιδέψουμε λίγο στο παρελθόν· πόσα εκατομμύρια ανθρώπινες ζωές χάθηκαν σε όλους τους πολέμους, σε εμφυλίους, σε γενοκτονίες; από ανθρώπους που δεν είχαν φόβο Θεού (σεβασμό στην ανθρώπινη ζωή, το μεγαλύτερο των πάντων δώρον Θεού);

Μόνο στον αιώνα που πέρασε είχαμε πολλούς επί μέρους πολέμους και δύο παγκόσμιους, με εκατόμβες θυμάτων,

εμπόριο ανθρώπων (σκλάβων), εκμετάλλευση ανθρώπων από ανθρώπους, από συστήματα πολιτικά, κουμμουνιστικά, καπιταλιστικά, ληστείες χωρών από τους εκάστοτε ισχυρούς, γενοκτονίες, βιασμοί, εκπατρισμοί, ανοίχθηκαν και ανοίγονται πληγές που διαρκούν και θα διαρκούν για πάρα πολλά ακόμη χρόνια, ερείπια που καπνίζουν από αιώνες και θα καπνίζουν για αιώνες, εάν δεν παύσουμε να σκυλεύουμε Ορθοδοξία και Παρθενώνες.

Ναι, αυτά συνέβησαν και συμβαίνουν μέχρι σήμερα, γιατί δοθήκαμε στους τίποτα, στους κόλακες, στους σκανδαλοποιούς, στην τεχνολογία με αλογία, και καθ' υπερβολή στην θεά μπάλα, και χανόμαστε, απ' τις παραλήψεις μας, αδικαιολόγητα χωρίς αντίσταση, λοιδορούμενοι, ως μη έχοντες μυαλό μια στάλα. Αρνηθήκαμε αυτά που γεμίζουν την ζωή, και δίνουν νόημα στη αποστολή του καθ' ενός, και ψάχνουμε με σκύβαλα να γεμίσαμε την άδεια μας ζωή, την οποία μας καλλιέργησαν τα 'προοδευτικά' σχολεία, κοινωνία, κράτος, και ιδού ο πάτος. Τέλος, πιο κάτω δεν υπάρχει, οπότε ή συνερχόμαστε, ή τρωγόμαστε, ή νοικοκυροσύνη ή ζούγκλα, η τάξη και μέτρο, ή ζωή χωρίς νοστήμια και μες στην ασχήμια (χωρίς σχήμα, χωρίς μορφή, αμόρφωτη).

Όποιος δεν λαμβάνει σοβαρά υπ' όψιν όλα αυτά, και τις θυσίες των προγόνων, μέλει του να τις ξανακάνει, γιατί είναι λάθος το χαρμάνι που προκρίπτει, το μείγμα, εκ των κανόνων της καθημερινής ζωής, του τρόπου και τόπου δραστηριοποίησεως των μελών των επί μέρους κοινωνιών, και του πονηρού που παρεισφρεί στις σκέψεις τους και τις ενέργειές τους, τους οδηγεί σε λάθος δρόμο και σε λάθος αποτέλεσμα, νομοτελειακά. Οι οικοδομούντες χωρίς Θεό, μάτην κοπιάζουν, αλλά και οι εφαρμόζοντες ακόμα τα περισσότερα σωστά, ένα εάν παραμέλησαν, θα προκύψει καταστροφή, ή ζημία μεγάλη, μας λένε οι Αγ. Γραφές. Ο ξεπεσμός μικρός ή μεγάλος είναι ανεπίτρεπτος, έχει το κόστος του, οποιασδήποτε μορφής.

Μη κάνουμε λοιπόν παραχωρήσεις σε θέματα Ουσίας, γιατί ακολουθώντας αυτά τα τάχα μου προοδευτικά, και αρνούμενοι τις θαυμαστές παρεμβάσεις του Θεού στην διαδρομή της Ιστορίας μας, είναι βαρύ και ασυγχώρητο λάθος. Οι συναλλαγές και οι συνεργασίες με αλλοεθνείς ή αλλόθρησκους, απαιτούν την προσοχή μας. Προσοχή στην αντοχή και στην ανοχή μας. Είμαστε παράξενη ράτσα.

Ας εγερθούμε λοιπόν όλοι μαζί, γιατί το στόμα του κακού χάσκει, και χάσκει ακόρεστο, γιατί «το στόμα του κακού για να κλείσει θέλει του αγαθού την θυσία», και εάν δεν υπάρξει ομαδική αντίσταση, θα γίνουμε θυσία από ανοησία.

Ο παραλογισμός και ο οχαδερφισμός, ο ατομισμός και ο καναπεδισμός, η παραβατική ζωή μας, ο σκανδαλισμός, η εμπάθεια απέναντι στου Θεού την συμπάθεια, προκαλούν Αυτού την Άγια Απάθεια, και στην αποστροφή του προσώπου Του από εμάς, γράψτε αλίμονο στα μας.

Ενώ λοιπόν βλέπομε κάθε φορά της αμαρτίας το δόλιο δόλωμα, ακολουθούμε την ηθελημένη παραβατικότητα, και ενώ πιστεύομε ότι κάνομε γκάφα, και ενώ βλέπομε και την φάκα, δινόμαστε χωρίς λογική, και χανόμαστε!

Τί Λαός είμαστε; Πότε φως πότε σκοτάδι, πότε ανάστα πότε άδη, πότε λύκος πότε αμνός, πότε κορφή πότε γκρεμός, πότε όλοι για την πίστη για Πατρίδα, πότε με ψυχή απίστη για κλεψιά σαν την ακρίδα! Τί Λαός καταντήσαμε; Πώς γίναμε έτσι;». —

Επιστολή λ/4

Οι μικροπαρεκτροπές και η αβλεψία, οι λεπτομέρειες και το μείγμα, οι σταγόνες και το ξεχείλισμα

Οι πολιπίκοιλες μικροεκτροπές δημιουργούν το εκφυλιστικό μείγμα κάποια στιγμή, ενώ σταγόνα – σταγόνα, ξεχειλίζει το ποτήρι της υπομονής ή κατολισθήσεις καταστροφικές προκαλεί.

Οι ακατάγγελτες ανατρεπτικές λεπτομέρειες, οι αμελιταίες εκτροπές, η αβλεψία μας στις σωρευτικές μικροπαρεκκλήσεις, η απροσεξία στις λεπτομέρειες, η μικροπαραβλέψεις, οι διάφορες ακαμψίες, οι σκανδαλισμοί, οι 'σταγόνες' που προκαλούν καθιζήσεις, το μείγμα που προκαλεί την έκρηξη.

Η ολική εκτροπή, η τελική καταστροφή;

Αγαπητοί μου, προσοχή, προσοχή στην Λερναία Ύδρα την πολυκέφαλη, στο χταπόδι το πολυπλόκαμο, στον εγκέφαλο τον μυριοπλόκαμο, με τα πλοκάμια των μικροεκτροπών που είναι εντεταλμένα ανά πάσα στιγμή και ώρα και τόπο και χώρο, να φορτίζουν, και να τον τροφοδοτούν, να φορτίζουν τον εγκέφαλο της εκτροπής, λίγο – λίγο, σιγά – σιγά, ύπουλα, πονηρά και δόλια· εισχωρόντας αυτά τα πλοκάμια, διά της μεθόδου των μικροεκτροπών, μέσα απ' το ένδυμα της ψυχής του ανθρώπου, ή της κοινωνίας, και αφού έχουν γερά οργανωθεί και με μεγάλη ισχύ ενσωματωθεί, έχουν γερά βεντουζάρει τα πρόποντα σημεία, τότε έλκονται προς τον εγκέφαλο και 'αναποδογυρίζουν' το ένδυμα της ψυχής, όπως το ένδυμα του σώματος, που το γυρίζουμε ανάποδα. έτσι απογυμνώνουν των μικρολεπτομερειών τα πλοκάμια την ψυχή, ή την κουρελιάζουν, και έτσι της ψυχής και του πνεύματος οι όμορφες ενδυμασίες, οι 'κλασσικές φορεσιές' οι αξεπέραστες, της απλότητας, της αγαθότητας, της αγάπης, της αλληλεγγύης, της ειρήνης και της δημιουργίας, του φωτός και της αληθείας, της φρόνησης και της σωφροσύνης, της δικαιοσύνης και της καλοσύνης, της σοφίας και παιδείας, της ζωής της ιδίας, ξεριζώνονται, και στις θέσεις τους φυτρώνουν οι εκτροπές, οι μικρές αλλά πολλές, τις οποίες το σύστημα καλογυαλίζει, τις χρωματίζει, τις σιδερώνει, τις φουσκώνει, και τις ντυνόμαστε τελικά, ντυνόμαστε τα κουρέλια της αναποδιάς, της ατιμίας, της ραθυμίας, της βλασφημίας, που αυτά με την σειρά τους υπηρετούν το κάθε κακό, και εμείς υποτακτικά, λόγω 'μόδας', δουλικά μάλλον, ψυχή, σώμα και πνεύμα, τα αποδέχεται, μέχρι που αρχίζει ένας – ένας να χάνεται·

αλλά και εκεί ακόμα, ενώ ο τρόπος εξ αιτίας του οποίου ο καθένας χάνεται, διδάσκει τους εναπομείναντες τι να προσέχουν, εμείς δεν παραδειγματιζόμαστε, ή κι αν παραδειγματιζόμαστε ατομικά, μαζικά εκτρεπόμαστε, και η παραμονή μας σε αυτή την πάσχουσα κατάσταση, οδηγεί στην μερική κρίση, στην γενική κρίση, στην έκρηξη, δηλ. στην ολική καταστροφή.

Τί όμως πρέπει να γίνει; Πως περισώζεται όσο μέρος της κοινωνίας έχει απομείνει; Μπορεί η Ελλάδα, απ' την κατάσταση αυτή εις την οποία έχει περιέλθει, απ' της στάχτες της να ξαναγίνει;

Δεν το προσπαθώ να το παρουσιάσω τραγικό το φαινόμενο, γιατί έχει από μόνο του ξεπεράσει την τραγικότητα, ούτε θέλω να προσδώσω σε αυτό την εικόνα του μελό.

Η απάντηση λοιπόν είναι ότι μπορούμε, και η ισχύς, του μπορούμε, είναι τεράστια, και δεν χρειάζεται να χαθούμε, ούτε ένας έτι πλέον· και για σταθείτε, πως η λέξη κατά συνειρμό ιερό, οδηγεί στο όνομα Λέων, ναι τέτοια ισχυρή θέληση χρειαζόμαστε, για να ακούσομε και να επανενταχθούμε στις φωνές και στις ρίζες των πατέρων, πατέρων φυσικών, και Πατέρων Αγίων πνευματικών, να ξαναπάrouμε την ζωή μας στα χέρια μας, έστω με το τσαπί και το τσεκούρι, το μυστρί και το σφυρί, με σπορά και με θέρος, για να αποκατασταθεί ο Θεός έρως, με σχολεία σε κάθε χωριό, με Εκκλησίες ανοιχτές σαν αγκαλιές Θεϊκές, με τα χωριά σε λειτουργία, παρέχοντες ισοβαρή παιδεία, όχι λίγο από αυτό και πολύ από εκείνο, τίποτε πιο πολύ και σε κανένα πιο λίγο, αλλά το καθένα με τον τρόπο του, το μέτρο του, τον χρόνο του, την εποχή του, την αντοχή του, το ανθρώπινο κατά Θεόν.

Πάμε λοιπόν, ‘έπιστροφή στο σπίτι’, να το σκουπίσομε, να το συγγυρίσομε, να το ασπρίσομε, να μυρίσει η γειτονιά, να ξανατραγουδήσουν οι Έλληνες, να ξανανάψει ο φούρνος του χωριού, να ξαναγελάσουν τα τιμημένα γηρατειά, γιατί πώς να σας το πω, αν η επαρχία, τα χωριά, δεν αποκτήσουν νεύρα, οι πολιτείες δεν πρόκειται να σταθούν όρθιες.

Δόξα τω Θεώ, γιατί ο Άγγελός μου, με ξύπνησε στις 03:30, για να σας γράψω από καρδιάς αυτά τα λόγια, κατά πώς μου τα υπαγόρευε το πνεύμα μέσα μου, και πάλι Δόξα τω Θεώ, και κουράγιο αδέρφια, πάμε να γυρίσομε τους τροχούς στο άρμα της Πατρίδας, να το οδηγήσομε στο σωστό δρόμο, στο δρόμο του Χρέους. –

Επιστολή λ/5

«Προς κέντρα λακτίζετε! Και αλλήλους αφανίζετε»

Καταργήστε τις εθνικές εορτές γιατί σας βγάζουν το μάτι, Πατήστε ιερά και όσια, ιστορία και γεωγραφία, Γλώσσα και Παραδόσεις, και θυσιάστε στην ασυδοσία, κάψτε γκρεμίστε γιατί τίποτε δεν χτίσατε, ξεπουλήστε τους θησαυρούς της Χώρας και την ίδια, γιατί είστε ανίκανοι να τα προστατέψετε, μπάστε σκύλους στο αλώνι γιατί δεν κοπιάσατε για τους καρπούς της συγκομιδής, εξαφανίστε κάθε παράδοση γιατί δεν σεβαστήκατε αυτά που σας έφεραν μέχρις εδώ, αλλά ένα να ξέρετε όλοι εσείς οι ρηχοπροοδευτικοί, τίποτα εδώ απλήρωτο δεν μένει, η εκδίκηση της αδικίας σας περιμένει, και αυτή είναι νομοτέλεια, δεν μπορεί να την αποφύγεις γιατί αυτή δεν γνωρίζει φράχτες, δεν υπολογίζει προστάτες, δεν προσκυνά σαν και σας επαναστάτες».

«Ναι! εσείς που την κοινή γνώμη ποδηγετείτε:

Τα σύμβολα του ελληνικού λαού καταπατείτε, και λυπάμαι την ψυχосύνθεσή του που την αγνοείτε, και δεν βλέπετε στη τύφλα σας ότι αυτά που από όλους μας αιτείται, αυτά του στερήσατε, αυτά του καταργήσατε, και δεν έχει αυτός ο λαός, φάρο οδηγό και κατάντησε σαν τρελό φορτηγό. Φέρτε του απ' το θησαυροφυλάκιο ένα Σταυρό, ένα βασιλιά, ένα επαναστάτη σωστό, ένα δεύτερο Χριστό, ή κάποιον που να έχει όλο αυτό, και δώστε του ένα σίδερο καυτό, να καυτηρι-άζει κάθε πληγή, κάθε απόστημα, κάθε σάπιο, για να σωθεί το Γένος, τρέξτε, οι καιροί δεν θα σας χαριστούν, σε εσάς τους μέχρι τώρα πολλάκις αχάριστους· και ψάξτε να βρείτε. Πώς θα επιτύχομε την οικονομική μας απελευθέρωση; Και πώς την πολιτιστική και πολιτισμική μας αποκατάσταση; Έχοντες γνώση και συνείδηση των πραγμάτων που μας περι βάλουν. Έχοντες επίγνωση πού μας έχουν ρίξει οι άσπονδοι φίλοι μας. Έχοντες αντίληψη των μεγαλείων του Θεού διά των οποίων μπορούμε να σωθούμε, και μόνον δι' αυτών. Παπάδες, πολιτικοί και εκπαιδευτικοί, ήλθε η ώρα της απόκ-λειστικής σας ευθύνης. Ιδού πεδίο λαμπρόν».

«Παρασυρμένοι απ' την θολοκουλτούρα του αριστερού φασισμού, φοβάστε να αντισταθείτε, και για χρόνια της δώσα-τε έδρα, και σας έγινε βασίλισσα η κάθε αναξιοσύνη και όποια κακή ποιότητα».

«Με συνθήματα αλλόφωνα, και αισθήματα αλλόφρονα, πορευόμαστε προς άξενο και άγνωστο προορισμό, της

*αμφιβολίας, παλινωδίας, παλλιλλογίας και πολυλογίας,
ανιαρών και μιαρών».*

*«Βάρβαρον είναι να κουμαντάρουν ανόητοι τους νοήμονες.
βαρβαρότερον, το να βιάζουν (οι ανόητοι) *τους νοήμονες
(γλώσσα, θρησκεία, ιστορία), γιατί δεν μπορούν να τους
καταλάβουν. (*=έρχεται σαν χολέρα)*

*Και το βαρβαρότατον είναι, το να εξαφανίζουν οι ανόητοι
τους νοήμονες γιατί δεν αντέχουν να ζούνε μαζί τους». –
26.5.04*

Επιστολή λ/6

Για το καλό μας:

«Μας ρημάζαν τα στομάχια, μας αδειάσαν και τις τσέπες μας πετάζαν παν' στα βράχια, μας κατάντησαν επαίτες».

Σημ. (Και τώρα φροντίζουν να μας σακατέψουν τις ψυχές, γιατί κι αυτές γίναν ανήμπορες και δεν μπορούμε τίποτα να προστατέψουμε, λίγο να αντισταθούμε. Και οι δανειστές – στανι στές, διαρκώς απαιτούν, μα οι παρακαταθήκες να τους διαψεύσουν προσπαθούν, αρκεί τα σοφά και σαφά τους από εμάς τους κουφούς ν' ακουστούν).

«Συνεργασθείτε μια φορά έστω, με την προδρομική του Χριστιανισμού Κλασσική Παιδεία και μες την αγιότητα των Αγίων Γραφών και των Πατέρων πραγματοποιείστε κάθε εργασία με αξία απ' την Ορθοδοξία, προς πραγματική ευδαιμονία και αγαθών αφθονία. Συνεργασία που θα αποβεί προς όφελος και δικό σας και της Πατρίδας και της Εκκλησίας.

«Για τα παιδιά, γεννημένα και αγέννητα, έχουμε χρέη να εξωφλήσουμε, και ενδιαφέροντα να φροντήσουμε». Αλλά εμείς και με χρέη τα φορτώνουμε και τα ενδιαφέροντά τους τα στργκαλίζουμε. Γι' αυτό γεννιούνται και μεγαλώνουν χωρίς ενδιαφέροντα, και πλακώνονται στα ψυχοφάρμακα, τις ουσίες, τα οινοπνεύματα, χωρίς ερωτική ζωή, με σκυλοσυμπεριφορές μεταξύ τους, που σημαίνει πως έρχεται στο κεφάλι τους συμφορά, γιατί είναι νόμος άγραφος, εκεί που πέφτει φαγούρα–σκυλοσυμπεριφορά, έρχεται συμφορά. Από όπου διώχνουμε την αγάπη* εισβάλλει απρόσκλητη η φαγούρα εμφύλιος. (*=Θεός). Και ενώ αυτή την οφειλή προς τα παιδιά έπρεπε να την αντιλαμβανόμαστε σαν απαραίτητο χρέος, εμείς καταδεχόμαστε να τους φορτώσουμε πριν ακόμα γεννηθούν, της αναξιοτήτάς μας τις συνέπειες συν το χρέος».

«Τα κόμματα, χωρίς μπροστά την Ελληνοορθοδοξία στην πράξη, συμπεριφέρονται στον Ελληνισμό με κανιβαλισμό». Και όπως μας διδάσκει και από του τάφου ο μακαριστός π. Πυρουνάκης «Με μη αμόλυντα θεμέλια, δεν υπερυψώνονται τίμια οικοδομήματα».

«Αδικούμε τα προτερήματά μας, και μη αξιοποιώντας τα, θα τιμωρηθούμε ή ήδη τιμωρούμεθα, γιά την αδικία αυτή. Διότι με το να μη χρησιμοποιούμε τους θησαυρούς που κληρονομήσαμε απ' τους ενδόξους προγόνους μας, δηλ. τόσο τις οδηγίες απ' τους Αρχαίους Κλασσικούς συγγραφείς, όσο και τις διδαχές που μας παρέδωσε η Ορθοδοξία μας, διαπράττομε μεγίστη αδικία, ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥΣ, και με το να

αδικούμε αυτά απαξιώνοντάς τα, τιμωρούμε τους εαυτούς μας με αυτά που προκύπτουν απ' την άδικη αυτή συμπεριφορά μας. Εν τω άμα δε ας θυμηθούμε τα περί οργής Θεού, (ιδέ σχετική Επιστολή)· ιδού πάλιν μας γίνεται φανερόν το προϊόν της οργής δηλ. της αδικίας των σοφών και αγίων θησαυρισμάτων, Θεού και Λαού.

Δόξα τω Θεώ διά την επιβεβαίωση των ταπεινών γραφών μου, <περί Οργής Θεού>, με αυτά που μας έδωσε ο Θεός διά των προδρόμων του Χριστιανισμού, Κλασσικών ημών συγγραφέων και των διδαχών της Ορθοδοξίας: Με αυτά δε, «Επιχορηγήσατε εν τη πίστει υμών την αρετήν, εν τη αρετή την γνώσιν, εν δε τη γνώσει την εγκράτειαν, εν δε τη εγκρα-τεία την υπομονήν, εν δε τη υπομονή την ευσέβειαν, εν δε τη ευσεβεία την φιλαδελφίαν, εν δε τη φιλαδελφία την αγά-πην· ταύτα γαρ υμίν υπάρχοντα και πλεονάζοντα ούκ αργούς ουδέ ακάρπους καθίστησιν εις την του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού επίγνωσιν. Ὡ γαρ μη πάρεστι ταύτα, τυφλός εστί, μωπάζων». Β΄.Πέτρου, α΄.5-9. Διό εγέρθητι, και είπατε τοις αδελφοίς υμών, περί τοις καθεύδουσιν εν σκότει και σκιά θανάτου: «άφήσατε αυτούς τους νεκρούς, να θάψουν τους όμοιούς τους νεκρούς».

«Να ποθούμε, να μας εντάξει ο Θεός στο σχέδιό του, να αξιωθούμε· τότε σίγουρα δεν θα χαθούμε». —

Επιστολή λ/8

Τουρκία άφιλη και βάρβαρη

Τάφους συλημένους και τόπους Πάφιους κατεχομένους, παρά
 ποίων; Υπό των αιωνίων βδελλών και φαρμακερών φιδίων.
 Πού Εκκλησίες; Πού περιουσίες; Πού χρώματα και αρώματα;
 Πού πονεμένα και αιματοβαμένα;
 Πού κλαμένα και ιδρώτοποτισμένα;
 Που καταληλατημένα και καταρημαγμένα;
 Πού τα όνειρα εκατομμυρίων προσφύγων;
 Πού τα κόκαλα εκατομμυρίων Ελλήνων;
 Πού τόσο αίμα πού τόσο κλάμα; Πού τέτοιο δράμα;
 Ω Αγιον, Αγίων Γένος, ώ φυλή τάλαινα
 Πότε, με φτερά λευτεριάς και θείας αύρας,
 πότε, υπό σκλαβιάς φτερά θανάτου μαύρα.
 Πότε εν αγνεία, πότε δανειστών δεσμία,
 σαν σε τρομερού δυνάστη την ακόρεστη μανία.
 Σταυροί και τάφοι γεμάτοι οι τόποι,
 σπόροι αείφοροι ολούθε σκόρπιοι.
 Μέχρι και σήμερα την εποχή του πολιτισμού και του εκσυγ-
 χρονισμού, με Σταυρούς και Τάφους γεμάτοι οι τόποι από
 ανθρώπους που σκορπίζουν τον τρόμο, και εξ αιτίας αδικι-ών,
 όπου των απλήστων ο πλούτος πλουτίζει των απλών την ζωή
 με πόνο, δηλ. απλώς, των θυμάτων αλλάζουν οι τρόποι. Πού;
 η Χριστού διδασκαλία διαρκείας αιώνων;». —

Σημ.

Της Ιωνίας οι ψυχές των μαρτυρησάντων ανθρώπων, μυσταγωγούνται στίς
 μυστικές λειτουργίες που κάμουν οι ψυχές των κληρικών, των εκτελεσθέντων
 απανθρώπων υπό υπανθρώπων, στα ερείπια των εκκλησιών. Ω Υπάνθρωποι,
 κατάρας φορείς και εκτρόπων σπορείς. Διό και μέλλουσι διαλυθεί πάντες οι
 τουρκοφυλές, ως και οι τουρκοφιλείς.

Επιστολή λ/9

«Το έθνος κι αν εδουλώθη δεν εξεριζώθη»

Το Βυζάντιο, χάρις εις την Εκκλησία δεν έπεσε επί εκατοντάδες χρόνια, και η Ευρώπη χάρις εις το Βυζάντιο εσώθει η με ψυχή καταχθόνια. Και κατόρθωσε σιγά – σιγά να εκπολιτισθεί, πάλι με την συνδρομή και την ακτινοβολία του Βυζαντίου. Η Εκκλησία μας υπήρξε η μυστική αυτή και σωτήριος δύναμις.

Η ευρώπη όμως δυστυχώς, ελησμόνησε την ιστορία. Και επότισε αργότερα και ποτίζει ακόμη και σήμερα, με της αγνωμοσύνης της την χολή, τον σωτήρα της. τώρα δε ήλθε η ώρα να γνωρίσει τι έργο της προσέφερε ο Ελληνισμός επί χιλιάδες χρόνια, που σαν φράχτης την προστάτευε από την επέλαση των βαρβάρων. Κρίμα, μεγάλη η αχαριστία προς την ελληνική Ορθοδοξία, και μεγάλο το κόστος της αχαριστίας της αυτής.

Ο λόγος του άγιου Παλαιολόγου που είπε προς τους βαρβάρους, «την πόλιν σοι δούναι ούτ' εμόν εστιν, ούτ' άλλου των κατοικούντων εν ταύτη· κοινή γαρ γνώμη πάντες αυτόπροαιρέτως αποθανούμεν και ού φεισόμεθα της ζωής», δεν ήταν μια απάντηση για λογαριασμό της Κωνσταντινούπολης, ήταν μια απάντηση που αφορούσε ολόκληρη την ευρώπη, αλλά ποιος να τα καταλάβει αυτά τότε; Ποιος; Ο Παπισμός; που μας πολέμησε και μας πολεμά ακόμη, ή ο αυταρχισμός και η αλαζονεία των ευρωπαίων που μας έβλεπαν και μας βλέπουν σαν αναλώσιμα πειραματόζωα!... «Κύριε ελέησον και φείσθητι της κληρονομίας σου».

Ας μην ξεχνάμε ότι από τα χρόνια της τουρκικής δουλείας, ενώνονται ο Σταυρός με την Σημαία, ο Χριστός με την Ελλάδα. Τώρα, πώς βρίσκονται σήμερα έλληνες να τα λησμονούν όλα αυτά, είναι να απορεί κανείς.

Τότε η Εκκλησία έσκυψε και πείρε το σπασμένο σκήπτρο του Αυτοκράτορα και το έκαμε ιστό της σημαίας· επήρε την βασιλική πορφύρα και την ύψωσε στον ιστό ως εθνικό φλάμπουρο. Επήρε το στέμμα και το έκαμε αρχιεράτικη μίτρα με τον δικέφαλο αετό, που συμβολίζει την διπλή εξουσία, την εκκλησιαστική και την εθνική. Η Εκκλησία επήρε την ιστορία και την δίδαξε στην νεολαία της ελλη-νικής φυλής. Αλλά προς τι τα αναφέρουμε τώρα αυτά; Τώρα η αναξιότητά μας ετοιμάζει

το επιτύμβιο: «ενταύθα κείνται ανάξιοι κληρονόμοι ενδόξων προγόνων».

Μα γιατί ορέ; ως θα έλεγε ο άγιος Θ. Κολοκοτρώνης· αντισταθείτε, αντισταθείτε πριν χαθείτε από αυτούς τους δειλούς που μας κυβερνούν. Αντισταθείτε για αυτά που κληρονομήσαμε επί χιλιάδες χρόνια, αντισταθείτε για αυτά που τροφοδοτείτε με πολιτισμό όλο τον κόσμο, αντισταθείτε πριν σας βάνουν στο μίξερ και χαθείτε. Ο χαμός του Έλληνα στέλνει και ένα μήνυμα παγκόσμιο, γιατί έχει αποστολή, γιαυτό και δεν χάθηκε τόσους αιώνες. Αντισταθείτε για να πεθάνουμε σαν Έλληνες και όχι σαν αναλώσιμα, αντισταθείτε μέσα από την Εκκλησία, μέσα από αυτήν μόνο θα σωθείτε. Και γνώτε ότι, «το δέντρο των ιδανικών, κατά περίεργον τρόπον, τότε μόνον αναπτύσσεται και ζη, όταν ποτίζεται με το αίμα και το κλάμα των μαρτύρων του καθήκοντος, της αξιοπρέπειας, της πίστης που διδάσκει «αγαπάτε αλλήλους»... Επί τουρκοκρατίας ποιος κράτησε της φυλής μας την ουσία; Η Εκκλησία. Η Εκκλησία στο πρόσωπο του Πατριάρχη αναλαμβάνει την προστασία του έθνους.

Ποιος φρόντιζε για την ασφάλεια των σκλάβων; Ποιος για την Παιδεία; Ποιος για την τήρηση του εθνικού φρονήματος; Ποιος για την εκτύπωση βιβλίων για να μη σβήσει η ελληνική γλώσσα; Ποιος προετοίμασε τον ελληνισμό για την εθνεγερσία του 1821; Η Εκκλησία. Αυτή μας υπηρέτησε και μας υπηρετεί, και αυτήν οφείλουμε να την υπηρετούμε για την μακροημέρευση και ορθή ύπαρξή μας.

Μήτηρ και τροφός της Πατρίδας, εστί η Εκκλησία μας. Ποιος δεν γνωρίζει τις θυσίες των αγίων ρασοφόρων της Εκκλησίας μας πριν και μετά το 21;

Εθνομάρτυρες: Γρηγόριος ο Ε΄, ο Πατριάρχης που αρνήθηκε να φύγει και να εγκαταλείψει το ποίμνιό του λέγοντας: «Μη με προτρέπετε να φύγω, μάχαιρα θα περάσει τους δρόμους της Κωνσταντινουπόλεως και των άλλων πόλεων των Χριστιανικών επαρχιών...ο θάνατός μου θα ωφελήσει περισσότερο, παρά η ζωή μου...πηγαίνω εκεί που με καλεί ο μέγας κλήρος του Έθνους και ο Πατήρ ο ουράνιος, ο μάρτυς των ανθρωπίνων πράξεων». Και τον κρέμασαν την ημέρα της αναστάσεως στην κεντρική πύλη του Πατριαρχείου, ο Χρυσόστομος Σμύρνης, ο Ησαΐας επίσκοπος Σαλώνων, ο Παπαφλέσσας (Γρηγόριος Δικαίος), ο Διάκος, ο Καψάλης, ο ΓέροΣαμουήλ στο κούγκι, ο ηγούμενος Γαβριήλ στη Μονή Αρκαδίου, και εκατοντάδες ανώνυμοι μοναχοί και κληρικοί, όπου τολμούσαν να προστατέψουν τις μονές και τις ενορίες

*τους από κάθε εχθρό της Πατρίδας, της Πατρίδας της οποίας
ζεπου-λάνε σήμερα και την αναπνοή της, οι 'προοδευτικοί,
αλλά και οι τάχα δικοί της', χωρίς αντίσταση από κανένα
παιδί της, μέχρι σήμερα, 28/9/16». Εις μνήμην αρχιμ. Γ.
Παυλίδη*

Επιστολή λ/10

Αντισταθείτε

«Αντισταθείτε και μη λησμονείτε το Τάμα του Έθνους, το οποίον δια βασιλικού διατάγματος της 25^{ης} Ιανουαρίου 1834 αποφασίσθηκε το ακόλουθο άρθρο: «Θέλει ανεγερθή εις την πόλιν των Αθηνών ναός τιμώμενος επ' ονόματι του Σωτήρος, προς αιωνίαν μνήμην της θαυματουργού βοηθείας της Θείας Προνοίας, της ρυσαμένης τον ελληνικόν λαόν από δεινών και κινδύνων, και προς ενίσχυσιν των μεταγενεστέρων εις την πίστιν, δι' ης οι προπάτορές των, ανεκτήσαντο την ελευθερίαν των, εις τους από του 1821 μέχρι του 1830 αιματώδεις πολέμους».

Με διαφορά δύο βουλευτών της κυβερνητικής πλειοψηφίας, υπερψηφίσθηκε η απεμπώληση της Ελλάδας για 99 χρόνια. Αλλά για την εκλογή προέδρου δημοκρατίας χρειάζονται τουλάχιστον 180 βουλευτές. Ελληνικός παραλογισμός.

Ζούμε μια αρρωστιμένη κατάσταση τρομοκρατίας, οικονομικής κρίσης, εισβολής λαθρομεταναστών και προσφύγων».

«Αντισταθείτε στη θεωρία του ανθρωποφάγου κίσιγκερ, που εδώ και δεκαετίες είχε προετοιμάσει τα κύματα των προσφύγων από όλη την ασία, την αφρική και την κάτω αμερική».

Επιστολή λ/11

Αντισταθείτε

Μέρος β'.

«Οι πρόγονοί μας παραμείνανε Έλληνες γιατί πίστευαν σε κάποιες αξίες, οικογενειακές, ιστορικές, θρησκευτικές, πνευματικές, οι σύγχρονοι έλληνες δεν πιστεύουν σε τίποτα, γιαυτό και θα χαθούν αν δεν αναστηθούν».

«Ο Θεός ακούει πάντα την φωνή της ψυχής γιατί μεσολαβεί η καρδιά, ενώ την φωνή του στόματος την ακούει σπάνια και αυτό αν μεσολαβή-σουν καρδιά και ψυχή· γιατί και Αυτός μέσω αυτών μας μιλάει σπάνια δε και με τα αφτιά μαζί».

«Προσέξτε νεοέλληνες μη γίνεται καλοί επαγγελματίες και νεκροί αισθηματίες ως της τεχνολογίας τα ψυχρά μηχανήματα, που σας κουνούν της ζωής σας τα νήματα».

«Πτωχεύσατε πνευματικά, και σας δένουν με ψευτοδεματικά, και εσείς κάθεστε σαν τα υποτακτικά, αρκούμενοι σε επιφανειακά χαχανητά· ενεργοποιείστε το Ελληνικό πνεύμα που ανορθώνει τας καρδίας υμών, μπειτε στις Εκκλησίες με αναζητήσεις από καρδιάς και μορφωποιείθιτε ίνα ομοιωθείτε τοις ανθρώποις του Θεού και ουχί του μισόκαλου, και μην ξεχνάτε πως όπως υπάρχουν Άγγελοι του Θεού, έτσι υπάρχουν και άγγελοι του μισόκαλου, ως επίσης και άνθρωποι του Θεού και ανθρωπόμορφοι του μισόκαλου(αυτού που μισεί ό,τι καλόν). Διαλέγτε με ποιους θα προχωράτε, οι μεν οι του Θεού «πορί-ζονται αγαθά πολλώ κρείττωνα και πλείονα και μακροημερεύουν, οι δε του μισόκαλου, δουλικά εν τοις πάθεσι παθαίνουν επί τα χείρωνα και συντόμως πεθαίνουν».

(σημ.γρφντς: το να παραμένετε κοντά στον Θεό...αυτό από μόνο του σας προστατεύει).

Όθεν ο μεν κωλύσας αίτιος, ο δε μη κωλύσας την αίρεσιν της ψυχής κρίνει δικαίως, ίνα ότι μάλιστα ο Θεός μένη ημίν κακίας αναίτιος.

Επιστολή λ/12

Οργή απ' την παραβίαση του αυτεξουσίου

«Έρχεται η οργή του Θεού επί τους υιούς της απιστίας».
 «Πτωχεύσατε πνευματικά, και σας δένουν με ψευτοδεματικά, και εσείς κάθεστε σαν τα υποτακτικά, αρκούμενοι σε επιφανειακά χα-χανητά· ενεργοποιείτε το Ελληνικό πνεύμα που ανορθώνει τας καρδίας υμών, μπείτε στις Εκκλησίες με αναζητήσεις από καρδίας και μορφωποιεθείτε ίνα ομοιωθείτε τοις ανθρώποις του Θεού και ουχί του μισόκαλου, και μην ξεχνάτε πως όπως υπάρχουν Άγγελοι του Θεού, έτσι υπάρχουν και άγγελοι του μισόκαλου, ως επίσης και άνθρωποι του Θεού και ανθρωπόμορφοι του μισόκαλου(αυτού που μισεί ό,τι καλόν). Διαλέχτε με ποιους θα προχωράτε, οι μεν οι του Θεού «πορί-ζονται αγαθά πολλώ κρείττωνα και πλείονα και μακροημερεύουν, οι δε του μισόκαλου, δουλικά εν τοις πάθεσι παθαίνουν επί τα χείρωνα και συντόμως πεθαίνουν».
 (σημ.γρφντς: το να παραμένετε κοντά στον Θεό...αυτό από μόνο του σας προστατεύει).
 Όθεν ο μεν κωλύσας αίτιος, ο δε μη κωλύσας την αίρεσιν της ψυχής κρίνει δικαίως, ίνα ότι μάλιστα ο Θεός μένη ημίν κακίας αναίτιος.

Επιστολή λ/13

Χειμωνιάζει στις καρδιές

Χειμωνιάζει, οι καρδιές των Ελλήνων στεγνές,
 'π' αρετές και αξίες γυμνές,
 σαν του κλώνους των δέντρων χωρίς φύλλα προβάλλουν,
 σαν ψυχές, στου βοριά την μανία, αφημένες να τις δέρνει,
 γυμνές από προσευχές και ευχές Θεϊκίες,
 που κρατούνε των πιστών τις καρδιές,
 στην παγωνιά της αθεΐας, ζεστές,
 χωρίς κρίκους συμπόνιας, μα σαν με αλυσίδες δεμένες στης
 εποχής την παρακμή, με δουλικό εμπόρευμα φαντάζουν
 κι οι δανειστές το μαστίγιο της απειλής ανεμίζοντας,
 τους από αιώνες αδάμαστους, με πιέσεις ασφυκτικές ή με
 καρώτου χτυπήματα, λίγο – λίγο δαμάζουν,
 και υπάκουα φερόμαστε, στους πατέρων τις ψυχές ουδόλως
 δεν τεριάζουν, στα γόνατα σέρνονται, εις ουδένα τους
 μοιάζουν.

Επιστολή λ/14

Η συνέχεια της Φυλής:

«Κάθε φυλή που θέλει να ζήσει, λαβαίνει μια ακέρια συνείδηση του εαυτού της, επανατοποθετείται, αναμορφώνεται, αυτοβελτιώνεται». «Εμείς οι Έλληνες ας μη καυχόμαστε ότι εμείς χτίσαμε Παρθενώνες ή με την αβελτηρία μας αφήσαμε να γίνει η Αγία Σοφία τζαμί ! Οι ευθύνες ας μη συγχέονται υπερχρονικά μέσα στο μυαλό μας, ούτε τα μεγαλεία. Ζούμε ανθρώπινα, ζούμε ιστορικά, αν εννοούμε ιστορικά τον εαυτό μας». «Ό,τι ξεπερνάει τον χρόνο σαν ελληνική διάρκεια, είναι το Ελληνικά ζην, εννοημένο σαν πραγματοποίηση ζωής μέσα στην άπειρη ποικιλία του μορφής και ουσίας».

Πέτρου Σπανδωνίδη, (Περί Ελληνικότητας, 1962)

«Δεν είναι μυστικό π' αργεί πολύ να βγει το φως και να το δει ο ήλιος της ημέρας». Ωστε σαν δίκιο να δοθεί πριν έλθει το εσπέρας, και να χαρεί ο αδικηθείς κι εκδικιομού να πνίξει του, το τέρας».

Επιστολή λ/15

Αντί για σέβας χαλασμό, αντί ορθού το λάθος

«Αντί για σέβας χαλασμό, αντί ορθού το λάθος, αντί ειρήνης την φωτιά, αντί αρετής το πάθος.

Αντί αγάπης μίσσητα, αντί συμπόνιας φθόνος, αντί φροντίδας σκοτωμός, αντί στοργής ο πόνος, αντί συγχώρια πόλεμος, αντί φωτός το σκότος, αντί αλήθειας ψέματα, αντί φιλίας έχθρα, αντί γέλιων τα κλάματα, αντί συγκράτι σπρόξημο, αντί αγκαλιά το βόλι, τώρα το νεκ-ροκρέβατο φορούν για νυφοστόλι.

Τέτοια κατάντια σε λαό και τέτοια τρικυμία, τα τόσα π' έπαθ' επί τουρκιάς, διόρθω-ση καμία.

Παντούθε απ' τα ελλείμματα εγκλήματα φυτρών-ουν, κι όλοι από αμέλεια σκοτώνουν και πληγώνουν.

Δεν έχουν τα κακά σωσμό, κι κατρακύλα τέρμα, έπεσε του-τος ο λαός μες του γκρεμού το γέρμα, και δεν του μέλλει του σωσμός, μέλλει πολλά να πάθει, Ιστορία δεν διδάχθηκε, δεν διδάχθει 'πο τα λάθη».

Επιστολή λ/16
ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ, «Ο ΠΛΑΤΩΝ»

Την αρετήν της εν πίστει ανδρείας έχομεν;
 «Ω ταλαίπωρον έθνος, διατί κακοδαιμονείς ενώ έχεις την
 πηγήν της ευδαιμονίας, την <ορθοδοξίαν και την κλασσικήν
 παιδείαν, προς θεραπείαν των ψυχικών, πνευματικών, ηθικών
 και υλικών αναγκών σου, προς απαλλαγήν σου, από των
 επιγείων και αιωνίων κακών;».

Άκουε τι λέγει ο Παντοκράτωρ: «χωρίς εμού ού δύνασθε
 ποιείν ουδέν(αγαθόν)».

Αλλού δε λέγει: «εκ του καρπού το δένδρον γινώσκεται». Και
 προς τούτο λέγει ο Προφητάναξ Δαβίδ: «Γεύσασθε, και ιδετε
 ότι χρηστός ο καρπός ούτος». (σημ.γρφντζ: από τους
 κυβερνήτες που ψηφίζετε δείχνετε ποιοι είστε, και από τα έργα
 των κυβερνώντων σας θα γευθείτε στο μέλλον πως θα
 πορευθείτε).

2

«Η Θεία νομοθεσία πορίζει αγαθά πολλώ κρείττωνα και
 πλείωνα αυτών των εκ της νομοθεσίας των ανθρώπων».

3

Επιστήμη και επιστήμονες: «Επιστήμη εστί σοφία Θεού,
 πληρουμένη επί αντικειμένου, του οποίου την γνώσιν
 επιδιώκομεν.

Κατά δε τον βαθμόν της γνώσεως και της εμπεδώσεως εις την
 εκάσ-του διάνοια προκύπτουσι και οι επί του αντικειμένου
 επιστήμονες, τους οποίους χαρακτηρίζομε, κακούς ή μέτριους
 ή καλούς ή άριστους. Κοινή λοιπόν η επιστήμη αλλά διάφορος
 η εκάστου επιστημοσύνη ή κατάρτιση, ή επιστημονική
 ικανότης. Κοινή η επιστήμη η Ιατρική, αλλά διάφοροι οι
 γιατροί επιστήμονες. Κοινή η πολιτική επιστήμη, αλλά
 διάφοροι οι πολιτικοί επιστήμονες ως προς τις ικανότητες».

4

«Εάν όλοι οι άγγελοι τηρούσαν τον νόμον του Θεού, δεν θα
 υπήρχαν σ αταν αδες, έτσι και στην πολιτεία, εάν οι φύλακες
 του νόμου, οι εντεταλμένοι, όσον και οι εκλεγμένοι, είναι
 σωστά κατηρτισμένοι και ικανοί, τηρητές των νόμων, τότε η
 πολιτεία ευδαιμονεί. Εις μεν τον λα όν και τους φύλακες
 απαιτείται σωφροσύνη, εις δε τους κυβερνώντες η αρετή της
 πολιτικής σοφίας».

5

«Την αρετήν της εν πίστει ανδρείας ηνωμένην με την αρετήν
 της σωφ-ροσύνης δέον όπως έχουσιν οι φύλακες και οι

εκτελεσταί των νόμων και των διαταγών. Άπασα δε η πολιτεία να έχει την αρετήν της δικαιοσύνης».

6

«Τι εστί άριστος νόμος, ιδέ σ.12, 13, 14».

7

«Όταν αδικούμε ο ένας τον άλλον, φθείρομε την πολιτεία μας, όταν δε αδικούμε τα προστατεύοντα την υγεία μας, φθείρομε τον εαυτό μας. —

Επιστολή λ/17

ΑΣΚΗΤΙΚΑ

1

Οίκος

Τριάδαν μίαν, υμνούμεν, απaráλλακτον, ουσίαν και Θεότητα, την υπερ έννοιαν παγκόσμιον οντότητα, την μεριζομένην και μη διηρουμένην ενότητα· λατρευτικώς τιμώμεν, την χαρισαμένην τοις ανθρώποις θαυμαστώς, την επί γης προς ουρανόν δι' αγάπης Θεϊκής, ορατήν και αόρατον πραγματικότητα, εν κτίσει και δυνάμη και ιερή απλότητα, της Ακτίστου Τριάδος».

2

«Δεύτε δείζωμεν είτ' ευγενείς πεφύκαμεν, είτ' εσθλών τε και κακών, κακοί δημιουργοί». (δμρφμν)

3

«Ο συμπονών, συμπονούντος συνεργασίαν, ούκ αποστρέφεται».

4

«Μάθετε τα παιδιά σας να πηγαίνουν στις εκκλησιές γιατί τα παιδιά τους θα τις γκρεμίσουν».

5

«Πρέπει να προσπαθούμε πολλές φορές για να τύχομε Θείας 'ακροάσεως'». «Πρέπει πολλές προσευχές από καρδιάς για να μας δοθεί η Θεία Χάρις». «Πρέπει να δώσουμε αποδείξεις για την υπακοή μας στου Θεού το θέλημα, ώστε να εξασφαλίσομε την ελπίδα». «Πρέπει να αποδιώξομε των παθών την αρά για να είμαστε μέτοχοι στην Θεία χαρά· ευτυχούντες με τα κρείττονα εν επαρκεία και ενθεϊκή διαρκεία». «Ενθυμούμενοι πόσες και πόσες προσπάθειες έκαμαν οι αλι-είς και μετέπειτα Απόστολοι, για να επιτύχουν καλή ψαριά, την οποίαν με την Θεία παρέμβαση του Κυρίου εξασφάλισαν. Έτσι πρέπει να παραδειγματιζόμαστε και εμείς, εφοδιασμέ-νοι με επιμονή και επιμονή». (ιδέ Λουκ. ε'. 1-11).

6

«Σήμερα, ανεπαρκείς άνθρωποι (η μεγάλη πλειονότης του πληθυσμού), ομιλούν για σοβαρά θέματα με αποδέκτες αυριανούς, απαιδείας υπηρέτες. Και αν είναι παιδιά τα μπερδεύουν, καλλιεργώντας των την αδιαφορία ή την άρνηση, και έτσι πάνε στράφι παιδιά και μυαλά».

7

«Στο έργο που μας έχει τάξει ο Κύριος, πρέπει να εργαζόμαστε με επιμονή και πομονή, χωρίς να αφήνουμε να μας νικήσει η απογοήτευση, γιατί κάθε έργο έχει τις δυσκολίες του».

Διό λέγει: «επανάγαγε εις το βάθος (το πλοίον) και χαλάσα-τε τα δύκτια εις άγραν». Λούκ.ε΄.4 (Γύρισε πάλι το πλοίο στα βαθιά και ρίζτε τα δίχτυα σας για να ψαρέψετε).

Προσέλθετε με καθαρά καρδιά, μετά φόβου Θεού, πίστεως και ζαναπροσπαθήστε, προσερχόμενοι καθαρή τη καρδιά, και προσευχόμενοι με ταπεινότητα και πίστη και υπομονή. Γιατί ότι δεν κατόρθωσε η προσπάθεια μιας ολόκληρης 'νυ-χτας' ψαρέματος, το κατορθώνει η επιμονή λίγης ώρας».

8

«Αν αδικείται το ορθόν κίνδυνος, και αυτό έχει ακριβότατα και αυστηρότατο 'πρόστημο', στο δρόμο του βίου».

12

«Κύριε Ιησού Χριστέ, βοήθησον τους ελπίζοντας επί σε, όπως αξιω θούν να εισέλθουν εις την αχειροποιήτον σκηνή σου, ίνα καταστώ-μεν έστω και επ' ελάχιστον αντιλήπτορες των Αγίων σου Μυστηρίων, και ανάδειξον έκαστον της διδασκαλίας σου γνήσιον μαθητήν, και διά της σοφίας σου της σης αγάπης μύστην. Βοήθησον Κύριε και τους ηγουμένους ημών, ποιμένας αξίους γενέσθαι, διά της εμπ-νεύσεως των απορρήτων αγίων μυστηρίων σου. Δος ημίν Δέσποτα, όπως ανερχόμενοι, απολαμβάνομε περισσότερο την γλυκύτητα της Αγίας σου παρουσίας, και όπως τρανοτέρα γίνεται η φλόγα της επιθυμίας ημών διά Σε, ίνα υπ' υπαυτής φλεγόμενοι, αγαλώμεθα. Αόρατος γαρ ημίν και αθέατος υπάρχεις, άναρχος και ατελεύτητος, υπέρ των ελαχίστων και υπέρ απείρων πασχίζων, καν μικρά διδάσ-κων μεγάλα στηρίζων, μετανοούντας αποκαθαίρων και σωτηρίαν χαρίζων. Ότι διά σου τα πάντα γέννηνται, είτε κατά βούλησιν είτε κατά παραχώρησιν, τα μεν διά της αγάπης σου, τα δε διά της παρα βατικότητος του αυτεξουσίου ημών. Σώσον ημάς Υιέ Θεού, ο υπέρ ημών σταυρωθείς, και δι' ημάς ταπεινωθείς. Αμήν

13

«Ο άνθρωπος ,μπορεί να είναι εγκληματίας , χωρίς προφανώς να παραβιάζει τους νόμους , ποτέ οι νόμοι δεν αντικατέστησαν τα ήθη και ποτέ δεν προστάτευσαν επαρκώς την τιμή ,την τάξη, την δικαιοσύνη .» Α. ΚΑΛΕΥΡΑ

14

«Μας χρειάζονται ,το ξύπνημα της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, και η απενοχοποίηση του Λαού μας.» Μπιελίνσκι , Ρώσος συγγρ.

15

«Μεγάλη αλήθεια είναι πως , όταν παραδοθεί ο άνθρωπος ολοκληρωτικά στο ψέμα ,χάνει και το πνεύμα του και το ταλέντο του .» Μπιελίνσκι , Ρώσος συγγραφέας

Επιστολή λ/18

«Περί συντέλειας του κόσμου»:

«Όταν πληρωθεί ο άνω Κόσμος, τότε γίνεται η συντέλεια». Ότι όταν πληρωθεί ο αριθμός των δικαίων ανδρών κατά αριθμόν των εκπεσόντων αγγέλων, όπως αν πληρωθεί, τότε γίνεται συντέλεια». (Αυτά λένουσιν οι Πατέρες κατά τον άγ. Αναστ. τον Σιναΐτην). Ο δε Απόστολος λέγει: Εί το έργον τινός κατακαήσεται, ζημιωθείσεται, αυτός δε σωθήσεται, ούτω δε, ως διά πυρός· τούτο λέγει, ότι η μεν αμαρτία απόλλυται εκεί, και ούκ έσται· ο δε πράζας άφθαρτος υπάρχων εν τη αναστάσει, σώζεται εν τω πυρί, τουτέστι διαμένει και ού φθείρεται εν αυτώ μένων αιωνίως. Ο δε αγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέγει ότι: «Εκεί δε καίεται μεν, (αλλ΄) ού δαπανάται δε το καιόμενον».

«Έως αν ενταύθα ώμεν, ελπίδας έχομεν χρηστάς· επειδάν δε απέλθωμεν εκεί, κύριοι μετανοίας ούκ εσμέν, ουδέ τα αμαρτημένα ημίν απονίψασθαι...διό ενταύθα δει σωφρονισθήναι, (και) μηδέ παραδοθήναι τοις βασανισταίς εκείνοις (στους βασανιστές δ αί μο νες). Πόσα τότε (μετά) ερούμεν, εαυτών κατηγορούντες; Πόσο ολοφνρούμεθα; Πόσα οιμώζομεν; Αλλ΄ ούδέν το όφελος). Αγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ομιλία θ΄. τόμ.61, σελ.466). και «Μη προς το πέλαγος της ακολάστου πανδαισίας(=γαστριμαργίας) εκπέσεις. χαλεπόν γαρ το επικείμενον ναυάγειον».

Επιστολή λ/19

«Μητρικές αρετές:

*Πίστις, Θεοσέβεια, Αγαθότητα κατά Θεόν,
Προσευχή, Αγάπη, Ειρήνη με τον Θεό, Ψυχής ειλικρίνεια,,κα-
θαρή καρδιά, Αγαθή προαίρεση, Καθαρή συνείδηση και η με-
γίστη των αρετών, η ΑΓΝΟΤΗΤΑ».*

*Ο αγ. Γρηγόριος ο Νύσσης λέγει: «Η κατ' αρετήν ενέργεια
καμάτω τρέφει την δύναμιν αυτής». (=ο κόπος συντήρησης της
αρετής είναι αυτός που τρέφει την δύναμιν αυτής).*

*Και συνεχίζει: «Ας εξετάσουμε την σχέση φωτός προς ζόφο.
Και μοι δοκεί προσηκόντως τω κατά το φως υποδείγματι προς
την του καλού χρήσασθαι χρήσιν. Επειδή γαρ το σκό-τος τη
εαυτού φύσει ανύπαρκτον(εάν δεν υφίσταται το αντι-φράσσον
την ηλιακήν ακτίνα, σκότος δεν υπάρχει),το δε φως αυτό αφ'
εαυτού εστί εν ιδία ουσία κατανοούμενον· δεικνύ ει το
παράδειγμα, ότι κακία καθ' εαυτήν ούκ υφίσταται, αλλά τη
στερήσει του αγαθού παρυφίσταται». (Ομιλ.Ε'.PC44,681BC)*

Επιστολή λ/20

Το ευαγγέλιον του Χριστού, δύναμις Θεού ἐστίν

«Το ευαγγέλιον του Χριστού, δύναμις Θεού ἐστίν εἰς σωτηρίαν παντί τῷ πιστεύοντι. Δικαιοσύνη δὲ Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται: ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται». Ρωμ. α'.13-17

«Τις ἀν ἡμᾶς δύναται νὰ μᾶς ξαναφέρει στὶς εὐτυχισμένες ἡμέρες τοῦ παρελθόντος κατὰ τὶς ὁποῖες ὁ Θεὸς μᾶς προφύλασσε ἀπὸ θλίψεις καὶ συμφορές; Ὅπου τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ μᾶς οδηγούσε καὶ μᾶς προστάτενε σὰν φῶς μέσα στὰ σκότη τῆς ἀγνοίας. Ἀκόμη καὶ ὅταν γλεντούσαμε ἀνέμελα, ἡ Θεία πρόνοια ἐπόπτενε τὶς ἐνέργειές μᾶς καὶ γελούσαμε εὐτύχισμένοι· τό τῆς χρείας τὸ μέτρον ἀπολαμβάνοντες καὶ μὴ πέ-ραν τῆς χρείας εἰς πλεονεξίαν νὰ υπαγόμεθα. Κάθε μέρα με τιμὴ χαιρετούσε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, πότε με χιούμορ πότε με σοβαρότητα καὶ κάθε λόγος μᾶς διεκρύνετο ἀπὸ υπευθυνότητα. Ὅταν συναντούσαν τοὺς μεγαλύτερους τὰ νέα παιδιὰ τοὺς σεβόντουσαν, τοὺς δὲ γεροντότερους βοηθούσαν, καὶ ἦταν τιμητικό γι' αὐτὰ νὰ τοὺς ζητηθεῖ κάποια χάρη ἀπ' τοὺς μεγάλους. Οἱ ἐπιστήμονες, οἱ πρεσβύτεροι, οἱ ἱερεῖς, οἱ καθηγηταί, οἱ δάσκαλοι, ἦταν πολὺ σεβαστοί ἀπ' τοὺς νέους καὶ ἀπὸ λόγους συστολῆς ἀδυνατούσαν νὰ ἀρθρώσουν λέξη καὶ ἀπέφευγαν νὰ τοὺς συναντήσουν καὶ πολλὰ σταματούσαν νὰ συζητοῦν μεταξὺ τοὺς.

Ὅσοι δὲ ἤκουαν τοὺς μυαλωμένους τῆς εποχῆς, ἐμακάριζαν εαυτοὺς γιὰ τὶς σοφές συμβουλές των, καὶ διὰ λόγους συστολῆς ἐκωλοῦσε ἡ γλῶσσα τοὺς καὶ ἀδυνατούσαν νὰ ἀρθρώσουν λέξη. Ὅλοι σεβόντουσαν τοὺς σοβαρότερους γιὰτί καὶ οἱ πιο ἰσχυροὶ προστάτεναν κάθε ἀδύνατο ἢ ἀδικημένον. Οἱ ἀδικημένοι, οἱ ἀδύνατοι, οἱ χήρες, τὰ ὀρφανὰ, πολλὲς εὐχές ἤρχοντο γιὰ τοὺς σεβασμιώτερους.

Λες καὶ εἶχαν ἐνδυθεῖ ὡς ἐνδύμα τὴν δικαιοσύνη καὶ ὡς ἀναδιπλουμένη ἐσθήτα τὴν ὀρθή κρίση.

Ὅπως ὁ Ἰησοῦς οδήγησε κρατώντας ἀπὸ τὸ χέρι τὸν τυφλὸ καὶ τὸν ἐβγάνε ἐξω τῆς κόμης γιὰ νὰ τὸν θεραπεύσει, ἔτσι καὶ οἱ μυαλωμένοι πρέπει νὰ μιμούνται τὸν Ἰησοῦ καὶ νὰ γίνονται τὰ μάτια τῶν τυφλῶν καὶ τὰ πόδια τῶν χωλῶν.

Ἀς συμπαραστεκόμεθα κι ἐμεῖς στοὺς ἀδύνατους καὶ ἂς αγωνιστοῦμε γιὰ τὴν πάσχουσα Πατρίδα μᾶς.

Νὰ ριζώσουμε καλὰ τὴν προσπάθειά μᾶς, μέχρι νὰ τρέφεται ἀπὸ καρδιές ἀπὸ τὶς ὁποῖες θὰ ἐκπηγάξει ἀγάπη καὶ ἀνδρεία γι' αὐτήν.

Εξελέξαμε αυτόν τον τρόπο δράσης και ταυτίσαμε την ζωή μας με αυτά τα ιδεώδη. Ας κατασκηνώσουμε και ας παραμείνουμε ως φρουροί και στρατιώτες προστατεύοντες τους σκοπούς μας, και να συνδράμομε τους έχοντας ανάγκην πνευματικήν αλλά και υλικής βοήθειας, ηθικής συμπαράστασης και ιερής υποστήριξης. —

Επιστολή λ/21

<τετέλεσται>

«Ο Χριστός κι αν είπε <τετέλεσται>, κατέλυσε τω θανάτω τον θάνατον, τι κι αν κάγγαζε ο αρχιχλευαστής του Κυρίου, εταράχθει και εκρύβει επί τη αναστάση· και αναστάς, τον άνθρωπον εξανέστησε και των πάντων βασιλεύς ανεδείχθει. Έτσι ήθε και η Ελλάδα μας διά του σταυρώματός της να τύχει της δια Χριστού αναστάσεως ως Θεός και ως άνθρωπος, και να διδάξει και πάλιν όλον τον κόσμο, ώστε από την δι-κή της σταύρωση να προκύψουν χιλιάδες τα νέα μηνύματα, προς όλους, ανάβλεψης των πραγματικών αιτίων πλέον, και όχι των φαρισαϊκών και των σαδουκαϊκών, τα καθαρά και καθοριστικά, προς δόξαν Θεού, νοήματα.

Ο Χριστός εθεράπευσε τον τυφλόν όστις αντιπροσωπεύει τον σύγχρονο κόσμο εκείνη την στιγμή, (μήπως σήμερα πώς είμαστε;), διότι είναι μεν φως του κόσμου αλλά όχι μόνον παρέχει φωτισμόν, αλλά και δίδει οφθαλμούς στους ζητούν-τας Αυτόν, όπως στον εκ γενετής τυφλό, ώστε να ιδούν και αυτοί το φως το αληθινό που καθοδηγεί, ζωογονεί και εφραί-νει τις ψυχές. «Όταν εν τω κόσμω ώ, φως ειμί του κόσμου»* Η επανάληψη της λέξεως «κόσμος», λένουν οι άγ. Πατέρες, τονίζει την αντίθεση μεταξύ του Ιησού ως της πηγής παντός ηθικού φωτός, και του εν τω ηθικώ σκότει διατελούντος κό-σμου, εις τον οποίον ήλθε να μεταδώσει φως εις σωτηρίαν. “Τον λόγον δια των έργων επιστεύσατο”, λέγει ο αγ. Ι.ο

Χρυσόστομος

Μας λείπει η εθελουργός και αυτοκέλευστος απόφαση, ώστε να προσέλθει προς ημάς ο Κύριος, βουλούμενος να μας γιατρέψει και να μας σώσει.

Οι ευαγγελικές περικοπές τις οποίες ακούμε απ’ τον ιερέα, ή μελετάμε μόνοι μας, έρχονται κατ’ ευθείαν από το στόμα του Κυρίου διά των Ευαγγελιστών, ως και οι επιστολές δια των Αποστόλων, (λες και ακούμε τον διπλανό μας να ομιλεί, αλλά αυτός ήθισται ομιλείν περί ανέμων και υδάτων).

Και δεν ευγνωμονούμε τον Θεόν, διά την αμεσότητα επικοι-νωνίας δια των ιδίων λέξεων και νοημάτων της ίδιας ευλογη μένης γλώσσας, (ώ! πόσον το σκότος εν τη διανοία των Ελλήνων!)

Διό λέγεται: «Μη γίνεσθαι ως η εκχυθείσα μελάνη επί χάρτου, αλλά ως η εκτυπωθείσα εν γράμμασι επ’ αυτού, ώστε χρήσιμοι έσεσθαι της ζητούσιν». —

Επιστολή λ/22
τα υπηρετούμε;

«Ο αγ. Ιωάννης ο Πρόδρομος, υπήρξε πρόδρομος του Κυρίου, η Κλασσική Παιδεία, υπήρξε πρόδρομος της Ορθοδοξίας, και όση σχέση έχουν ο αγ. Ι.ο Πρόδρομος με τον Θεό, τοιαύτη και η σχέση Κλασσικής Παιδείας και Ορθοδοξίας. Ταύτα πάντα διδάσκουν και υπηρετούν το Τέλειον του ανθρώπου, και ως τοιαύτα οφείλουμε κι εμείς αναποσπάστως, να τα υπηρετούμε».

«Η Ιεραρχία είναι υποχρεωμένη να πάρει την κατάσταση των βαπτισμένων στα χέρια της και να μη γίνεται συμμέτο-χος του κακού που φορτώνουν ξενοτραφείς στον τόπο και στους Έλληνες». Μας πήραν τα δισεκατομμύρια, μας ανέ-βασαν το χρέος στα ύψη, μας υποθήκευσαν την Πατρίδα για εκατό χρόνια μας στέρησαν μισθούς και συντάξεις, μας υπο-τίμησαν τον ιδρώτα μας, τις περιουσίες μας, μας φόρτωσαν εκατομμύρια αναξιοπαθούντας και κακοποιούς, κάναμε τα σπίτια μας φυλακές, συγκατοικούμε με τα ζώα(σκυλιά), μας αφαίρεσαν την θρησκεία, μας γέμισαν με ισλαμικά τεμένη, μας κατήργησαν την γλώσσα, μας κατέστρεψαν το είναι, γιατί; ΓΙΑΤΙ; ΓΙΑΤΙ; Είκοσι εκατομμύρια ΓΙΑΤΙ. Τι άλλο περιμένετε; Έχομε ήδη μισοχαθεί, μήπως το να χαθούμε εντελώς; Δεν είμαστε κατά το σύνταγμα υποχρεωμένοι να υπηρετούμε ένα σύστημα που μας κατατρώγει, κατά συνέπειαν έχουν καθήκον να το αναγάγομε σε αχρηστία».

Επιστολή λ/23

Το Χρέος μας:

Οι Πατέρες της ελευθερίας του Γένους,
Οι Προστάτες της Φυλής,
Οι Άγγελοι φύλακες των Ελλήνων,
Οι πιο άξιοι της Ελλάδος,
Οι πιο ξεχασμένοι της ημών εποχής, διότι καταντήσαμε τυφλοί
προς τα θεόρατα, και αγνώμονες προς τους ανιδιοτελώς
αγωνισθέντας υπέρ ημών των ελλ(ε)ήνων.
Περιήλθαμε ως τυφλοί εκ γενετής, και λειτουργούμε ως ανο
μούντες διακενής».

2

«Γέμισε ο τόπος μας από δ αιμ ον ιζομένους και ιούδες, και
αποδεικνύονται, οι προσπάθειες μας όλες μάταιες, και οι
ελπίδες φρούδες, οι συμπάθειες πολλών ανώφελες κι οι
προσδοκίες μπουρδες*». (*αδόκιμη η λέξη αλλά αποδίδει την
αλήθεια).

Και λέει ο παρατηρητής:

1

«Αυτοί δεν έχουνε αφτί, τίποτα για ν' ακούνε,
μα έχουνε στόμα σαν χωνί, δεν παύουν να μιλούνε.

2

Δεν έχουν μάτια να διαβούν, μέσα από Ιστορία,
μα ούτε και μιας πεντάρας νου, να νιώσουν την πορεία.

3

Δες, τους κατάντησαν ως οι τυφλοί εκ γενετής,
με δίχως μάτια, δίχως φως,
με κυβερνήτες να τους έχουν στην γωνία σαν ζητιάνους,
Γιατί μισούνε τώρα τους σοφούς από Θεού,
και τους γίγαντες δεν τους αντέχουν,
τους πελεκάνε όσο μπορούν,
ώστε να τους εκαταντήσουν νάνους.

4

Δεν λέμε όχι στις φιλίες των φυλών,
ναι και στις συμμαχίες των εθνών,
Μα ο καθείς μας να παράγει ό,τι μπορεί,
πνευμάτου και χεριών τα προϊόντα,
Και ο του καθενός πολιτισμός, να σέβεται τους φίλους και
τους 'σύμμαχους', και να αμιλώνται πάντοτε πνευματικά,
με δίχως όπλα κοσμικά, σιδηρικά και οπτικά,
στα μίσση και της βίας υπηρετικά, πόνου τα προκλητικά, όντα,
τα όντα πολεμώντα».

Επιστολή λ/24

«Όταν αυξάνονται οι τεμπέληδες, αυξάνουν και τα τεμπελίστικα επαγγέλματα».

20

«Εποχή! Εποχή οκνηρίας, από γεράκια σαν κοράκια, οδηγούμεθα οι άρχοντες μιας άρχουσας γλώσσας, σε λεκτική πενία, λογοτεχνικά ελλείμματα (πλην μετρούμενων εις τα δάκτυλα του ενός χεριού εξαιρέσεων), και πνευματική αναιμία και βουλητική αναπηρία».

21

«Στοχευμένο επί χρόνια, και διά μελέτης μελετών κάθε χτύπημα εναντίον των Ελλήνων. Μόλις εκτελεσθεί το ένα χτύπημα ξεκινούν τις μελέτες για το επόμενο, διό λέγεται: <έντεχνος απάτη σοφίαν ελλήνων κατενίκησεν>.

Έναν Λαό μιας χούφτας ανθρώπων, που τον τρέμουν αυτοκρατορίες όταν είναι ενωμένος, υπό την σκέπη της Ορθοδοξίας, του καλλιέργησαν το αντίδοτο της ομόνοιας, το άλλο του κακό προικόο, από την εποχή της άλωσης της Τροίας; δηλ την διχόνοια.

Και είναι ο καρπός του κακού, που προκόβει εύκολα στις καρδιές των Ελλήνων, λόγω της αγαθής του πάντα προαιρέσεως, της αγαθοσύνης και της δοτικότητάς του πάντα προς πάντα 'προβατόμορφον', ή της κάθε του άκομψης διαφωνίας του.

Στην σειρά των καταραμένων μορφών με αυτές τις οποίες εκδηλώνεται, είναι και η μορφή του εμφυλίου του 1944, της οποίας τις συνέπιες τις πληρώνουμε ακόμα, και θα συνεχίζουμε ...είναι το χτύπημα των ομογενών στηνΚΠολη, το 1955, είναι το χτύπημα του 1974, στην Κύπρο, είναι το 1977 στο γλωσσικό, μετά μας φύτεψαν τον μέγα ανατροπαία και προβατόσχημο αντρέ Γ.Παπαντρέ.

Αυτός έκανε την μεγάλη ανατροπή, γιατί του προσέφεραν τον κόσμο της πλειοψηφίας δώρο, έτοιμο φρούτο, από μια ανύπαρκτη και ένοχη συντηρητική παράταξη.

Αυτός μεθοδικά, και ως απαίδευτος ελληνορθόδοξα, έκανε τον λαό ρηχό πνευματικά, ελαστικό ηθικά, και ανεκτικό εγκληματικά.

Με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί η πρώτη γενιά ελλήνων με ρηχή παιδεία, ως προς την επιστημωσύνην, αλλά και ως προς την Ελληνορθοδοξία, και εξ αυτής ένα δημόσιο τομέα ακατάλληλων, μια δημοσιογραφία, τόσο η έντυπη, όσο και η τηλεοπτική, της οποίας η μεγίστη πλειοψηφία, χαρακτηρίζεται

ως <ανομούντες διακενής>, και ανεδείχθειςαν φυλάσσοντες <ματαιότητας διακενής>, και καταντήσαμε εδώ που καταντήσαμε, χωρίς διέξοδο, έρμαιοι της ματαιότητάς των της κενοφανής.

Χάσαμε πλέον τους φωτεινούς μας οδηγούς, γιατί όταν τους είχαμε δεν τους προστατέψαμε, δεν τους τιμήσαμε όσο έπρεπε, (αυτό τιμωρεί από μόνο του), ούτε και μέτρια, αλλά προς το αδιάφοροι, και γίναμε κοπάδι σε σκοτάδι, χωρίς φως οδηγόν*, χωρίς θέληση για κόπους, χωρίς αντίσταση στην αποδόμηση της κοινωνίας, δοθήκαμε σε άσκεπους και άστοχους, πολιτικούς και εκπαιδευτικούς, ως και κληρικούς, και γίναμε όμηροι σε ανίκανους και ανεπαρκείς τη καρδιά, πρόδρομους δεινών, και φορείς καταιγίδων**.

Περιήλθαμε σε τέτοια καταστροφική κατάσταση, και χανόμαστε χωρίς αντίσταση, πανάθλιοι κατάδικοι της αμαρτωλότητάς μας. Καταντήσαμε ως αι μωροί παρθένοι, γιατί αδικήσαμε θανάσιμα το ορθό, γιατί πατήσαμε και απο... τήσαμε πάνω στα Ιερά της Ιστορίας, και τα Άγια της Ορθοδοξίας. Στήσαμε δόκανα για τα παιδιά μας, παγίδες για τα εγγόνια μας και καταβόθρες για τους επερχομένους, και θα καταταχθούμε όπως πάμε, στους Λαούς τους χαμένους. – (*= είχαμε έναν Χριστόδουλο και μας τον δολοφόνησαν, και δεν διερωτηθήκαμε καθόλου, /**γλωσσική, οικονομική, ηθική, καταιγίδα λόγων στρεβλωμένων, τέκνων δε μονι σμ έν ων και προϊόντων παρακμής μη βλεπομένων).

22

«Τρέμω τον τρόπο που έρχεται, να αντισταθώ αρνούμαι, Χειμάρρου την καταστροφή, φυγείν δεν το μπορούμε».

Επιστολή λ/25

Έντεχνος απάτη, τερατίας έμπλεος, τους Έλληνας κατενίκησεν.

«Ανόητα μνημόνια, από ανόητους δι' ανόητους.
Ανόητα μνημόνια από πονηρούς προς ανόητους.
Ανόητα μνημόνια από πονηρούς προς αγαθούς.
Ανόητα μνημόνια από ανόητους προς αγαθούς.
Ανόητα μνημόνια, γιατί έντεχνος απάτη πανουργίας έμπλεος, Έλληνας κατενίκησεν».

Δηλ. (Τον τρόπον της θεραπείας μας περιεργάζονται καθά-περ τινές θήραν ασφαλώς προκείμενην, πάντοθεν διερευνώ-μενοι την αυτών εξασφάλισιν, και ότε μεν ώδε, ότε δε εκεί-θεν, περιτρέχοντες το των Άγγλων δίκαιον, ίνα επιτύχωσιν, τόπου εχμαλωσίαν. ότε μεν δογματικά, ότε δε διά της κριτι-κής, υποσκάπτουσι παρόν και μέλλον Ελλάδος και Ελλήνων Καταγνούς ως Έλλην τα γενόμενα, ούκ μεθ' υποστολής, αλλά σθένει, και εν πίστει περί του δικαίου ημών, και της περί αυτών των δανειστών της υπερβολής, νυν αποκρίνομαι:

Έως μεν τα πράγματα, εξετάσεως έσχον ανάγκην, ελεγχόμε-νος παρείχα τις αποδείξεις, κατεχόμενος υπό συστολής.

Όταν δε κατέστι πρόδηλος η κακοπιστία των δανειστών, αναθαρρών, τόνδε τον λόγον αυτοίς καταλογίζω.

Αρνούμε να επαναλαμβάνεται την εξέτασιν των πραγμάτων πάλιν και πάλιν, και σας διαγινώσκω τινά ζάλην, παραπέμποντάς σας, εις τα μέχρι τώρα αποδεικτικά στοιχεία, και τα ισάριθμά σας αδιέξοδα.

Το ότι ανακηρύζατε αμαρτωλόν τον Ελληνικό λαό, υμείς οι τα αίσχη πράττοντες· τον εργασάμενον δι' εσάς τον των πατέρων σας πολιτισμόν και την εκ των σπηλαίων έξοδόν σας· τον μοιρίας ταλαιπωρίας επί αιώνες υποστάντα υπέρ υμών, τουτέστιν από παλαιοτάτων χρόνων από τους Ασιάτας εισβολείς ως φράχτης ακατάβλητος παρ' ών αεί· υμείς (οι της πάσης Εσπερίας), συνεχίζετε αχαρίστως να απορρίπτετε, ό-λες μας τις αποδείξεις.

Άρα λοιπόν, ή δεν δίνετε σημασία στις αποδείξεις μας και στα πάθη μας, όπου έχετε υποτιμήσει εις το μισόν, τον με ιδρώτα και αίμα κεκτημένον πλούτον μας, ή είστε τόσο αλα-ζόνες, και συνεχίζετε ανοήτως να ζητάτε τον πολύμορφον εξευτελισμό μας, παραβλέποντες πλέον ότι αφού καταργήσα τε τον Φράχτη που σας προστάτευε επί αιώνες, τώρα ζείτε με τον Ασιάτη εις το προσκέφαλο, ως εφιάλτη.

*Εἰς μάτην οἱ λόγοι, που ὡς κολώνες ἀσειστοὶ τῆς Ἱστορίας
στέκουν μπροστά σας.*

*«Ὅσοι πισμόνως καταπολεμεῖτε τὴν ἀλήθειαν, καὶ αποκρού-
ετε συστηματικὰ τὸν ἐξ αὐτῆς φωτισμόν, καθίστασθε εαυτοὶ
καταγέλαστοι, εἰς τὴν περιφρονητικὴν ἐπὶ κρισὶν παντός μη
εσκοτισμένου τῆ διανοία, πιστοῦ εἰς τὴν ἀξίαν τῆς κατὰ φύ-σιν
ζωῆς καὶ κανονικότητος.*

*Πάντες οἱ ηγέτες τῆς Ε.Ε., καταντήσατε ἄνθρωποι μόνον
σαρκικοί, οἵτινες συνδέονται ἐξωτερικῶς καὶ επαγγελματι-κῶς
ἀλλὰ χωρὶς συναισθήματα πρὸς τὴν ἐννοίαν τῆς υποστά-σεως
Αὐτῆς. Εἴστε ἐτοιμοὶ πάντα νὰ καυχηθεῖτε γιὰ τὰ ἀξι-ώματα
καὶ τὰ προνόμιά ἅτινα ἐξασφαλίζετε εἰς εαυτούς καὶ στὶς
χώρες σας, με ἐντεχνες ἀπάτες.*

*Ναι, εἴστε ἐντελῶς ξένοι πρὸς τὶς ἀρχές καὶ τὴν δύναμιν τὶς
οποῖες ἐκφράζει μὴ Ἡνωμένη Εὐρώπη, ἀρχῶν καὶ ἀξιών, τὴν
οποῖαν ἐπιποθοῦν οἱ Λαοὶ τῆς.*

*Συμπεριφέρεσθε ἐμπράκτως ὡς μισούντες αὐτά, καὶ ὡς Φα-
ρισαῖοι ὅτι πάσχετε δι' αὐτά.*

*Καὶ διερωτᾶται κανεῖς: πόσο ὁ ἐγωισμὸς τυφλῶνει τὸν ἀν-
θρώπον;*

*Εἰάν ἐγνωρίζατε τὴν ἀξίαν τῆς ΕΕ. τῶν Λαῶν, θὰ πονούσα-τε,
καὶ δὲν θὰ περιγελοῦσατε τοὺς Λαοὺς τῆς, οἱ δὲ πατέρες τῆς
Ἑνώσεως, ἤθελον σας ραπίσει.*

*Εἰάν δεχθούμε ὅτι εσεῖς ἐκφράζετε αὐτά που συνθέτουν τὴν
ένωση τῆς Εὐρώπης, ὅσο εσεῖς κι ἀν ἀγωνίζεστε ὡς τά-χαμου
φαινομενικὰ καὶ οὐχὶ ἀπὸ καρδίας ἐνωμένοι, οἱ Λαοὶ ὅλοι θὰ
ἀποχωρήσουν μὴ μὲν ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ μορφώματός σας,
μαχόμενοι διὰ μιαν Ἑνωση, Εμπιστοσύνης καὶ Βεβαιό-τητος
ἀπὸ καρδίας.*

*Νομίζεται ὅτι κρατεῖτε τὰ κλειδιά τῆς γνώσης, καὶ ὅτι εμεῖς
ὅλοι οἱ διαφωνούντες εὐρωπαῖοι, μαζί σας, δὲν εἶναι δυνατό
νὰ ἔχομε δίκιο καὶ οὔτε μας ἐπιτρέπεται νὰ διακηρύξομε κά-τι
τέτοιο το διαφορετικὸ εἰάν δὲν πάρομε τὴν ἀδεια ἀπὸ εσάς
Υπερήφανοι καὶ ἐγωπαθεῖς ἄνθρωποι, δὲν θεωρεῖτε καλὴν καὶ
ἀξιόλογη γνώμη καμίαν ἄλλη, παρὰ μόνον τὴν δική σας, καὶ
ἐκείνων που υπηρετοῦν τὰ συμφέροντα τοῦ 'ἐπιτροπίου'*

*Τὸ ὅτι ἐρχεται ἡ ΑΛΩΣΗ σας, ἀπ' τοὺς 'βαρβάρους' δὲν το
βλέπετε, τυφλοὶ καὶ σκληροὶ τῇ καρδίᾳ.*

*Εκ φθόνου, υποστηρίζετε ὅτι τὰ γεγενημένα ἀπὸ ἐμᾶς, διεπ-
ράχθησαν ἐκ πονηρίας, καὶ ὅτι πάσχομεν ἐκ τῆς πολλῆς ἀγα-
θοσύνης μας, το παραβλέπετε. ἀλλὰ τὸ Ἱστορικόν τῆς Φυλῆς
μας, που σας ἐβγαλε ἀπ' τὶς σπηλιές δὲν το σκέπτεσθε, οὔτε
καὶ τὶς θυσίες τὶς ὁποῖες ἔκανε ἐναντίων τῶν ἀσιατῶν ἀπὸ α-*

ρχαιοτάτων χρόνων, και αυτές τις παραβλέπετε. Το ότι έχετε γεμίσει τον τόπο μας με πληγές από συστάσεως του κράτους μας μέχρι σήμερα, και αυτό θέλετε να το αρνηθούμε.

Πόσες μαρτυρίες θέλετε για να πεισθείτε για το άδίκό σας, σας παρουσιάζω ένδεκα εκατομμύρια τέτοιες δεν σας φτά-νουν, κοιτάζτε τες, και η κάθε μία έχει και τον δικό της πό-νο και τόνο, αυτά ως ενάντια της αλαζονείας σας, και έναν-τίον της Άλωσης, στην οποίαν ολοταχώς μας οδηγείτε, και υπέρ μιας Ένωσης για την οποίαν αγωνίζομαι απ' το 1975.

ΥΓ.

α) Δυσπαράδεκτα φαίνονται τα εκ μνημονίων τραύματά μας, και η δι' αυτών η ημών επανόρθωσις.

β) Εγωϊσταί άνθρωποι δεν καταδέχεστε να διδάσκεσθε απ' τους φαινομενικά κατώτερους σας. Ενώ δεν θα έπρεπε να θεωρούμε εαυτούς τόσο πολυτισμένους και τόσο σοφούς, ώστε να λέμε πως δεν έχουμε ανάγκη υποδείξεων, ελέγχων, ή και περαιτέρω μαθήσεως.

γ) Τα επιχειρήματά μου είναι απλά και σαφή, τον δε συλογισμό μου εάν είναι ισχυρός κατά Θεόν, εσείς ας τον κρίνετε, προς ούς απευθύνεται, εάν έχετε Θεόν μέσα σας.

δ) Η δε κακεντρεχής υποκρισία σας, έγινε τόσο κατά δηλος από τις ατέρμονες συζητήσεις και κενές δικαιολογίες σας, ώστε και εσείς οι ίδιοι θα αρχίσετε να το αντιλαμβάνεσθε και θα αποδοκιμασθείτε από τους λαούς της ευρώπης, και θα καταληφθείτε από ένα είδος εσχύνης διά τας πράξεις σας.

Ο εξελέγχων ευτόνως τους φρονούντας πλημελώς. —

Επιστολή λ/26

Άκου άθεε

«Άκου άθεε, εάν ο Θεός ενεργούσε ανθρωποπαθώς, ανθρωποπαθώς και δι' εαυτον, θα είχε και χρείαν αναπαύσεως, και εάν ο Θεός έθετο εαυτόν ανενεργόν, τα σύμπαντα θα κατέρεαν, όχι μόνον εσύ...».

Διό λέγει: «Τίνι προστέταχεν ο Θεός αργείν εν σαββάτω; Εαυτώ μάλλον ή τοις ανθρώποις; Εί μεν ουν εαυτώ, μη διοικήτω τα καθ' υμάς εν σαββάτω· αργείτω και ο του ηλίου δρόμος· μη πιπτέτωσαν νετοί· στήτωσαν αι των υδάτων πηγαί και ποταμών αενάων φοραί και ανέμων χρείαι». (να προστεθεί στο θαύμα της εγκυπτούσης γυναικός, το εν σαββάτω τελεσθέν).

Επιστολή λ/27

Συμπ/ματική επιστ. Προς τον πρόεδρο Ακαδημίας Αθηνών

«Διά τον λόγον τον οποίον απευθύνομαι προς εσάς, το γιατί ο Θεός το ξέρει. Κατέληξα να μοιρασθώ με εσάς την αγωνία μου εξ ενστίκτου...η οποία μέραν την ημέραν φθίνει την καρδίαν μου. ίνα μάρτυρας παραμείνεις ενός ανοήτου;

Ο οποίος είχε το θράσος να κτυπήσει μέσω υμών την πόρτα της Ακαδημίας Αθηνών, οία εστί κόσμημα ή Ίδρυμα διακοσμών; Έμφωνον; Και πότε και προς τα πού η φωνή υμών.

Υπεύθυνος Θεσμός, ή αθεϊσμός; Πηγή και πού το ύδωρ αυτής ώστε να δικαιολογεί το όνομά της. Ευγνώμονες ή αχάριστοι της Ιστορίας και των παραδόσεων;

Εστήκατε ενεργοί παρά τον φωτισμόν των νόμων και των γραμμάτων, ή παραμένετε εμβλέποντες την Πατρίδα φθείνουσας και τους Έλληνας γυμνοτέρους, από πάσαν έννοιαν; Και πόσον βραδείς τη καρδία γεγόναμεν;

Λέγουν οι Πατέρες: «Εκπορνεύουσιν, ού κατά το σαρκικόν οίομαι μόνον είναι, αλλ' έτι μάλλον κατά το πνευματικόν λόγον τον εν καταχρήσει ποιούμενον, ώστε τα του Θεού νοήματα, και βαρβαρίζειν και βανδαλίζειν και κακοποιείν, επί αιτίοις ανοήτοις, εν ειδώλοις και κακοσμίοις αισχροίς λόγοις». Υμείς τι πεπποιήκαμεν;

Προς τι ο φορολογούμενος, ο πολεμών και πολεμούμενος, καυχηθεί υπέρ υμών;

Καταδικάσαμε μια γλώσσα σε βίαιη πτώχευση, αδιαμαρτύρητα, μη αναλογιζόμενοι ότι αυτήν επέλεξε ο ίδιος ο Θεός διά την διδασκαλίαν Του, και εμείς την υποτιμήσαμε, ως ανεπαρκείς, καθ' ότι έχομε συνηθίσει στο να μας υποτιμούν οι αγνώμονες και οι αχάριστοι, τόσο οι της Εσπερίας, όσον και οι κομπλεξικοί συντηρητικοί ή οι ρηχοί προοδευτικοί. διό και έρχεται ώρα και νύν έστι...

Ο ευτελισμός της γλώσσας μας, συνιστά αυτοαπαγχονισμό της Πατρίδος. Όποιον δρόμο κι αν ακολουθήσει η χώρα, είτε εντός είτε εκτός ΕΕ, δεν πρέπει να απαρνηθούμε την Ιστορία μας και την Γλώσσα μας, η οποία είναι σιαμαία μετά της Ορθοδοξίας.

Απλή καθαρεύουσα, Αρχαία Ελληνικά και Ορθοδοξία, είναι τα αντικαταθλιπτικά της Ελληνικής νεολαίας, τα σωτήρια, από ουσίες και οινοπνεύματα.

Τον Έλληνα, όσο τον χαλαρώνεις εις τα απαγορευτικά, τόσο παραβιάζει το αυτεξούσιο, και τότε μέλλει μας να πνηγούμε από το μέγα κύμα το οποίον παρασκευάζομεν, οίτινες λέγονται: «ανομούντες διακενής».

Επιστολή λ/28

«Έντεχνως απάτη, πανουργίας έμπλεος, (τους) Έλληνας κατενίκησεν. Β΄.

Και το ειδικό τους έλλειμμα προσδιόρισαν ως δικό μας Διαρκείας πλημέλλειμμα».

Από συστάσεως του Ελληνικού κράτους, μας μπόλιασαν – φώλιασαν μιαν αντικανονικότητα, δηλ. Το να μην έχουμε κυβερνήσεις αυτόβουλες παρά φερέφωνα, πάντα, πάντων κομμάτων, το να μας έχουν κάτω από κάποια απειλή πάντοτε, το να μην έχουμε γηγενή βασιλέα, με αποτέλεσμα να ψάχνουμε πάντα να βρούμε άρχοντα άξιο για να σωθούμε, λες οι βασιλείς που είχαν οι πρόγονοί μας της αρχαιότητας υστερούσαν σε αρετές και αξίες, και ψάχνουμε να βρούμε τον εαυτό μας, με τυχάρπαστους προέδρους μέσα από το συννοθήλευμα της ανάξιας βουλής, και κτιπιόμαστε και σκοτωνόμαστε μεταξύ μας, (ενώ λαός αγαθός) σαν ταραζίες».

«Εν τοις εσχάτοις καιροίς, τον ήττον λόγον κρείττον ποιήσουσι, κατασκευάζοντες το αδύνατον επιχείρημα ως ισχυρόν, και το άδικον ως δίκαιον, το ψεύδος εις αλήθειαν και την συκοφαντίαν ως άλυσσον μετά βαρυδίων περιζοσαμένην τον αγαθόν. Ουαί τοις συκοφάντες και τοις ανεχομένοις αυτούς, ότι δικαιοσύνη Θεού εγερεί άγγελος επί τας κεφαλάς αυτών». «Όσο αμελούμε την παιδεία των παιδιών, τόσο βαθύτερα τα θάβουμε, και μαζί με αυτά και εμείς».

Επιστολή λ/29

Περί Υπομονής:

«η υπομονή δεν είναι παθητική αλλά δυναμική κατάσταση που ενεργοποιεί τον άνθρωπο για να φανερώσει την πίστη του στον Θεό και να προοδεύσει προς την τελειότητα. «Η υπομονή έργον τέλειον εχέτω, ίνα ήτε τέλειοι και ολόκληροι, εν μηδενί λειπόμενοι». Ιάκ.α΄.4

Όπως οι αθληταί σηκώνουν βάρη για να γυμνασθούν και προσπαθούν και ξαναπροσπαθούν, έτσι και η άσκηση στην υπομονή παράγει καρπούς αρετής και πνευματικής ωριμότητας. Η υπομονή είναι αγώνας πίστεως. Ο δε μακαριστός καθηγητής Π.Ν.Τρεμπέλας, λέγει: «η υπομονή των Χριστιανών εί-ναι η θριαμβευτική κατανίκηση των θλίψεων».

Ιδέ και (Υπόμνημα εις τας Επιστολάς, τομ. Γ΄. σ.227)

Όταν λέμε, ας κάνουμε υπομονή, δεν σημαίνει ότι θα περιμένουμε αδιάφορα και αόριστα την εξέλιξη των πραγμάτων, αλλά ότι προσβλέπουμε στον Κύριο, και εμπιστευόμαστε τον εαυτό μας στην πατρική πρόνοιά Του.

Ο δε αγ. Παῖσιος λέγει: «Την σωτηρία του ανθρώπου ο Χριστός την κρέμασε στην υπομονή...να προσέχουμε να μη χάνουμε την υπομο-νή μας, για να μη χάσουμε τελικά την ψυχή μας».

Άλλωστε Εκείνος μας υποσχέθηκε ότι «Ο υπομείνας εις τέλος, ούτος σωθήσεται». Ματθ.ι΄.22

Επιστολή λ/30

**Μόνο προς τον Θεό το χέρι απλωμένο, εις δε τα πάντα όλα,
δεικτικά υψωμένο**

«Ο Χρυσόστομος Σμύρνης, θα έπρεπε να είχε αγιοποιηθεί από ετών, αλλά αποφεύγεται, για να μη γίνουμε ενοχλητικοί στην τουρκία; Ο Χρυσόστομος διά του βίου του, των λόγων, των έργων και του μαρτυρικού θανάτου του, υπήρξε Άγιος.

Θέλησε να ανέβει ψηλά, όχι σε αξιώματα, αλλά στο Σταυρό. Ο δικός του ο δρόμος, ήταν ο δρόμος Εκείνου: ο Γολγοθάς. Γράφει στον «ιερό Πολύκαρπο»: Έκαστος τόπος και εκάστη σπιθαμή γης, όπου εκκηρύχθει η Ορθόδοξη Θρησκεία, έχει και τον εαυτής Γολγοθάν». Αναφέρει ο Σαράντος Καργάκος Και συνεχίζει να αναφέρει ο ιστορικός, ότι ο Γερμανός πρεσβευτής Βόλφ Μέττερνιχ, στα απομνημονεύματά του έγραψε ότι ο Χρυσόστομος ύψωσε τον Ελληνικό κλήρο υπεράνω του Αγγλικανικού, και ότι είχε το θάρρος, να εξαπολύσει τις φλογερές διαμαρτυρίες του, στα τέσσερα σημεία του ορίζοντος, ενώ γνώριζε ότι ίστατο επί «Ηφαιστείου».

Όταν δε του ζήτησε ο τοπικός τούρκος διοικητής εκουσίως, γιατί διαμαρτύροντο οι τούρκοι για την δραστήρια συμπεριφορά του, του απάντησε σαν άλλος Παλαιολόγος:

«Η εκούσια αναχώρησής μου, συνιστά λιποταξία, η δε αποδοχή της υποσχέσεώς σας, ποταπότης αναξία Έλληνας κληρικού»

Οι τούρκοι εξόντωσαν τον Χρυσόστομο, γιατί στο πρόσωπό του έβλεπαν, τον πιο επίφοβο αντίπαλο, σκότωσαν τον άνθρωπο που την επαύριο της καταστροφής, θα γινόταν ο νέος πολιτικός και εν ταυτώ θρησκευτικός ηγέτης του Ελληνισμού. Σκότωσαν τον άνδρα και τον έκαμαν Ιδέα. Και οι ιδέες ούτε πεθαίνουν, ούτε νικιούνται ποτέ.

Αύριο – μεθαύριο, Χρυσόστομος θα είναι αυτός που θα κατευθύνει τον βηματισμό της νέας γενιάς, - που κάποτε επιτέλους – θα έλθει.

Αρκεί εμείς να μη σκοτώσουμε στην ψυχή των παιδιών μας αυτή την Ιδέα». –

(Από το βιβλίο: Στα άρματα με τον Σταυρό, σελ.124)

(Σημ. προσοχή μη χάσουμε την αυτογνωσία μας).

Επιστολή λ/31

Οδηγίες από καρδιάς, μακαριστού Χριστόδουλου:

Α'.

«Αυτά που σας φαίνονται μια κάποια αδικαιολόγητη νοσταλγία απ' τις παραδόσεις μας που χάνονται, δεν είναι νοσταλγία, είναι προειδοποίηση. Δεν είναι ευχή να γυρίσουμε στο παρελθόν, είναι πρόβλεψη πού θα παιχθεί το μέλλον μας».

Β'.

«Έχουμε φτιάξει μια κοινωνία που μοιάζει με θερμοκήπιο του κακού. Κάθε σκηνοθετίσκος μπορεί να γελοιοποιήσει απ' την τηλεόραση, την αγάπη προς την Πατρίδα, την Θρησκεία και την οικογένεια κι εμείς τα βλέπομε αδιάφοροι ξαπλωμένοι στις άνετες πολυθρόνες μας και γελάμε».

Γ'.

«Κάθε παιδί τώρα πια μεγαλώνει με την τηλεόραση, το κινητό και το PC με το ίντερνετ, παίρνοντας απ' αυτά όλα τα κατακάθια της συμπεριφοράς της κοινωνίας, και σαν μεγαλώσει ψάχνει να βρεί για πιο σκοπό ζει, ποια η απόστολή του σαν άνθρωπος; Και καταφεύγει στις ουσίες και τα οινόπνευμα, στο ευκολοπροσδόκιτο και ευκολοπροσδόκιμο. Φυγόπονος και φυγόρισκος, ευδιάβλητος και ευδιάβολος, δηλ. απερίσκεπτα διαβάλλει κάθε καλή προσπάθεια παντός αγαθού. (και επιτυγχάνεται έτσι ο γρήγορος χαμός τους στα 45-65 έτη τους, όπου επιτυγχάνεται η μεγάλη προδοσία της εξουσίας ώστε να μην υπάρχουν συντάξεις και συνταξιούχοι, και να ωφελούνται οι εξ αυτών κλέφτες του παγκόσμιου συστήματος, ενώ αυτοί ζουν υγιεινά και πολυτελώς. σημग्रφν).

Δ'.

Είναι δικό μας καθήκον να αντισταθούμε στην διάλυση της οικογένειας, και δική μας η ευθύνη να κρατήσουμε καθαρή την ατμόσφαιρά της, να διασώσουμε τα σπιτικά μας, το κάθε σπιτικό, το άδικα υποτιμημένο λίκνο της ανθρωπιάς μας, της ψυχής του Γένους μας».

Ε'.

«Να κρατήσετε την οικογένειά σας ζωντανή, κεφαλόβρυσο του Γένους μας, και να μεταδώσετε στα παιδιά σας τη διδαχή που τόσο εύγλωττα διδάσκει ο Σεφέρης:

<Για μας ήταν άλλο πράγμα ο πόλεμος για την άγια πίστη του Χριστού, και για την ψυχή του ανθρώπου καθισμένη στα γόνата της Υπερμάχου Στρατηγού, που είχε στα μάτια της ψηφιδωτό τον καημό της Ρωμιοσύνης».

Στ'.

«Σχολείο της συνείδησης είναι η Οικογένεια».

(σημ.γρφντς: Άγιε Χριστόδουλε, πρέσβευε υπέρ ημών).

«Νυν δε έμπειροι όντες απ' τα παθήματά μας, γνωρίζομε και τα αίτια των κακών μας.

Η λύπη, ας μας γίνει διδάσκαλος, γιατί μας αδυνάτισε ο φόβος που μας καλλιεργούν κάθε μέρα τα βοθροκάναλα, τα οποία μας αφαίρεσαν τον έρωτα για την Πατρίδα, μας πολεμούν την ομόνοια, το φιλότιμο, την αλήθεια, την αξιοπρέπεια, το μεγαλείο, όλα αυτά τα κνώδαλα και τα φερέφωνα του σαλονιού εμπορίας ανθρώπων, ή του νέου διαφωτισμού».
(διαμορφωμένο)

Επιστολή λ/32

«Το καλό μονοπάτι του γεροΚολοκοτρώνη

«Το καλό μονοπάτι του γεροΚολοκοτρώνη. Στα τελευταία του, όταν τον επισκέφθηκαν την πρωτοχρονιά. τους λέγει λοιπόν για κάποιον σπουδαγμένο στην Ευρώπη:

Εις την Ευρώπη εμάζωνε Αϊβασιλιάτικα απ' τους καθηγητές του, χρυσάφι καθαρό, το δικό μου είναι σμιγμένο με χώμα πολύ, σε όποιον του φανεί ότι αξίζει ας το καθαρίσει να δείξει την λαμπράδα του. Βλέπετε τούτον τον οντά, είναι αστόλιστος, καθίσματα δεν έχει, οι τοίχοι ξεροί – τούτη είναι η Ελλάδα καθώς εμείς την παραδώσαμεν, εμείς οι γέροι εις τους νέους. Εμείς εις τα 1821, εκαθαρίσαμε τον τόπον, εκουβαλήσαμεν τα λιθάρια, εκτίσαμε την οικοδομήν, εσείς θα εντύσετε τα γυμνά τείχη, θα φέρετε ταις πολύτιμες ζωγραφιές, θα στήσε-τε τα εύμορφα τραπέζια και τους καθρέπτες, τούτο θα κάμει η προκοπή σας και τα γράμματα – και οι ευχές των συμπολι-τών σας θα σας ανεβάσουν εις τα αθάνατα λημέρια των δι-καίων. Από ταις στεριαίς της γεννήσεώς μας(αφ' ότου στερ-ιώσαμε), εφήσησε εκεί(στην Εσπερία) αέρι, ευτυχισμένο σοφίας, ας φέρει τώρα τα επιστροφία. Έτσι έκαμε ο σοφός Ρήγας, έτσι ο Κυβερνήτης, διατί αγαπούσαν το Γένος τους, και εις κολυμβήθρα αίματος εβαπτίσθησαν τέκνα πιστά της Ελλάδος. Αυτούς, οι άνθρωποι εβράβευσαν με βραβείο θανάτου, αλλά το τηλεσκόπιον του φιλοσόφου της Περσίας δεν αγναντεύει στα ίδια καθίσματα φονείς και αθώους.

Η φιλοσοφία είναι φως της ψυχής, έρχεται ευθύς έπειτα από την θρησκείαν. Τα πρωτεία εις τον Σταυρό! Και δόξα αιώ-νας αιώνων εις τους σταυρωμένους διά την πίστιν και διά το Γένος! Σας μοίρασα τα στρενιάτικα(τελευταίες μου σκέψεις) δεν έχω άλλα, τα έσωσα. Καλήν μας χρονιά, με υγείαν».

Επιστολή λ/33

**"Πολλά κατ' εμού εσκευάσαντο, αλλά πάντα δια φθόνον
εποίησαν.**

Τί επικαλείσθε τα ενάρετα, ασεβείς όντες.

Τί τα Θεία, μη πιστεύοντες.

Τί το δίκαιον, όντες άδικοι.

Τί την κατανόησιν όντες αδιάλλακτοι.

Τί τον όρκον όντες επίορκοι.

Τί το έντιμον όντες μοιχοί.

Τί την διαφάνεια όντες διεφθαρμένοι.

Τί την ειρήνη όντες εμποροπόλεμοι.

Τί τον στέφανον, μη αθλήσαντες.

Τί τα αγαθά μη κοπιάσαντες.

Τί ύδωρ καθαρόν εν ω τα πάντα νοθεύσατε.

Τί το καλόν θέρος μη αγαθοί σπορείς όντες.

Τί την σοφίαν άνευ παθημάτων.

Τί απόλαυσιν μη κοπιόντες

Πώς διόρθωσιν άνευ κολάσεως.

Πώς έλεος άνευ μετανοίας.

Πώς τελειοποίηση άνευ αγωγής και παιδείας .

Πώς υγείαν άνευ ασκήσεως;

Πώς δωρεάν άνευ αιnéσεως;

Διό η Ελλάς, προόριται παρά Θεού

" Όσο κι αν θέλουν να χρεοκοπήσομε, τούτο δεν θα τους γίνει,
γιατί ο πραγματικός πλούτος της Ελλάδας είναι η Παιδεία την
οποίαν κατέχει, και η Ορθοδοξία στην οποία στηρίζεται, και
αυτός ο πλούτος ουδέποτε εκπίπτει, αυτός δε έχει θυγατέρα
την Σοφίαν, και εγκονές την Αγάπη, την Πίστη, και την
Ελπίδα. Άρα:

Αυτός ποτέ δεν πτωχεύει,

ποτέ δεν δουλεύει,

ούτε και εξανδραποδούται,

ούτε και συλήται,

ούτε και ληστεύεται,

ούτε και κληρονομείται,

ούτε και εξαγοράζεται,

ούτε και δωρίζεται,

ούτε και παραδίδεται,

ούτε και καταβάλλεται,

ούτε και εξαπατάται,

ούτε και συκοφαντείται,

*ούτε και παραγκωνείται,
παρά κυρίαρχος πάντα καταφαίνεται, έστω κι αν αργεί να
φανεί, και εις αυτόν τα πάντα υποκλίνονται".
(Πλούτος και Πύργοι μας = η Κλασσική Παιδεία, και η
Ορθοδοξία)
(Διό η Ελλάς, προόρισται παρά Θεού, να γίνει Κεφαλή διά της
Ηνωμένης Ευρώπης, πάσης της Οικουμένης)*

Επιστολή λ/34

Παιδείαν και πάλιν Παιδείαν

Παιδείαν και πάλιν Παιδείαν (τι κι αν μας πτωχεύσουν ενώ εμείς θα τους είμαστε καθηγητές, γιατροί και επιστημών οδηγοί;)

"Εδώ και χρόνια η Παιδεία έχει γίνει, απ' τους διδάσκοντες, όχι βέβαια όλους, γιατί υπάρχουν όπως πάντα, οι φωτεινές εξαιρέσεις, οι οποίες αγωνιούν και αγωνίζονται για την σπουδάζουσα νεολαία, έχει γίνει λοιπόν σαν <πανάκριβο εμπόρευμα>, από το οποίον οι μη κατέχοντες <εξαντλούνται οικονομικά> αλλά και οι παίδες, κατά πως έχει γίνει σαν μόδα, δεν επιμελούνται των μαθημάτων από το σχολείο τους, γιατί έχουν το φροντιστήριο σαν προσκέφαλο, και αυτό είναι μέγα κακό, καθότι το μάθημα γίνεται σαν έτοιμο <φαγητό>, και αυτό είναι το πρώτο κακό, και το δεύτερο, πλουτίζουν οι φροντιστές χωρίς έλεος, και άνευ φόρου προς το δημόσιο. Γιαυτό πρέπει η Παιδεία να πάψει να αποτελεί μείζον οικονομικό θέμα για την οικογένεια, και προς τούτο οφείλει η Πολιτεία να εφαρμόσει σοβαρό εκπαιδευτικό διδακτικό και παιδαγωγικό τρόπο, ώστε, οι μεν μέχρι και το Γυμνάσιο φοιτήσαντες να έχουν πάρει άριστες βάσεις, οι δε απόφοιτοι του Λυκείου, να έχουν σοβαρή κατάρτιση, ώστε να μπαίνουν άνευ εξετάσεων στο πρώτο έτος ΑΕΙ και ΤΕΙ, ΚΑΙ ΕΚΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΚΟΣΚΙΝΙΣΜΑ. Γιατί η Παιδεία, πρέπει να είναι δωρεάν, όνομα και πράξη, καθότι αυτή αποτελεί το κεφάλαιο, με το οποίο δεν πτωχεύει ποτέ ο τόπος".

Προσοχή δε, διότι όπως ο κισσός βδελλώνει γύρω απ' τον κορμό του δέντρου που έχει νεκρώσει και χαίρεται - απολαμβάνει το ύψος το ξένον, μη γνωρίζοντας ότι σε λίγο θα σωριαστεί και αυτός όταν ο κορμός ασυντήριτος σαπίσει, έτσι και εμείς τόσα χρόνια ζούσαμε ξένοιαστα πάνω στις θυσίες των πατέρων μας, χωρίς να συντηρούμε τον κορμό της Ελλάδας, αλλά βδελλικά οι πλείστοι αρμέγαμε χωρίς να της προσφέρουμε τα ανάλογα...".

Επιστολή λ/35

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΕΛΛΑΔΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟ

"Η παραμονή στο ευρώ, θέλει φέρει μαρασμό, ανεργία, μεγίστη οικονομική δυσπραγία, και απραξία πνευματική και υλική, καθότι, με τα συστατικά στοιχεία με τα οποία προς το παρόν το περιβάλλουν, αυτό το νόμισμα αποτελεί ξένο σώμα προς εμάς, με αποτέλεσμα εκ των πραγμάτων να μας απορρίπτει ή να το απορρίπτομε, όπως θέλετε ας το θέσετε, τουτέστιν είναι θέμα χημείας όπως θα το λέγαμε στην καθομιλουμένη .

Όπως ξένο σώμα είναι και οι "ηγέτες", οι οποίοι έχουν αμφιβόλου υποστάσεως όραμα της Ηνωμένης Ευρώπης. Οι ηγέτες που θα οδηγήσουν προς την Ένωση της Ευρώπης, πρέπει να έχουν έρωτα προς το ποθούμενο, λατρεία προς τους Λαούς της, και σχέδια για το μέλλον της, απαλλαγμένοι από τη μιζέρια την οικονομική, το κόμπλεξ ανωτερότητας, και την αλαζονεία της εγωπάθειας και του υπερπλουτισμού, και του εξεφτελιστικού μαριονετισμού. Θα τολμούσα να πω να είναι άμισθοι, αν θέλουν να λέγονται και να είναι λειτουργοί.

ΤΗΣ ΗΝΩΜΕΝΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ: ΕΝΤΙΜΟΣ ΠΛΟΥΤΙΣΜΟΣ, ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ, ΕΝΙΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ, ΚΑΙ ΠΑΤΑΞΗ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ, ΚΑΙ ΔΩΡΑΙΑΝ ΠΑΙΔΕΙΑ, (ΟΙ ΔΕ ΣΤΥΓΝΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ, ΒΙΑΣΤΕΣ ΜΙΚΡΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ, ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ, ΝΑ ΠΡΟΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΚΑΡΕΚΛΑ). Όστε να αποκτήσει συνείδηση και υπόσταση σοβαρότητας και υπευθυνότητας αυτή η ΠΟΛΥΠΟΘΗΤΗ ΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΜΑΣ. (σημείωση: αν παραμείνουν τα πράγματα ως έχουν, και για μας και για τους της υπόλοιπης Ευρώπης, όλους μας, αναμένει όχι κατάρρευση, αλλά κατάρρευση της κατάρρευσής μας, ή όπως λέγει ένας σύγχρονος επαρχιώτης συνέλληνας: <Η δύση της δύσης, της Δύσης>, με το ισλάμ <άντερ πόρτας>.

Σημ.2. Με πολλή προσοχή παρακολούθησα την δήλωση ενός σεβαστού εις ηλικία και σοφού κατά τα λεγόμενά του, άγγλου, ο οποίος είπε ότι μεταξύ άλλων λόγων για τους οποίους πτωχεύει ένα κράτος (σπατάλη, κλεψιές, κακοδιαχείριση, πόλεμοι, είναι και λόγω αγαθοσύνης των ανθρώπων και ανοησιών), και δεν ξέρω αν ναι, αλλά υποθέτω, ότι το ένστικτο του κάθε μέσου Έλληνα πηγαίνει πιο πολύ στον συνδυασμό και των δύο τελευταίων περιπτώσεων, αυτή η

εκδοχή μου γέμισε το καινό του αναπάντητου ερωτήματός μου, πώς γίναμε έτσι; γιατί ανάξιος λαός δεν είμαστε, αλλά λόγω αγαθοσύνης και δόση ανοησίας, δηλαδή, ενώ ξέραμε ότι λάδωνε ο ένας τον άλλον και μερικοί τα αρπάζανε άγρια, δεν κάναμε απεργία για την συμπεριφορά των και τις πράξεις των, ενώ βλέπαμε ότι διορίζονται με καραβιές σε όλους τους Οργανισμούς, χωρίς ανταποδοτική εργασία, σιωπούσαμε γιατί βόλενε, ενώ βλέπαμε ότι τα σχολεία δεν πάνε καλά, κανέναν σύλλογος γονέων και κηδεμόνων δεν αντιστάθηκε. και ενώ υπάρχει αταξία, προϊόν της είναι το χάος, και ενώ υπάρχει ατιμωρησία, επόμενο είναι να ακμάζει το έγκλημα, και ως αυξάνονται οι εγκληματίες, τα αθώα θύματα θα πολλαπλασιάζονται.

Πτωχεύει κανείς εις ότι δεν υπηρετεί, και εμείς αλλά και οι υπόλοιποι λαοί της Ευρώπης, παραμελήσανε την Κλασική Παιδεία και τον Χριστιανισμό.

Άρα: Πτωχευμένοι κατ' ουσίαν δεν είμαστε, μέσα μας φέρομε φλόγα άσβεστη, δύναμη προκοπής ανυπολόγιστη, ήθος αξιοσέβαστο, αξιοπρέπεια και φιλότιμο καταρρακωμένα από τους ανάξιους κυβερνήτες μας και τους άσπονδους φίλους μας, και ανάξιους των θέσεων ων κατέχουν, πλήν ελαχίστων εξαιρέσεων. Εμπρός λοιπόν, για μια παλινόρθωση, ορατή στη διετία, αλλά με άξιους στο τιμόνι, και αυστηρούς, στην φροντίδα του σκάφους, που λέγεται ΕΛΛΑΣ, αλλά και ΕΥΡΩΠΗ.

2ον συμπέρασμα, είναι ότι οι σοσιαλ(η)στές του πασοκ. προσχεδιασμένα μας οδήγησαν εδώ που βρισκόμαστε, αλλά αυτό, είναι άλλων αρμοδιότητα να το ερευνήσουν και να το "δικάσουν".

Επιστολή λ/36

"Σε δύσκολες εποχές μας τύχαν

"Σε δύσκολες εποχές μας τύχαν ανίκανοι εκπρόσωποι στην εξουσία, ανάξιοι κι αισχροί, ενός άξιου και άγιου Λαού, που κάνει και τις "πατάτες" του".

"Για να απολαύσουμε ως άνθρωποι το περιβόλι, πρέπει να καλλιεργήσουμε το κτήμα από τα χέρσα και τα ζιζάνια, για να λάβουμε πρέπει να φυτέψουμε, για να ποτίσουμε πρέπει να καθαρίσουμε το αυλάκι, ή να στήσουμε το κανονάκι. για να προκόψει το περιβόλι πρέπει να το καθαρίζουμε κάθε τόσο από τα ζιζάνια, και φροντίζουμε τα προϊόντα να τα χαρίσουμε σε αυτούς που τα χαίρονται και τα ευχαριστιούνται.

Έτσι είναι και η εικόνα μιας Κοινωνίας.

Το χωράφι είναι η Κοινωνία, τα εργαλεία της καλλιέργειας είμαστε εμείς, και οι σπόροι, είναι η πράξεις μεταξύ μας, φυτευόμενα είναι η δημιουργία συνειδήσεων - χαρακτήρων, πηγή νερού είναι οι γονείς, οι διδάσκαλοι, οι ιερείς, οι έχοντες δημόσιο λόγο γραπτό ή προφορικό, η παντός είδους εξουσία, ο παιδεύων ανεξαρτήτου ηλικίας τόπου και χρόνου και γένους. αυλάκι είναι ο τρόπος μετάδοσης της οδηγίας, περιβολάρης είναι ο καθένας που αντιπροσωπεύει την πηγή που περιγράψαμε, ζιζάνια είναι όλοι οι κακοπροαίρετοι, προϊόντα είναι οι έννοιες και οι συλλογισμοί που διδάσκονται από τους φροντιστές της Κοινωνίας, και αυτοί που ευχαριστιούνται τα προϊόντα είναι οι καλοπροαίρετοι των Θείων ακουσμάτων, οι διακρινόμενοι από δικαιοκρισία και φιλαλληλία, από αγάπη και φόβο Θεού προς τον συνάνθρωπο".

Επιστολή λ/37

Εί γαρ α κατέλυσα ταύτα πάλιν οικοδομώ

"Αν σας στέλνω συχνά έργα μου, είναι για να μοιραστώ τις αγωνίες μου, και όχι για λόγους ματαιοδοξίας μου.
λ/37"Εί γαρ α κατέλυσα ταύτα πάλιν οικοδομώ, παραβάτην εμαυτόν συνίστημι". (Γαλάτ. β'. 16-20) (Εάν όχι μόνο τα υλικά αυτά για τα οποία αγωνίστηκα να γκρεμιστούν, αλλά και αυτούς που μαζί με αυτά γκρεμίστηκαν, ξαναχρησιμοποιήσω για να ανικοδομήσω, ή χρησιμοποιήσω για συνεργάτες, παραβάτην τον εαυτόν μου καθιστώ.επε.).

Σήμερα 5 / 11 / 2011, οι μέρες είναι πολύ κρίσιμες , ο πρωθυπουργός ΓΑΠ (γ. παπαντρέου), μιλάει βολικά για τη κατάσταση αλλά αυτά που κάνει είναι εντελώς αντιφατικά, ζητά να γίνει κυβέρνηση με ηγέτες τους ίδιους που δημιούργησαν την τραγικότητα τη σημερινή, και δικαίως ο κ, Σαμαράς επιμένει σε άμεσες εκλογές, ώστε να ορίσει ο Λαός αυτούς που θα έχουν την ευθύνη από εδώ και πέρα. από εξαμήνου και πλέον, ο κόσμος σε όλη την Ελλάδα έχει ξεσηκωθεί, γιατί αυτή η πασοκική κυβέρνηση, τον φόρτωσε με φόρους , μείωσε τις αποδοχές περίπου 30% και πλέον , δημιούργησε 900.00 ανέργους, και άτολμη ούσα δεν μπορεί να αποφασίσει για γρήγορες αλλαγές ώστε να μπει η χώρα σε τροχιά ανάπτυξης. Μέσα σε όλα έχουμε και τον διεθνή εξευτελισμό, έχουμε χάσει εντελώς την αξιοπρέπειά μας, το ηθικό του λαού είναι στο μηδέν, έχουν χαρακτηρίσει τον ΓΑΠ οι ξένοι ως αφερέγγυο, τρελό ή ηλίθιο, ο ίδιος έχει κατηγορήσει την χώρα , ως διεφθαρμένη, και ότι ηγείται ενός διεφθαρμένου Λαού , κλπ. εν πάση περιπτώσει σήμερα έχει κουράσει με την αναποτελεσματικότητά του τον Ελληνικό Λαό, και σχεδόν όλα τα κόμματα ζητούν εκλογές. Αυτός επιμένει στην δημιουργία κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας στην οποία θα ηγείται πάλι το ίδιο κόμμα το οποίο δημιούργησε την κατάσταση, αλλά μέχρι τώρα, δεν έχει κατορθωθεί κάτι τέτοιο, ζούμε στιγμές που σου φαίνονται χρόνος, και καταστάσεις που σου προκαλούν εμετό, με αυτόν τον αλλοπρόσαλλο πρωθυπουργό, ούστ.-

Σημ."Ας πάει ο γαπ, να δώσει αναφορά μπροστά στον Κολοκοτρώνη, στον Καραϊσκάκη, στον Παπαφλέσσα, στον Διάκο, στον Πλαστήρα, τον Δαβάκη, κλπ. να ακούσουμε τι θα τους πει, κι αν στα πόδια του μπορεί μπροστά τους να σταθεί".

Επιστολή λ/38

Οι Ευρωπαίοι ηγέτες, πρέπει να γίνουν ανθρώπινοι και όχι ξύλινοι

Οι Ευρωπαίοι ηγέτες, πρέπει να μάθουν να γίνουν ανθρώπινοι και όχι ξύλινοι. Όλος ο κόσμος ψάχνει για ηγέτες ανθρώπινους, ψάχνει για αλλαγή προσώπων φιλαλληλίας κλπ. Εμείς οφείλουμε να γίνουμε φωτοδηγός Λαός, να ακουστεί ότι πάσχει η Ευρώπη από τέτοιους ηγέτες.

Εμάς ούτως ή άλλως ποτέ δεν μας υπολόγισαν, πάντα σαν νταβατζήδες μας συμπεριφέρονται, και ως νεο Ισραήλ πολεμούμεθα από τους γύρω μας και αυτό το σιγοντάρουν όλοι τους, μηδενός εξαιρουμένου. το ευρώ με τέτοιους διαχειριστές είναι καταδικασμένο σε αποτυχία.

ακόμα ό,τι κυβέρνηση να κάμουν, ο Λαός είναι ταγμένος εναντίον όλων τους, δεν πρόκειται να σιωπήσει μέχρι να φύγουν όλες αυτές οι φάτσες που για 30(1981-2011) χρόνια μας αποδόμησαν τα 'μέσα' μας και τα 'έξω' μας. στον αγύριστο να τους στείλετε, αυτό θέλει ο Λαός ακόμα και οι πασοκζίδες.

Εμείς τους τα ΑΚΟΥΜΠΑΜΕ ΑΠΟ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ, αλλά μέχρις εδώ. η

ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ μας αξίζει για κάθε θυσία.

βάνετέ τους στο χρονοντούλαπο, και βγάλτε από πάνω απ' τον Λαό αυτό το άγος, σαν ΝΕΑ ΣΕΙΣΑΧΘΕΙΑ.

Όχι στην κυβέρνηση "Εθνικής σωτηρίας", δηλ.

Κυβέρνηση Εθνικής Αγρυπνίας ΔΑ νεοληπτών.

Όχι στον ΚΕΑΔΑ που θέλουν να μας ρίξουν.

"Επειδή έρχονται ανατροπές από τους Λαούς με τέτοιους ηγέτες, να αναλάβει πρωτοβουλία πανευρωπαϊκή, αυτή είναι η αποστολή της Ελλάδας, φωτοδηγός, φωτολαός είμαστε, της κουλτούρας της δικής μας ο λαός δεν πτωχεύει όσο και να χτυπιούνται, κάλεσε λοιπόν σε συνεργασία ευρωπαίους ηγέτες με συναίσθημα, και όχι ξύλινους τυράννους των αριθμών, και λαών ψυχοβγάλτες. δούλους της ύλης και υπηρέτες της Κιζιγκερίου ανθρωπότητας, που είναι καταδικασμένη σε ατέρμονη καχεξία. Από αυτό πάσχει ότι δεν εμπεριέχει, Όμηρο, Κλασική Παιδεία και Ορθοδοξία. Οι Λαοί ψάχνουν για ηγέτες ανθρώπινους, πάρτε το χαμπάρι, που λένε στα χωριά μας, ανακηρύξτε Άγιο Προφήτη τον Σωκράτη, που Χρηστότητα προ Χριστού, υπέδειξε, λόγοις και πράξεσι, του κόσμου τα μήκη και πλάτη.

(Δηλ. αναφερθείτε στην ιστορία μας, μην τους ντρέπεστε).

"Ζητήστε να μη γίνεται χρήση της Ελληνικής γλώσσας, χωρίς την άδεια της Ελλάδας, πέστε τους εν πάση περιπτώσει, ότι μη τρώνε από τις σάρκες μας και να μας βρίζουν και από πάνω, οι ληστές του κόσμου, που με τα κλεμμένα κουμαντάρουν τον κόσμο, και μας μπουκώσαν και εμάς με ματωμένο χρήμα, κάμνοντάς μας συνενόχους, και τώρα μας βγάζουν την ψυχή, γιατί τέτοιο χρήμα δεν ταιριάζει στα χέρια μας, ως κύριο νόμισμα. Κάμε κάτι για την ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΜΑΣ.

Δεν είμαι ειδικός να σου το αποδείξω αλλά είναι ανοησία, είναι ανέντιμο και ανήθικο, παράνομο και ιδιοτελές, αυτό που κάμουν, οι τάχα πλούσιες χώρες στις κατά βούλησή τους πτωχότερες. και εν πάση περιπτώσει , αυτά προμηνύουν άλλα κακά εις βάρος μας αν δείξουμε ότι τα αποδεχόμαστε....
Σύννεφα βλέπω στο Ελληνικό ορίζοντα...;

Επιστολή λ/39

Αποθέσατε πάντα ταύτα

(Διασκευή της Αποστ. περικοπής, Κολασ. γ'.5-6)

λ/39 «Αποθέσατε πάντα ταύτα, δι' α έρχεται η οργή του Θεού, υιοί της απειθείας, άνθρωποι, λαοί και έθνη:

Ήτοι: πάσαν επιθυμίαν κακήν. τα πάθη, την ψευ-δολογίαν, την βλασφημίαν, πάσαν αισχρολογίαν, την πορνείαν, την άρνηση βαπτίσματος, πάσαν έλλειψην ψυχικής και πνευματικής καθαριότητας, περιττά αντικείμενα, ηθικούς ρύπους, φανυλότητα, διαφθορά, την επιδίωξη πραγμάτων που δεν δικαι-ούσθε, την επιθετικότητα, την εχθρική ενέργεια, την τυραννική συμπεριφορά, πάσαν πλεονεξίαν, η οποία είναι και ειδωλολατρία, (αλλά μας το λέγει και ο Πλάτωνας, ότι: αισχρόν και άδίκον είναι το να είναι κανείς πλεονέκτης).

{σημ. επιθυμία κακή =πόθος, ηδονή, απληστία,

2)πάθος =ισχυρή συναισθηματική κίνηση, έντονη ψυχική ορμή, δυνατό συναίσθημα, όπως η οργή , το μίσος, ο φθόνος, ο έρωτας, ακατανίκητη επιθυμία, λαχτάρα, "όπως το πάθος της χαρτοπαιξίας, των ναρκωτικών, του αλκοόλ". η εμπάθεια, η δυσμένεια, η εχθρική διάθεση απέναντι στον άλλον).

(ΥΓ. η ερμηνεία των λέξεων είναι παρμένη από το λεξικό ΠΑΠΥΡΟΣ').

Επιστολή λ/40
προς άθεον

Άθεε, αφού απέρριψες αυτό που δεν τόλμησες να γνωρίσεις, αφαιρώντας απ' το είναι σου, κάθε βαθμό προσπάθειας , κάθε τάξη υπευθυνότητας , κάθε βαθμό δυσκολίας για τα σπουδαία και σοβαρά, και αφού απαξίωσες με τον ιδιοτελή σου τρόπο αξιολόγησης, την Ορθοδοξία , «ταυτίζοντάς την με τον ι. κλήρο που την υπηρετεί, ενώ παράλληλα δεν ταυτίζεις την Ελλάδα με τους κλέφτες και τους απατεώνες που την κυβέρνησαν, καθότι και ο κλήρος ανθρωποαδύ-ναμος είναι», απαιτώντας ωστόσο, ανθρωποπαθή συμπεριφορά από τον Θεό:

«Άκου λοιπόν άθεε, που παρόντα τον Θεόν απαιτείς του σώσαι σε εν κινδύνοις, και ατιμώρητόν σε αφείναι εν τοις αισχροίς πράξεσι επιθυμείς, πως και ο Χριστός εις κεφαλήν οικοδομήματος, παρά του σα τάν αφεθείς να απαχθή, όπου κελεύων Αυτόν πέσαι, ίνα ίδομεν πώς σώσει Σε ο Θεός, και Αυτός καν Θεός αλλά ίνα της διδαχής τύχομεν, ού εις πειρασμόν βαλώ τον Πατέρα, ανεφώνησε....σύ δε ευδαι-μονιστής σαρκικώς και μηδενιστής πνευματικώς ων, μη διανοηθείς ποτέ του εγκρατεΐσαι της ματαιότητός σου κατελάχιστον, απαιτείς τον Πατέρα Θεόν , χωροφύλαξ γενόμενος, του ρύσσαι σε εκ κινδύνων, ενώ εσύ δε μοιχεύων, ου διανοήσαι ότι εν ταύτη τη στιγμή της συνουσίας, εάν ο Ων, χωροφύλαξ ήν, το σον πέος δει αποτεμνείν. Έτι δε εν πάσι τοις σε περιβάλλουσι , συ πύρ βάλλων, τον Θεόν αιτείσαι του κατασβέσαι αυτό. προσέτι δε, ούτε καν , το μη έγγιστον του στόματος και του αποπατώματός σου, διελογίσθεις, ότι ού τυχαίον εστί. Διό, πάλιν αναλογίσου, το του αυτεξουσίου σου ισχυρότατον, και μη με παροργίζεις έτι πλέον, με τον μικρότατον».

Επιστολή λ/41

Άφρονες λαοί

"Άφρονες λαοί, οι μη γινώσκοντες Θεόν, διαφθεί-ρονται, και γαρ απόποις επιτηδεύμασι, ελαττούνται παντός αγαθού, και πάσης εκπίπτουσι σωτηρίας, ών περ της μερίδος άπαντες, οι Χριστόν γνώντες ρυσθείημεν". (διασκευασμένο)

Διό:

α)"Δεύτε προσκυνήσωμεν Χριστόν, τον εκ σκότους τον κόσμον, της αγνωσίας ανακαθαίροντα".

β)"Δεύτε προσκυνήσωμεν Χριστόν, τον εν πυρίδρο-σίσαντα, Παίδα θεολογήσαντα".

γ)"Δεύτε προσκυνήσωμεν Χριστόν, τον εν Παρθένω ακηράτω ενοικήσαντα".

δ)"Δεύτε προσκυνήσωμεν Χριστόν, τον δι' οίκτον γενόμενον άνθρωπον, τον εν δυσί θελήσει ενεργείας κατανοούμενον".

ε)"Δεύτε προσκυνήσωμεν Χριστόν, τον επί ξύλου δι' ημάς προσαναρτόμενον".

στ)"Δεύτε προσκυνήσωμεν Χριστόν, τον της δικαιο-σύνης Ήλιον, τον γλυκασμόν των απάντων, το φώς το άδυτον".

ζ)"Δεύτε προσκυνήσωμεν Χριστόν, το στερέωμα των πιστών, και το φως των εσκοτισμένων".

η)"Δεύτε προσκυνήσωμεν Χριστόν, τον υπ' Αγγέλων δοξαζόμενον, και υπό ανθρώπων Σταυρούμενον".

θ)Δεύτε προσκυνήσωμεν Χριστόν, τον λυτρωσάμε-νον ημάς εκ του χρέους της αμαρτίας".

ι)"Δεύτε προσκυνήσωμεν τον ήλιον της δικαιοσύνης, τον αδίκως πάσχοντα, ίνα σώση τον άνθρωπον".

Επιστολή λ/42

«Ικετήρια Δέσεις»

(εν τη Λειτουργία του Μ. Βασιλείου)

«Μνήσθητι ,Κύριε ,του περιεστώτος λαού και των δι' ευλόγους αιτίας απολειφθέντων και ελέησον αυτούς και ημάς ,κατά το πλήθος του ελέους Σου .Τα ταμεία αυτών έμπλησον παντός αγαθού ,τας συζυγίας αυτών εν ειρήνη και ομονοία διατήρησον ,τα νήπια έκθρεψον ,την νεότητα παιδαγωγήσον ,το γήρας περικράτησον, τους ολιγοψύχους παραμύθησε ,τους εσκορπισμένους επισυνάγαγε ,τους πεπλανημένους επανάγαγε και σύναψον τη αγία Σου καθολική και αποστολική Εκκλησία . Τους οχλουμένους υπό πνευμάτων ακαθάρτων ελευθέρωσον ,τοις πλέουσι σύμπλευσον ,τοις οδοιποροῦσι συνόδευσον, χηρών πρόστηθι, ορφανών υπεράσπισον, αιχμαλώτους ρύσαι , νοσοῦντας ίασαι. Των εν βήμασι και μετάλλοις και εξορίαις και πικραίς δουλείαις και πάσι θλίψει και ανάγκη και περιστάσει όντων μνημόνευσον ,ο Θεός , και πάντων των δεομένων της μεγάλης Σου ευσπλαχνίας, και των αγαπώντων ημάς και των μισούντων και των εντειλαμένων ημίν τοις αναξίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών .Και παντός του λαού Σου μνήσθητι, Κύριε ο Θεός ημών ,και επί πάντας έγχεον το πλούσιόν Σου έλεος, πάσι παρέχων τα προς σωτηρίαν αιτίματα . Και όν ημείς ούκ εμνημονεύσαμεν δι' άγνοιαν ή λήθην ή πλήθος ονομάτων ,Αυτός μνημόνευσον ,ο Θεός ημών, ο ειδώς εκάστου την ηλικίαν και την προσηγορίαν, ο ειδώς έκαστον εκ κοιλάς μητρός αυτού. Συ γαρ εί , Κύριε , η βοήθεια των αβοηθήτων ,η ελπίς των απηλπισμένων ,ο των χειμαζομένων σωτήρ, ο των πλεόντων λιμήν, ο των νοσοῦντων ιατρός . Αυτός τοις πάσι τα πάντα γενοῦ, ο ειδώς έκαστον και το αίτημα αυτού ,οίκον και την χρείαν αυτού .Ρύσαι ,Κύριε, την πόλιν (κώμην , κωμόπολιν, μονήν) ταύτην και πάσαν πόλιν και χώραν ,από λιμού ,λοιμού , σεισμού , καταποντισμού ,πυρός ,μαχαίρας , επιδρομής αλλοφύλων και εμφυλίου πολέμου .» =(Θυμήσου, Κύριε , τον λαόν που στέκεται ολόγυρα ,και εκείνους που δικαιολογημένα απουσιάζουν ,και ελέησε αυτούς και εμάς , σύμφωνα με το πλούσιο έλεός Σου . Γέμισε τις αποθήκες του νου, με κάθε αγαθό ,διατήρησε τους συζυγικούς δεσμούς με ειρήνη και ομόνοια , ανάθρεψε τα νήπια, παιδαγώγησε την νεολαία,

στήριξε τα γηρατειά ,παρηγόρησε τους μικρόψυχους, σύναξε τους διασκορπισμένους , επανέφερε τους παραπλανημένους και ένωσε τους με την αγία Σου ,καθολική και αποστολική Εκκλησία .Ελευθέρωσε όσους βσανίζουν τα ακάθαρτα πνεύματα ,συνόδευσε αυτούς που ταξιδεύουν στις θάλασσες ,συντρόφευσε τους οδοιπόρους ,προστάτευσε τις χήρες ,υπεράσπισε τα ορφανά ,ελευθέρωσε τους αιχμαλώτους ,θεράπευσε τους ασθενείς . Θυμήσου Κύριε και Θεέ μας ,εκείνους που ευρίσκονται στα δικαστήρια και στα καταναγκαστικά έργα μέσα στα μεταλλωρυχεία και στις εξορίες , και σε πικρές δουλείες και σε κάθε θλίψη και ανάγκη και δύσκολη περίσταση ,καθώς και όσους έχουνε ανάγκη από την μεγάλη Σου ευσπλαχνία, και αυτούς που μας αγαπούν ,και εκείνους που μας μισούν ,και εκείνους που παράγγειλαν σε εμάς τους αναζίους να προσευχόμαστε για αυτούς . Θυμήσου , Κύριε , ο Θεός μας , και όλο τον λαό Σου και να περιλούσεις όλους με το πλούσιο έλεός Σου ,παρέχοντας σε όλους την εκπλήρωση των αιτημάτων ,τα οποία αποβλέπουν στην σωτηρία. Επίσης και εκείνους που δεν αναφέραμε, είτε γιατί δεν τους ξέρομε, είτε γιατί τους λησμονήσαμε ,είτε γιατί είναι πάρα πολλά τα ονόματα , θυμήσου τους Σύ ο Θεός μας ,ο οποίος γνωρίζεις την ηλικία και το όνομα του καθενός, γνωρίζεις τον καθένα από τότε που ήταν στην κοιλιά της μητέρας του. Γιατί Σύ Κύριε , είσαι η βοήθεια των αβοηθήτων, η ελπίδα των απελπισμένων ,ο σωτήρας αυτών που αντιμετωπίζουν τρικυμίες , το λιμάνι αυτών που ταξιδεύουν στην θάλασσα , ο γιατρός των ασθενών . Σύ ο ίδιος να γίνεις τα πάντα για όλους μας . Σύ που γνωρίζεις τον καθένα και κάθε τι που ζητεί ,την οικογένεια και τις ανάγκες της . Σώσε , Κύριε , την πόλη (κωμόπολη ή χωριό ή μονή) αυτήν και κάθε πόλη και χώρα ,από πείνα , επιδημία ,σεισμό , καταποντισμό ,πυρκαγιά , σφαγή ,επιδρομή αλλοφύλων και εμφύλιο πόλεμο).

Επιστολή λ/43

«ΦΩΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ»

Εν Πειραιεί 1930

ΔΙΑΛΕΞΙΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΕΠ. ΦΑΡΑΝΤΟΥ

(2007 Ελάχιστα διασκευασμένη)

Ο πρωτότοκος Ισραήλ ευδόκησε να ιδεί τον Θεόν αλλά του εγύρισε τις πλάτες ,ευδόκησε να τον ακούσει και τον αγνόησε ,να διδαχθεί και να τον απορρίψει ,να παρακληθεί για να πάει στο τραπέζι Του και αντί να σπένδει επήγε να δοκιμάσει τα βόδια του στον ζυγό ,αντί να τον τιμή-σει που τον ανέστησε τον σταύρωσε , αντί να εισπράττει διδαχές πνευματικές επροτίμησε να γίνει ό ίδιος έμποροςπραμάτειας ανά τον κόσ-μον ,έτσι ανέδειξε τον προδότη Ιούδα , και του οποίου έγινε μαθητής άξιος ,γιαυτό και δεν εβράδυνε να συγκεντρώσει στα χέρια του ,το χρήμα, και το εμπόριο όλου του κόσμου ,και το κατόρθωσε αυτό ,έγινε ο κυρίαρχος του υλισμού ανά τον κόσμο. Αλλά αυτό δεν του είναι αρκετό για να επικρατήσει κυριαρχικά επί του κόσμου ! του απομένει το πλέον σοβαρό και επικίνδυνο :

Έχει απέναντί του ,τον νέο Ισραήλ ,τον εκ Προ-νοίας διάδοχο του εκπεσόντος πρωτότοκου .

Γιατί είπε :

«Ο Λαός ο καθήμενος εν σκότει της αγνοίας , ιδέτω Φώς μέγα της επιγνώσεως». Κατά τον αγ. Γρηγ. Ναζιανζηνό .

Έτσι εφάνει αυτός ο Λαός ,ο οποίος εκήρυτται πρό Χριστού τον Χριστό , κατά την Σωκρατική ρήση , με την οποία μας λέγει : «Εάν ευρισκό-μουν στην ανάγκη να αδικήσω ή να αδικηθώ ,θα προτιμούσα να αδικηθώ .» Και τώρα :

Έχει, απέναντί του , την Ακρόπολη , του Πνευματικού κόσμου, το οχυρό των ανθρωπίνων ιδε-ωδών ,τον Ελληνισμό, την Ελληνική φιλοσοφία και γλώσσα ,και το καρφί των οφθαλμών των Εβραίων ,το Ευαγγέλιο ,το εις την ελληνική κα-θαρεύουσα γλώσσα γραμμένο , και πρέπει αυτά να τα ευτελίσει για να τα διώξει από μπροστά του ,τούτο σημαίνει , τον ευτελισμό του Ελληνι-σμού ,ο οποίος διαθέτει , την ακατάβλητο δέσμη των ψυχικών δυνάμεων , θρησκείας, πατρίδας , οικογένειας ,γλώσσας ηθών και ηθικών αξιών . Και του έχει προς τούτο ,κηρύξει 'πόλεμο', και αυτό είναι κοινώς γνωστό και αποδεκτό σαν γε-γονός από την πλειοψηφία του κόσμου μας ! έχει ξεκινήσει μελετημένα και μεθοδευμένα την επίτευξη των στόχων του ,οι οποίοι είναι :

Η κατάρριψη των ιδανικών των εθνών, της θρησκείας, της ηθικής, και της έννοιας της πατρίδος. Για να ακολουθήσει: Ο ευτελισμός των εντύπων, η ακύρωση του ορθού λόγου, η κατάργηση των αξιών, η εισβολή των ανόητων στα ΜΜΕ, στα έντυπα, αλλά και στην τηλεόραση, η ακαταλληλότητα των ειδήσεων, η ακαταλληλότητα του τρόπου παρουσίασης των ειδήσεων, ο ισοπεδωτικός λόγος, η απαξίωση προς τους τηλεθεατές, η καταστροφική χρήση της γλώσσας, το κυνήγι των άξιων και η καθιέρωση των ανάξιων σε όλες τις θέσεις του δημοσίου, έτσι ώστε να μην υπάρχουν αντιρρήσεις σε ό, τι γίνεται και μέλλει να γίνει, όσον αφορά ιδιαίτερα την πολεμική εναντίον της Ορθοδοξίας μας.

Γιατί πολεμάει τις ρίζες, τις μητρικές πηγές, τις μήτρες που εξασφαλίζουν το ανυπόδουλο πνεύμα του ποιοτικού ανθρώπου;

Γιατί, πρέπει να ξέρουμε, πως απ' τις ρίζες εξαρτώνται τα κλαδιά και οι καρποί, απ' τις κεντρικές πηγές εξαρτώνται τα αυλάκια τα αρδεύοντα κάθε τι ωφέλιμο, απ' τις καλές μήτρες εξαρτώνται τα καλά προϊόντα που διαφημίζουν την προέλευσή τους. Άνθρωποι της ύλης και του σαρκίου, τέκνα νοσηρά της εποχής, εκτελεστικά όργανα και εντολοδόχοι ξένων κέντρων, κέντρων που μισούν τον Ελληνισμό, που ζήλεψαν δόξα δημιουργίας Νέας Τάξης, ζήλεψαν δημιουργία νέων Κοινωνιών, και προς τούτο έγιναν καταστροφείς ηθών και ηθικών αξιών, τιμής και αξιοπρέπειας, ιερών και οσίων, εμπρηστές του πνευματικού Παρθενώνος,

μολυντές της δεξαμενής που τροφοδοτεί την πα-γκόσμια επιστημονική Κοινότητα, καταστρο-φείς της Πηγής της παρέχουσας ψυχωφελή ιάματα στην σπουδάζουσα νεότητα και φανούς τηλαυγείς στην ώριμη νεότητα, πηγή δε ευφροσύνης στην νεότητα του γήρατος και πηγή ζωής στο γήρας της νεότητος, τούτέστιν καταστροφείς της: Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας.

Και αυτό που δεν επέτυχαν, οι Πέρσες και οι Ούννοι του Αττίλα, το κατάφεραν οι σημερινοί προδότες και οι σύγχρονοι Ηρόστρατοι.

Κάποτε δε, είχε πει για τους Έλληνες κάποιος Μαρινέτι, αρχηγός του Φουτουρισμού: ως πάσχοντες από παρελθοντισμό, και προκειμένους να απαλλαγούμε, θα πρέπει να κάψουμε τις βιβλιοθήκες μας και να καταστρέψουμε τα μουσεία μας.

Καμία εποχή δεν σημείωσε τόσην ηθική κατάπτωση και τόση διαφθορά χαρακτήρων, τόση αθλιότητα και κακοδαιμονία ηθική και υλική, τόση νοθεία των ειδών της ζωής, τόσην

αγριότητα και ωμό χρηματισμό, τόσον στραγγαλισμό της δικαιοσύνης και της αλήθειας και τόσην διαστροφή της καρδίας και της διανοίας των ανθρώπων, και τόσην σύγχυση και παραζάλη, πολιτική, κοινωνική, εκπαιδευτική, ηθική και οικονομική. Αλλά και τόσην αναιδή περιφρόνηση προς παν ευγενές και ιδανικόν, και τόσην άγρια τάση και προσπάθεια προς υλοποίηση και στομαχοποίηση των πάντων.

Ιδού η χαριτωμένη εποχή, προς την οποίαν πονηρώς και σκοπίμως μας καλούν, οι εντολοδόχοι του Εβραϊσμού να συγχρονιστούμε.

Καμαρώστε κυνική αναίδεια !

Και όλα αυτά ! προς πολλαπλασιασμό των ανα-γκών και των δεινών μας, προς επαύξηση της δυστυχίας και της κακοδαιμονίας μας.

Αυτά δε από μέρους μας, θα πρέπει να χαρακτηριστούν ως ανωφελή, μάταια, και εν πολλοίς επιβλαβή. Άλλα, μας λείπουν θα πούμε εμείς, μας λείπουν, οι έντιμοι και αξιοπρεπείς, οι ηθικοί μα και γενναίοι, οι αγωνιστές και οι δίκαιοι, οι σύγχρονοι Χρυσόστομοι, Βασίλειοι και Γρηγόριοι για να μας οδηγήσουν όλους μαζί στην προστασία και διάσωση αυτών που θα πρέπει να κοσμούν τους σύγχρονους πολίτες. Αλλά, αλλά :

Ας υποθέσουμε πως έχουμε αγγελικούς νόμους, εάν οι πολίτες δεν έχουν ποιότητα και δεν είναι καλοί χαρακτήρες, τι νομίζεται ότι θα συνέβαινε;

καταστρατήγηση και εκμετάλλευση αυτών, και αυτό ένεκα εκλείψεως ακεραίων χαρακτήρων.

Και εξ αντιθέτου, καταλύσατε πάντα νόμο και κάθε πολίτευμα, και κηρύξτε ασυδοσίαν.

Αλλά, να υποθέσουμε πως έχουμε κοινωνίαν ανθρώπων χρηστών και τιμίων, τι νομίζετε ότι θα συμβεί; θα συνέβαινε κάτι το έκτροπο; όχι βέβαια ! Έτσι αποδεικνύεται ότι δεν φταίνε τα είδη των νόμων και των πολιτευμάτων, ούτε οι περιστάσεις και οι διάφορες εξελίξεις και η λεγόμενη φορά των πραγμάτων, αλλά ο μέγας ταραξίας και αταξίας, είναι ο άθλιος εαυτός μας.

Πότε υπουργοί και ανώτατοι υπάλληλοι διέπραξαν τόσες παρεκτροπές, πότε εσημειώθη τόση διαρπαγή του δημοσίου πλούτου, πότε εχρημα-τίστηκαν τόσο άγρια αξιωματούχοι της δημόσιας διοίκησης; πότε τράπεζες και πολυεκατομμυριούχοι και κολλητοί της εξουσίας επιχειρηματίες μετεβλήθησαν σε ληστές των δημόσιων ταμείων;

Πότε ελευθερία λαού εδεσμεύθη όσον σήμερον;

*Και τότε ποδοπατήθηκαν οι νόμοι προς χάριν του κόμματος
και των κομματικών στελεχών ;*

*Πότε κέντρα πολυτελείας σέρβιραν ακατάλληλα προϊόντα ,και
πότε δεν φάγαμε δηλητηριασμένα όλοι (εκ του Τσερνόμπιλ) ή
με υπερβολικές ορμόνες, χωρίς να ενημερώσουν τον κόσμο ;
{Πότε κράτος τρομοκράτησε τον κόσμο όλον , με το να
εισβάλει ετσιθελικά ,όπου βλέπει στο βάθος συμφέρον
υλιστικόν ;*

*Πότε κράτος το οποίο δεν έχει υπογράψει την διεθνή συμφω-
νία για τα ανθρώπινα δικαιώματα, κάνει παρατηρήσεις σε
άλλους που τα παραβιάζουν ;*

*Πότε κράτος όπου ο χριστιανισμός και μόνον αριθμεί δύο
χιλιάδες αιρέσεις και πλείστων άλ-λων παραδοξοτήτων !...
αλλά όμως οι άνθρωποι αυτοί έχουν την απαίτηση να
διδάσκουν τους άλλους !...}*

*Πότε χάριν του χρήματος οι άνθρωποι έγιναν ά άθρησκοι και
ανήθικοι ;*

*[Πότε συμμαχία και συνθήκαι και έγγραφοι συμφωνία
εποδοπατήθησαν και εθεωρήθησαν κουρελόχαρτα ; και τότε
άμμαχοι πληθισμοί , παρά πάν δίκαιον νόμιμον, εξεδιώχθη-
σαν από τας εστίας των ; και τότε σύμμαχοι και πεπολιτι-
σμένοι Ευρωπαίοι Χριστιανοί ! εθεώντο χαιρεκάκως από του
καταστρώματος τών πολεμικών πλοίων των , την ατίμωση και
την σφαγή ενός ομόθρησκου λαού ;*

*Αυτός δεν είναι πολιτισμός στον κόσμο ,αυτό είναι
αφανισμός ,προς ον καλούμεθα να προσχωρήσομε ,ως
ενσαρκομένοι διάβ...λοι !*

*Και ιδού το πώς δένουν άρρηκτα οι Ευαγγελικές ρήσεις και τα
προευαγγελικά ρήματα : «Ο σύ μισείς ετέρω μη ποιήσεις .»
και το του Σωκράτους*

προευαγγελικό «συμφέρει αδικείσθαι μάλλον ή αδικείν .»

*Ελληνική λοιπόν φιλοσοφία και χριστιανική ηθική ,ιδού ο
αληθινός πολιτισμός ,του οποίου τα θεμέλια έθηκεν ο
ελληνισμός και το όλον και τέλειον οικοδόμημα ,ο ορθόδοξος
Χριστιανισμός.*

*Αλλά δεν συμφέρει αυτός ο πολιτισμός τους Εβραίους ,και αν
υπήρχε ψυχοσκόπιο ,θα μπορούσαμε να ελέγξουμε με
συγουριά τους προσωπιδοφόρους κουμανταδόρους ,τους
αυθαίρετους διδασκάλους και τους αυτόκλητους προφέσορες
τους εντεταλμένους παρά του Σιωνισμού .*

*Έτσι η κατάσταση έγινε αξιοθρήνητη και εξευτελιστική ! και
μάλιστα για έθνη ισχυρά της Ευρώπης και της Αμερικής , όπου*

σήμερον από του ανωτάτου άρχοντος έως του τελευταίου υπαλλήλου ,οι πλείστοι είναι Εβραίοι ,ή , εβραϊκής κατάγωγής . Όταν ο Ιησούς είπε : «Ελήλυθεν η ώρα ίνα δοξασθή ο υιός του ανθρώπου» είπε και το: «Αρθήσεται η βασιλεία του Θεού και αφ' υμών (των Εβραίων) και δοθήσεται έθνει ,ποιούντι τους καρπούς αυτής .»

Έτσι προσδιόρισε ο Θεός τον νέον Ισραήλ και εις του οποίου την γλώσσαν ευδόκησε να γρα-φούν τα ιερά και άγια

Ευαγγέλια ,και εις αυτήν εγράφη ,

Το : «Εν αρχή ήν ο Λόγος ,και ο λόγος ήν προς τον Θεόν ,και θεός ήν ο Λόγος .»Το οποίον ουδέποτε και ουδεμία γλώσσα θα μπορέσει ποτέ να διατυπώσει και να το αποδώσει .

Αλλά μήπως και πρό Χριστού σπουδαία και διαφοροτρόπως δεν εξυπηρέτησε το ανθρώπινο γένος η Ελληνική φυλή ,καθότι προετοίμασε το έδαφος για να κηρυχθεί το ιερό Ευαγγέλιο, μέσα σε αληθινό πολιτισμό μα και με την γλώσσα της Δεν αναχαίτισε τον χείμαρο τον βαρβάρων λαών της Ασίας, που ζητούσε να εισορμήσει στα ενδότερα της Ευρωπαϊκής Ηπείρου ; για την οποίαν και δεν έχυσε ποτάμια αίματος ,δια να την ιδεί χαιρέκακα να παρακολουθεί την σφαγή της και την ατίμωση των αμάχων της ;

Πιστεύω ότι περίγελος η Ελλάδα, δεν θα γίνει κανενός ,με όλα της τα λάθη μα και με όλες της τις δόξες κατά την μακραίωνα ιστορία της .

Εργασθείσα υπέρ του έργου Του ,επί της γης πολυμερώς και πολυτρόπως ,μαρτυρικώς , ανεδεί-χθει ως νέος Ισραήλ (φωτισμένος Λαός) .

«Γνώτε ταύτα ,οι εχθροί του Ελληνισμού και ηττάσθε ! ότι ο Θεός μεθ' ημών.» Εν Πειραιεί 1/3/1930

«Έργο ελάχιστα διασκευασμένο ,παλαιάς εκδόσεως , διαχρονικής υποστάσεως»

Επιστολή λ/44

ΚΥΡΙΕΥΤΗΚΕ Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ

(του Γεώργιου Σχολάριου – Γεννάδιου ,1453)

«Μνήσθητε πόσον τε και ποταπόν υπήρχε το γένος ημών, ήν γαρ σοφόν ,ένδοξον,γενναίον,φρό-νιμον, ανδρείον, πάσαν την οικουμένην υποτάξαν εις μοναρχίαν και μην τη κατ' αρετήν σπουδή απομαζάμενον την καθ' όλου αρετήν , καθάπερ σπόγγος τα νάματα .

Αλλά ,νύν, φεύ των κακών ! απώλειτο πάν .

Εάλω γάρ η Κωνσταντινούπολις ,ής μόνον εν τω μνησθήναι έστιν εκρήξαι φωνήν μετά κραυγής και ολολυγμού και πνεύσαι τα λοίσθια . Αλούσης γάρ , εμιάνθη θυσιαστήρια ,κατεπατή-θη τα ιερά , χύσις αίματος πολλή γέγονε ,εμιάν-θησαν μονάστριαι ,εφθάρησαν παρθένοι ,αποκε-φαλίσθησαν

βρέφη .απέθανον ,μαχαίρας των α-

σεβών ,άρχοντες ,ιερείς ,άνδρες ,γυναίκες ,ηλι-κία

πάσα .Οίμοι τω ταλαιπώρω τε και αθλίω ! Τίς εστί ικανός

εκτραγωδήσαι το μέγα τούτο πάθος και τοίς είς έπειτα

αναγγείλαι την συμφοράν ; Φεύ ! πού η βασιλική παράστασις

και παράταξις; Πού ο τοσούτος και τηλικούτος του

αρχιερατικού και μοναχικού τάγματος χορός; Κατεπόθησαν

υπό του Μωάμεθ . Και ούκ εν τη βασιλευούση μόνη τα κακά,

αλλά και εις τας μετ' αυτήν έτι και πλείω και χείριστα . Ταύτα

δε πάντα διά τας αμαρτίας ημών . Όταν δε προς ταύτα

αποβλέψω ,άλλος εξ άλλου γίνομαι ,η ψυχή μου ταράττεται

και ιλιγγιά μου το πνεύμα .»

Ερμηνεία : «Θυμηθείτε πόσο μεγάλο και πόσο εκλεκτό υπήρξε το γένος μας . Γιατί ήταν σοφό ,

ένδοξο ,γενναίο ,φρόνιμο ,ηρωϊκό .υπέταξε ολό-κληρη την

οικουμένη σε ένα βασίλειο και με τον ενάρετο μάλιστα ζήλο

του ,απορρόφησε ολόκληρη γενικά την αρετή ,όπως ακριβώς

το σφουγγάρι τα νερά .Αλλά τώρα ,αλλοίμονο για τα κακά !.

Χάθηκε το πάν .αφού έπεσε στα χέρια των εχθρών η

Κωνσταντινούπολη ,που η ανάμνησή της και μόνο μπορεί να

μας κάμει να ξεσπάσουμε σε κραυγές πόνου και γοερά

κλάματα και να ψυχορραγήσουμε . Πράγματι, όταν

κυριεύτηκε η Πόλη, βεβηλώθηκαν τα θυσιαστήρια,

καταπατήθηκαν τα ιερά σκεύη και αντικείμενα ,χύθηκε πολύ

αίμα ατιμάστηκαν μοναχές ,βιάστηκαν παρθένες ,

αποκεφαλίστηκαν βρέφη .φονεύτηκαν με τα μαχαίρια των

ασεβών άρχοντες , ιερείς , άντρες , γυναίκες , άνθρωποι κάθε ηλικίας .

Αλίμονο σε εμένα τον ταλαίπωρο και άθλιο !

Ποιος είναι ικανός να εξιστορήσει κατά τρόπο δραματικό το μεγάλο αυτό πάθημα και να αναγ-γείλει στους μεταγενεστέρους την συμφορά ; Αλλοίμονο! Πού είναι η βασιλική πομπή και παράταξη ; Πού είναι η στρατιωτική παράταξη των ανακτόρων ; Πού είναι το τόσο μεγάλο πλήθος των αρχόντων ; Πού είναι τα διδακτήρια της σοφίας ; Αλίμονο σε μένα τον δυστυχισμένο ! Πού είναι η πατριαρχική διοίκηση ; πού είναι η ομορφιά της Εκκλησίας του Χριστού ; πού είναι ο τόσο πολύπληθής και τόσο εκλεκτός χορός της αρχιερατικής και μοναχικής τάξεως ; Ο Μωάμεθ εξαφάνισε τα πάντα . Και τα κακά δεν υπάρχουν μόνο τώρα στην Βασιλεύουσα , αλλά και στις μικρότερες πόλεις , και σ' αυτές μάλιστα περισσότερα και φοβερότερα . Και όλα τούτα έγιναν εξ αιτίας των αμαρτιών μας . όταν δε στρέψω σ' αυτά την προσοχή μου , νοιώθω διαφορετικός στην ψυχή μου , ταραάζεται το πνεύμα μου και παθαίνει ίλιγγο ο νους μου .» (Αναφορά παθημάτων θυμάτων , εις μνημόσυνον αιώνιον) .

Επιστολή λ/45

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

α) "Εδώ θεοποιείται φανερά Μαμωνάς. χιλιάδες καλύτερον θα ήτο εάν υπήρχε ακόμη η αρχαία ποιητική ειδωλολατρία. Τώρα όμως η πράγματι επικρατούσα θρησκεία είναι ο πλέον ακαθόριστος και κτηνώδης υλισμός. μόνον κατά το πρόσχημα είναι Χριστιανοσύνη."

β) "Οφείλει κανείς να σκύψει, να εγείρει τα πεσμένα παιδιά, και αν αναζίως μέλλει να υβρισθεί, όπως ο Χριστός ήγειρε τον πεσόντα, <τω βόθρω επικλιθείς απτώτως>".

γ) "Ο Ηρωϊσμός ούτε πατρίδα, ούτε εθνικότητα, ούτε θρησκείαν ιδιαίτεραν έχει, είναι δε μέγα τι και ένθεον, διά το οποίον η ανθρωπότης έχει ανεγείρει μοναδικόν θρόνον, και το ανυψοί εκεί όπουδήποτε αν εμφανίζεται. Υποθέτομεν ότι είναι ο μεγαλύτερος αδάμας, ο οποίος κοσμεί κάθε θυσία - νίκη".

Επιστολή λ/46

ΜΑΝΟΥ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ

Μια φορά κι ένα καιρό, υπήρχε ένα νησί στο οποίο ζούσαν όλα τα συναισθήματα.

Εκεί ζούσε η Ευτυχία, η Λύπη, η Γνώση, η Αγάπη, κι όλα τα άλλα συναισθήματα.

Μια μέρα έμαθαν ότι το νησί θα βούλιαζε, και έτσι όλοι επισκεύασαν τις βάρκες τους και άρχισαν να φεύγουν.

Η Αγάπη ήταν η μόνη που έμεινε πίσω, ήθελε να αντέξει μέχρι την τελευταία στιγμή.

Όταν το νησί άρχισε να βυθίζεται, η Αγάπη αποφάσισε να ζητήσει βοήθεια.

Βλέπει τον πλούτο που περνούσε με μια λαμπερή θαλαμηγό.

Η Αγάπη τον ρωτάει: Πλούτε μπορείτε να με πάρετε μαζί σου;

"Όχι δεν μπορώ", της απάντησε ο πλούτος,

έχω ασήμι και χρυσάφι στο σκάφος μου και δεν υπάρχει χώρος για σένα".

Η Αγάπη αποφάσισε τότε να ζητήσει βοήθεια από την Αλαζονεία που επίσης περνούσε από μπροστά της, σε ένα πανέμορφο σκάφος.

"Σε παρακαλώ βοήθησέ με" είπε η Αγάπη. "Δεν μπορώ να σε βοηθήσω Αγάπη, είσαι μούσκεμα και θα μου χαλάσεις το όμορφο σκάφος μου", απάντησε η Αλαζονεία.

Η Λύπη ήταν πιο πέρα, και έτσι η Αγάπη αποφάσισε να ζητήσει βοήθεια.

"Λύπη, άφησέ με να έρθω μαζί σου". "Ω Αγάπη, είμαι τόσο λυπημένη που θέλω να μείνω μόνη μου" είπε η λύπη.

Η Ευτυχία πέρασε μπροστά από την Αγάπη, αλλά και αυτή δεν της έδωσε σημασία.

Ήταν τόσο ευτυχισμένη, που ούτε καν άκουσε την Αγάπη να ζητά βοήθεια.

Ξαφνικά ακούστηκε μία φωνή:

"Αγάπη, έλα προς τα εδώ! Θα σε πάρω εγώ μαζί μου!"

Ήταν ένας πολύ ηλικιωμένος κύριος, που η αγάπη δεν γνώριζε, αλλά ήταν γεμάτη από τέτοια ευγνωμοσύνη που ξέχασε να ρωτήσει το όνομά του.

Όταν έφτασε στη στεριά ο κύριος έφυγε και πήγε στον δρόμο του.

Η Αγάπη, γνωρίζοντας πόσα χρωστούσε στον κύριο που την βοήθησε, ρώτησε τη Γνώση.

"Γνώση, ποιος με βοήθησε;"

"Ο Χρόνος", της απάντησε η Γνώση.

"Ο Χρόνος;" ρώτησε η Αγάπη.

"Γιατί με βοήθησε ο Χρόνος;"

Τότε η Γνώση χαμογέλασε και με τη βαθειά σοφία της, είπε:

"Γιατί μόνο ο Χρόνος μπορεί να καταλάβει πόσο μεγάλη σημασία έχει η Αγάπη". (Μ.Χ.)

Επιστολή λ/47

Η Ευρώπη εις βάρος της Ελλάδος

"εί γαρ όφελον οίοί τε είναι οι πολλοί τα μέγιστα κακά εξεργάζεσθαι, ίνα οίοί τε ήσαν αύ και αγαθά τα μέγιστα (ώφελον είναι εξεργάζεσθαι). έδει δε τα ενέχυρα τότε λαβείν, ως μη εδύνατο ούτος εξαπατάν, (κάτι που δεν έγινε). (=διότι όφειλαν αυτοί αν και είναι οι πολλοί, σκληρά μέτρα να λάβουν προς εφαρμογήν, ώστε μετά από αυτά, οι ίδιοι πάλι να οφείλουν να είναι αυτοί που θα εφαρμόσουν τα πλέον ευχάριστα . αλλά έπρεπε να λάβουν μέτρα επί πλέον από όσα έπρεπε, δηλ. (εμπράγματα εγγυήσεις) μεγαλύτερες των ποσών των δανείων , ώστε να μην είναι δυνατόν να εξαπατηθούν (να πέσουν έξω στις προβλέψεις τους). μετάφρ.γράφοντος, ότι δηλ. γίνεται σήμερα με τους προηγμένους της Ευρώπης εις βάρος της Ελλάδος.

Σημ.

"ού γαρ ίνα προς στους άλλους διαβάλω την πόλιν, ούτως είρηκα περί αυτών (των Λακεδαιμονίων), αλλά ίνα αυτούς εκείνους, παύσω ταύτην έχοντας την γνώμην". (=δεν κατηγορήσα τους έλληνες στους ευρωπαίους, ότι δηλ. είναι διεφθαρμένοι, με κακή πρόθεση, αλλά για να καταστήσω τους εν λόγω, πλέον έντιμους, και να πάψουν να διαφθείρουν ο ένας τον άλλον, κάτω απ' το τραπέζι). ελεύθερη μετάφραση γράφοντος, ό,τι δηλ. έκαμε ο Γιωργάκης Π. το 2010

Επιστολή λ/48

Λαογραφία:

(Απ' το βιβλίο των : Β.Δ.Αναγνωστοπούλου- Ν.Σ.Ασωνίτη, 1962, Το συντακτικό σε 55 μαθήματα),
εκδ.Ευθ.Δ.Χρυστοπούλου

1ον

Η έννοια Άδης, γνωστή στον ελληνικό λαό από την αρχαιότητα και την διδασκαλία της Εκκλησίας, παρουσιάζεται στην ελληνική λαογραφία με δύο μορφές: α) του τόπου (= ο Κάτω κόσμος) και β) του προσώπου (= ο κυρίαρχος δαίμων του κάτω κόσμου). Συναντάμε και τις δύο αυτές μορφές στις λαϊκές δοξασίες και στα κείμενα, όπου ο άνθρωπος φοβάται τον άδη αλλά και φιλοσοφεί για την αναπόφευκτη ύπαρξή του, και διατυπώνει γνώμες, που είναι πραγματικά ένα κράμα από αρχαίες ελληνικές δοξασίες, από διδασκαλίες του Χριστιανισμού, και από την ευφάνταστη νεοελληνική σκέψη.

2ον

Ο άδης σαν κάτω κόσμος: τις δοξασίες του ελληνικού λαού για τον χώρο του άδη, τις βρίσκουμε χαρακτηριστικά στα λαϊκά μοιρολόγια, όπου αβίαστα και φυσικά οι ποιήτριες – μοιρολογίστρες κάνουν την περιγραφή του στούς στίχους των θρήνων τους: Της πίκρας τα' άπιστο νερό, του Χάρου το ποτάμι, κάτω στον Άδην αναβρεί, στον φλογισμένον τόπο, ποτίζει δέντρα ανήλιαστα, κατακαημένους κήπους. (Άγι Θέρου, τα τραγούδια των ελλήνων).

3ον

Κάτω στα τάρταρα της γης, τα κρυπαγωμένα, μοιρολογούν οι λιγερές και κλαίν τα παληκάρια. (Ν.Γ.Πολίτου, εκλογαί από τα τραγούδια του ελληνικού λαού).

4ον

Τάχα να στέκη ο ουρανός, να στέκη ο απάνου κόσμος, να στέκουν τα χοροστασιά, σαν που ήτανε και πάντα, να λειτουργούνται οι εκκλησιές, να ψέλουν οι παπάδες; (Πολίτου, Εκλογαί, αρ.207).

Αλλά η επιστροφή είναι αδύνατη. Ο Άδης έχει πόρτες «γερά μανταλωμένες» και κλειδιά απαραβίαστα. Ο Κύριος έκαμε την γη κι' εστόλισε τον κόσμο, μα μόνο τρία πράγματα δεν έπεψε

στον κόσμο. Γιοφύρι εις την θάλασσα και γαγερμό στον Άδη,
και σκάλαν εις τον ουρανό, να πηαίνουν, να γαγέρνουν». –

Επιστολή λ/49

Θυμός Διαρκώς

Προς τους καναλάρχεις και
τους κονδυλοφόρους τους ,
πλην ελαχίστων ,
Προς την φιλοκυβερνητική δημοσιογραφία
και τους σπεκουλαδόρους , πλην ελαχίστων ,
Προς την ομηρεύουσα τάξη των σοφών ,
πλην ελαχίστων ,
Προς τους σιωπούντας γιατί τους έκλεισαν το στόμα με
παράνομα πλούτη :
Πότε θα καταλάβετε ότι είστε
υπεύθυνοι της κοινωνικής παρακμής ;
Ως πότε αυτή η άρνηση ,
Ως πότε αυλοκόλακες και έμμισθοι γραφιάδες θα ψιθυρίζουν
στο αυτί του “βασιλιά” ότι όλα πάνε θαυμάσια, ότι οι
φήμες για προβλήματα , είναι απλώς κουβέντες των
γκρινιάρηδων και των αχάριστων .
Εγώ ο δυσσχεσθημένος λαός ,είλωτας ,δούλος και αιμοδότης ,
κραυγάζω , ‘ ‘ ο βασιλιάς είναι γυμνός ’ ’ .» 2001

Επιστολή λ/50

Ο διχασμός εν Κύπρω: Ιούλιος, 1974

Ο διχασμός του Κυπριακού Λαού και των ενόπλων Δυνάμεων, ο οποίος προηγήθηκε της Τουρκικής εισβολής, εξ αιτίας του πραξικοπή-ματος εναντίον του Μακαρίου, (14 \ 7 \ 74) και η αίτησή του ιδίου από το βήμα του ΟΗΕ την 4^η \ 5^η ημέρα μετά την αποπομπή του, από την προεδρία της Κυπριακής Δημοκρατίας, να επέμβουν οι εγγυήτριες Δυνάμεις: Τουρκία, Αγγλία, απόδεικνύουν δύο πράγματα:

1

Όσον αφορά τον πρόεδρο και συνάμα αρχιεπίσκοπο Μακάριο, με τις ενέργειές του απέδειξε ότι υπήρξε κατώτερος των περιστάσεων, και ανάξιος των θέσεων τις οποίες κατείχε, καθ' ότι σε χρόνο (ντε τε), αντέδρασε εναντίον της Ελληνικής επέμβασης, (έστω κι αν αυτή κακώς έγινε, γιατί έπεσε η δικτατορία του Ιωαννίδη στην παγίδα του Ελληνομάχου Κίζιγκερ - ντίλιγκερ), την οποία, μετά την άμεση προσφυγή του ασθμαίνοντας στον ΟΗΕ, απέδειξε ότι εβδελύσσετο, εβδούσετο ο φαύλος, κάθε τι το ελληνικό, και απαίτησε τη Τουρκική εισβολή, (προτιμώντας την), παρά την ελληνική παρέμβαση.

Αυτός επρόδωσε και των αγώνα των ενωτικών, (Διγενή, Καραολή, Δημητρίου, Αυξεντίου και τόσων άλλων αγωνιστών).

Ο Μακάριος με τις ενέργειές του αυτές, κερδίζει τον τίτλο, του ανθέλληνα, του κατ' όνομα χριστιανού, του υποκριτή, και αλαζόνα.

2

Το δεύτερο και καταχthonιοδέστερο ήταν το γεγονός της αρίστης μεθόδευσης του διχασμού των εις Κύπρο Λαού και στρατού, με αποτέλεσμα η εισβολή των τουρκικών στρατευμάτων, να γίνει τ ο υ ρ ι σ τ ι κ ώ ς, ενώ διαφορετικά με μόνη αντίσταση από τους ντόπιους στις παραλίες που έγινε η απόβαση, το κόστος για τους εισβολείς θα ήταν πολύ ακριβό. Όλες οι θέσεις που έγινε η απόβαση των τουρκικών στρατευμάτων είχαν οργανωθεί με αμυντικά έργα

(πυροβολεία) τα οποία επανδρωμένα , καθιστούσαν την απόβαση λίαν δυσχερή, αλλά όλα αυτά ευρέθηκαν άδεια κουφάρια, της εγκατάλειψης και της δολερής διχόνοιας, καθ' ότι ο διχασμός προκάλεσε την σύγχυση και τον οχαδερφισμό , και έτσι επέτυχε η τακτική του ελληνομάχου Κίζιγκερ, ο οποίος μετά την ‘‘επιτυχία’’ του αυτή, δεν ξαναπάτησε στην περιοχή των Βαλκανίων μέχρι σήμερα 2002 .

Πού η ταπεινότητα και η αφοσίωση του ποιμενάρχη Μακαρίου ; Αντί να υπηρετήσει το ποίμνιό του, πήρε τους δρόμους που του έδειχνε το μένος το ανθελληνικό .

3

Πού οι εντολές του Κυρίου στην συμπεριφορά του; Πού το δείγμα της αγιότητάς του ; Πού η ευαγγελική ρήση που λέγει «ο Ποιμήν ο καλός την ζωή του θέτει υπέρ των προβάτων ; δεν μας θυμίζει τον ποιμένα που δεν αγαπάει τα πρόβατά του και μόλις βλέπει τους λύκους το βάζει στα πόδια ; Πού το παράδειγμα του Ιησού ; Πού το δείγμα της ελληνικότητάς του ; Αυτός ο ίδιος , έγινε υπόδειγμα ελεεινότητας και αλαζωνίας παγκοσμίως , ποια σχέση έχει με τον Λούκαρη , με τον Κοσμά τον Αιτωλό , με τον Ρήγα Φεραίο ;

4

Πώς να τον συγκρίνεις με τον Σκυλόσοφο (1611) , με τον Σεραφείμ (1601) , και τόσους άλλους άγιους Πατέρες , που χάθηκαν στην αγχόνη , πιστοί στις εντολές του Καθήκοντος ! Μάρτυρας ή προδότης του Έθνους ο Μακάριος του 1974 ;

5

Ιδού , αγαπητέ αναγνώστη , μερικοί από τους Μάρτυρές μας:
1) Διονύσιος ο Φιλόσοφος (Σκυλόσοφος) , 1541 – 1611 , Δεσπότης Ηπείρου , παραδόθηκε από τους εβραίους των Ιωαννίνων στους Τούρκους , οι οποίοι τον έγδαραν (11 – 9 – 1611) , και έστειλαν το δέρμα του γεμάτο πίτουρα στον Σουλτάνο .

2) Σεραφείμ Φαναρίου (ο ποιμήν ο καλός) , (1550 – 1601) , σουβλίζεται από τους Τούρκους, και μένει τρεις ημέρες σουβλισμένος .

3) Κύριλλος Λούκαρης , πεθαίνει με μαρτυρικό θάνατο από τους τούρκους το 1639 .

4) Ρήγας Φεραίος (Βελεστινλής) , 40 ετών . και μαζί του, οι : Αργέντης Ευστράτιος, έμπορος απ' την μαρτυρι-κή Χίο, 31 ετών.

Αντώνιος Κορωνιός, έμπορος , εκ Χίου , 27 ετών.

Καρατζάς Ιωάννης, λόγιος, από Κύπρο , 31 ετών.

Τουρούτζας Θεοχάρης, έμπορος , από Σιάτιστα, 22 ετών .

Εμμανουήλ Ιωάννης , φοιτητής Ιατρικής ,24 ετών και ο αδελφός του ,

Εμμανουήλ Παναγιώτης , εμποροϋπάλληλος του Αργέντη .

Όλοι αυτοί, οι φίλοι του Ρήγα , συμμαρτύρησαν στον πύργο της Νεμποΐτσας ,έξω απ'το Βελιγρά-δι, και τα άγια λείμανά τους πετάχτηκαν από τους βάρβαρους τούρκους στον ποταμό Σάβο

που εκβάλλει στον Δούναβη .Αυτά έγιναν το 1798,Ιουνίου 24 .

5) Γρηγόριος ο Ε΄. Πατριάρχης Κων/λεως , απαγχονίζεται το Πάσχα του 1821 και μένει κρεμασμένος τρεις ημέρες .

6) Κυπριανός , Αρχιεπίσκοπος Κύπρου πεθαίνει με μαρτυρικό θάνατο υπό των τούρκων ,τον ίδιο χρόνο .

7) Ο Αγχιάλου Ευγένιος , Απαγχονίζεται .

8) Ο Δέρκων Γρηγόριος , Απαγχονίζεται .

9) Ο Νικομηδείας Αθανάσιος , Απαγχονίζεται .

10) Ο Θεσσαλονίκης Ιωσήφ , Απαγχονίζεται .

11) Ο Τιρνάβου Ιωαννίκιος , Απαγχονίζεται .

12) Ο Ανδριανουπόλεως , Δωρόθεος , Απαγχονίζεται .

13) Ο Εφέσου Διονύσιος , Απαγχονίζεται .

Παραθέτω ακόμα μερικά Ονόματα των Πατέρων του Γένους, που έθεσαν τη ζωή τους παντοιοτρόπως στην υπηρεσία του δεινοπαθούντος Έθνους :

14) Νικόλαος Σοφιανός , έγραψε την πρώτη γραμματική .

15) Ο ιεράρχης , Μελέτιος Πηγάς .

16) Οι αδελφοί Ιωαννίκιος (1633-1711) και Σωφρόνιος (1652-1730) Λιχούδης , ιδρυτές , του πρώτου Πανεπιστημίου στη Ρωσία .

17) Θεόφιλος Κορυδαλέας ,ο γενάρχης της φιλοσοφίας(1574-1646)

18) Ηλίας Μηνιάτης, ο ΄Χρυσόστομος΄επί τουρκοκρατίας(1669-1714)

19) Ευγένιος Γιαννούλης , ο Αιτωλός , (ο πατρι-άρχης της παιδείας του Γένους , 1597 – 1682)

20) Αθανάσιος (Αλέξης) Γόρδιος , μέγας υπο-στηρικτής της παιδείας του Γένους , 1654 –1729

21) Θεόκλητος Πολυειδής (Αγαθάγγελος), μοναχός, ο οποίος με τις προφητείες του , κράτησε ζωντανές τις ελπίδες του έθνους

1654-1729

22) Χρύσανθος ο Αιτωλός (1712 – 1785) , μέγας διδάσκαλος του γένους , και αδελφός μεγαλύτερος του Κοσμά του Αιτωλού .

23) Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός (Πατροκοσμάς) ο επονομαζόμενος άγιος των σκλάβων (1714 – 1779), προδίδεται και αυτός και παραδίδεται από τους εβραίους των Ιωαννίνων , στους τούρκους , και τον κρεμάνε και αυτόν .

24) Ιωάννης ο Ζυγομαλάς (1498 – 1581 πρωτο-νοτάριος της Μεγάλης του Χριστού εκκλησίας) , επανιδρύει ελληνική Σχολή στην Ανδ|πολη

25) Ο Πατριάρχης Παρθένιος Β΄. πνίγεται από τους τούρκους στον Βόσπορο (1605 – 1651).

26) Ο Πατριάρχης Παρθένιος ο Γ΄. απαγχονίζεται από τους τούρκους σαν Ρωσόφιλος ,στις , 24 – 3 – 1657 .

27) Ο Πατριάρχης Σεραφείμ , καθαιρεθείς υπό του τουρκόφιλου πατριάρχου Θεοδοσίου , απέ-θανε στη Δούμνα – Παλτάβας της Ρωσίας ,τον ίδιο χρόνο (1779) που μαρτύρησε και ο Πατροκοσμάς.

6

Τι να λάβουμε από μέρους του ως παράδειγμα αυτοθυσίας για την Κύπρο και τον Ελληνισμό γενικότερα ; Μήπως το ότι τον έστηλαν οι Άγγλοι για διακοπές στις Σεϊχαίλες ;

7

Μήπως γιατί κατάφερε να χαρακτηριστεί εθνάρχης και προ-δότης ο Καραμανλής , αφού πρώτος υπέγραψε την συμφωνία του Λονδίνου το 1959 ; Ποιο το Ελληνικό του παραδειγμα για να επαινέσω σαν απλός άνθρωπος το πέρασμά του ;
(Άνοιξη 2001)

Επιστολή λ/52

Περί της ημέρας του Νώε

Περί δε της ημέρας εκείνης και ώρας ουδείς οίδεν ,ουδέ οι άγγελοι των ουρανών ,ή μη ο πατήρ μου μόνος . Ωσπερ δε αι ημέραι του Νώε ,ούτως έσται και η παρουσία του υιού του ανθρώπου .

Ωσπερ γαρ ήσαν εν τις ημέραις ταις προ του κατάκλεισμού τρώγοντες και πίνοντες ,γαμούντες και κγαμίζοντες ,άχρι ής ημέρας εισήλθεν Νώε εις την κιβωτόν .και ούκ έγνωσαν έως ήλθεν ο κατακλυσμός και ήρεν άπαντας ,ούτως έσται και η παρουσία του υιού του ανθρώπου .

Τότε δύο έσονται εν τω αγρώ ,ο εις παραλαμβάνεται και ο εις αφήεται .

Δύο αλήθουσαι εν τω μυλώνι ,μια παραλαμβάνεται και μία αφήεται .

Γρηγορείτε ούν ,ότι ούκ οίδατε ποία ώρα ο Κύριος υμών έρχεται .

Εκείνο δε γινώσκεται ότι ει ήδει ο οικοδεσπότης ποία φυλακή ο κλέπτης έρχεται ,εγρηγόρησε αν και ούκ αν είασε διορυγήναι την οικίαν αυτού .

Δια τούτο και υμείς έτοιμοι γίνεσθε ,ότι η ώρα ού δοκείται ο υιός του ανθρώπου έρχεται ,

Τις άρα εστίν ο πιστός δούλος και φρόνιμος ,όν κατέστησε ο κύριος αυτού επί της θεραπείας αυτού του διδόναι αυτοίς την τροφήν εν καιρώ ;

Μακάριος ο δούλος εκείνος ον ελθών ο κύριος αυτού ευρήσει ποιούντα ούτως .

Αμήν λέγω υμίν ότι επί τοις πάσι τοις υπάρχουσιν αυτού καταστήσει αυτόν .

Εάν δε είπει ο κακός εκείνος δούλος εν τη καρδιά αυτού ,χρονίζει ο κύριός μου ελθείν ,και αρξήται τύπτειν τους συνδούλους αυτού ,αισθή δε και πίνη μετά των μεθυσάντων .

Ηξει ο κύριος του δούλου εκείνου εν ημέρα ή ού προσδοκά και εν ώρα ή ού γινώσκει .

Και διχοτομήσει αυτόν ,και το μέρος αυτού μετά των υποκριτών θήσει .» Ματθ.κεφ.κδ΄. 36-51

Ερμηνεία=(Διά την ημέραν όμως εκείνην και την ώραν που θα λάβη χώραν η Δευτέρα παρουσία και η κρίσις ,κανείς δεν γνωρίζει πότε ακριβώς θα είναι αύται ,ούτε ακόμη και οι ουράνιοι άγγε-λοι παρά μόνος ο πατήρ μου .Ναι ,κανείς δεν την ξέρει .διότι ,καθώς υπήρξαν αι ημέραι του Νώε , έτσι θα είναι και η παρουσία του υιού του αν-θρώπου (ιδέ περί <υιού του ανθρώπου σχετοκό κύριγμα 1949> ..καθώς δηλαδή εις τας ημέρας που προηγήθηκαν του κατακλυσμού ,εξακολουθούσαν οι άνθρωποι να τρώγουν και να πίνουν ασυλλόγιστα, να νυμφεύονται και να νυμφεύουν τα παιδιά των ,χωρίς να τους έρχεται καμία σκέψις μετανοίας διά τον αμαρτωλόν βίο τους ,μέχρι εκείνης της ημέρας ,που ευρίκεν ο Νώε εις την κιβωτόν ,και δεν εκατάλαβαν ,έως ότου ήλθεν ο κατακλυσμός και τους συνεπήρε όλους ,έτσι θα γίνει και η παρουσία του υιού του ανθρώπου έξαφνα και χωρίς να την περιμένουν οι άνθρωποι της ματαιότητος .Η στενή σας δε σχέσις και συμβιώσις εις την ζωήν αυτήν δεν θα εμποδίσει να χωρισθήτε και να έχετε διάφορον τύχην ο ένας απ' τον άλλον κατά την δευτέραν παρουσίαν . Πράγματι τότε δύο θα είναι εις τον αγρόν .ο ένας παραλαμβάνεται από τον άγγελον και ο άλλος αφήνεται εκεί διά να τιμωρηθή .δύο γυναίκες θα αλέθουν εις τον αυτόν μύλον .η μία παραλαμβάνεται και η άλλη αφήνεται .γρηγορείτε λοιπόν ,διότι δεν εξεύρετε ,ποιαν ώραν έρχεται ο κύριός σας (ο οικοδεσπότης σας) και συνεπώς πρέπει να είσθε πάντοτε έτοιμοι .Εκ πείρας δε γνωρίζετε και εκείνο ,ότι δηλαδή ,εάν εγνώριζε ο οικοδεσπότης εις ποίον τρίωρον της νυκτός έρχεται ο κλέπτης ,θα αγρυπνούσε και δεν θα άφηνε να του τρυπήσουν το σπίτι του .διά τούτο και σείς ,αφού δεν ξεύρετε πότε θα έλθη ο Κύριος ,πρέπει να ετοιμάζεσθε διαρκώς ,διότι ο υιός του ανθρώπου , ο θεάνθρωπος Κύριος, έρχεται δι' έναν έκαστον από σας διά του θανάτου και δι' όλους μαζί εις την δευτέραν παρουσίαν ,εις ώραν που δεν πε-ριμένετε .Ποίοε άραγε να είναι ο έμπιστος δού-λος και ο μυαλωμένος εις τον οποίον ο κύριός του έδωκεν ειδικήν <εν τη θρησκευτική κοινωνία του> εξουσίαν και τον εγκατέστησε διά να φροντίζη διά τους άλλους δούλους και δια να δίνη εις αυτούς την ανάλογον τροφήν εις τον κα-τάλληλον χρόνον ;

Μακάριος θα είναι ο δούλος εκείνος ,τον οποίον, όταν έλθη ο κύριός του θα τον εύρη να κάνη και να συμπεριφέρεται έτσι, φρόνημα και πιστά .

Αληθινά σας λέγω ότι θα τον εγκαταστήσει επι- στάτην και διαχειριστήν εις όλα τα υπάρχοντά του .Εάν όμως είπη από

μέσα του ο κακώς εκεί-νος δούλος .Αργεί να έλθη ο κύριός μου ,και αρ-χίζει να χρησιμοποιή εγωϊστικώς την εξουσίαν του ,και να κτυπά τους συνδούλους του ,να τρώ-γη δε και να πίνη με εκείνους που μεθούν ,ζητών με κάθε τρόπον να ευχαριστήσκει τον εαυτόν του , θα έλθη ο κύριος του δούλου εκείνου εις ημέραν, που δεν περιμένει εκείνος ,και εις ώραν που δεν ξεύρει .Και θα τον τεμαχίσει εις τα δύο ,και αφού πάρει την ψυχήν του με αιφνίδιον θάνατον ,θα ο-ρίση την θέσιν του μαζί με τους υποκριτάς) .
(ερμηνεία υπό Παν. Ν. Τρεμπέλα ,1969)

Επιστολή λ/53

Ο Θεός μιλάει

(Ο Θεός μιλάει δια μέσου των ανθρώπων)

Ελθών δε ο Ιησούς ...ηρώτα τους μαθητάς αυτού λέγων .τίνα με λέγουσιν οι άνθρωποι είναι τον υιόν του ανθρώπου ;

Οι δε είπον .οι μεν Ιωάννην τον βαπτιστήν ,άλλοι δε Ηλίαν ,έταιροι δε Ιερεμίαν ,ή έναν των προφη-τών . λέγει αυτοίς ο Ιησούς .υμείς τίνα με λέγετε είναι ; αποκριθείς δε ο Σίμων Πέτρος είπε .

Συ εί ο Χριστός ο υιός του Θεού του ζώντος . Και αποκριθείς ο Ιησούς είπεν αυτώ .

Μακάριος εί Σίμων Βαριωνά ,ότι σάρξ και αίμα ούκ απεκάλυψέ σοι ,αλλ ' ο Πατήρ μου ο εν τοις ουρανοίς .

Καγώ δε σοι λέγω .Σύ εί Πέτρος ,και επί ταύτη τη πέτρα οικοδομήσω μου την εκκλησίαν ,και πύλαι άδου ού κατισχύσουσιν αυτής .και δώσω σοι τας κλείς της βασιλείας των ουρανών .»

Ματθ. .ιστ' . 13-19

=(αφού ήλθε ο Ιησούς ...ηρώτα τους μαθητάς του λέγων .ποιός νομίζουν οι άνθρωποι ότι είμαι εγώ ,ο υιός του ανθρώπου ;

Αυτοί δε είπαν .άλλοι μεν λέγουν, ότι είσαι ο Ιωάννης ο βαπτιστής ,άλλοι δε ότι είσαι ο Ηλίας , άλλοι δε ο Ιερεμίας ,ή ένας από τους παλαιούς προφήτας που ανεστήθη εκ νεκρών .λέγει εις αυτούς ,εσείς ποιος λέγετε ότι είμαι ;

Απεκρίθη δε ο Σίμων Πέτρος και είπε .Σύ είσαι ο Χριστός ο φυσικός και μονογενής Υιός του Θεού που δεν είναι νεκρός σαν τα είδωλα ,αλλά ζεί παντοτεινά .και απεκρίθη τότε ο Ιησούς και του είπε .Μακάριος είσαι ,Σίμων ,ιvé του Ιωνά ,διότι δεν σου φανέρωσε την αλήθειαν της ορθής πίσ-τεως κανείς άνθρωπος ,αλλά ο Πατήρ μου ,που είναι εις τους ουρανούς .Και εγώ δε , σου λέγω

ότι σύ είσαι Πέτρος και επάνω εις τον βράχον της αληθινής πίστεως που ομολόγησες , γενόμενος με την ομολογία σου αυτήν ο πρώτος λίθος της πνευματικής μου οικοδομής ,θα

οικο-δομήσω την Εκκλησίαν μου ,ο θάνατος δε και αι οργανωμένοι δυνάμεις του κακού δεν θα υπερισχύσουν και δεν θα κατανικήσουν την Εκκλησίαν ,η οποία θα είναι αιώνιος και αθάνατος). <ερμηνεία :Παν. Ν . Τρεμπέλα ,1969

Επιστολή λ/54

Οι Τέσσερις Συμβουλές των γερόντων προς τον Αλέξανδρο :

Α) «Αλέξανδρε βασιλεύ, ο σοφός Σολομών είπεν, ότι το Βασίλειον με πολλούς ανθρώπους ,και στρατιάς πρέπει να είναι, ο δε Βασιλεύς πρέπει να έχει Συμβούλους καλούς και άξιους ,και να συμβουλεύει όλην την στρατιάν να έχουν ομόνοιαν»

Ο γέρων Λευκούσιος

Β) «Οι γέροντες πρέπει να στέκουν εις την Πολιτείαν με τον Βασιλέα ,και να μη λείπουν παντελώς από κοντά του ,οι δε νέοι να στρατεύονται ,ότι έχουν θάρρος εις την νεότητά τους και δύναμιν ,όταν δε γηράσουν να είναι αναπαυμένοι ,»

Ο γέρων Αντίοχος

Γ) «Βασιλεύ Αλέξανδρε, πρέπει εμείς τώρα να νική-σωμεν κατ'επάνω των βασιλέων των γειτόνων μας έξαφνα ,να πιάσωσι την ανάγκην τους ,και να αλησμονήσουν την εδικήν μας ,να μη κάμουν δόλον προς ημάς .» Ο γέρων Αντίγονος

Δ) «Αλέξανδρε Βασιλεύ, οι νέοι όλοι πρέπει να είναι εις τον βασιλέα κοντά ,και οι γέροντες από την βουλήν του να μη λείπουν .»Ο γέρων Φιλόνης

(Ετούταις ταις τέσσαρες βουλές είπαν οι ηγαπημένοι του Αλεξάνδρου.) Τέλος ο Θησαυροφύλακας ο Πτολεμαίος είπεν : «εγώ λέγω Βασιλεύ, να εξέλθωμεν με τα φουσάτα μας με άρματα λαμπρά και να γρά-ψωμεν εις τα σκουτάρια μας σημάδι εδικόν σου, να ηξεύρουν όλοι τίνος στρατιά και τίνος Βασιλέως είναι ,διά να μη καυχηθούν οι γείτονές μας ,ότι και ημείς αποθάναμεν ομού με τον Φίλιππον .»σ.84

(από το βιβλίο του Α.Α.Πάλλης ,<Η Φυλλάδα του Μέγ' Αλεξαντρου>)

Επιστολή λ/55

ΚΥΡΙΕΥΤΗΚΕ Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ

(του Γεώργιου Σχολάριου – Γεννάδιου ,1453)

«Μνήσθητε πόσον τε και ποταπόν υπήρχε το γένος ημών, ήν γαρ σοφόν ,ένδοξον ,γενναίον,φρόνιμον, ανδρείον, πάσαν την οικουμένην υποτάζαν εις μοναρχίαν και μην τη κατ' αρετήν σπουδή απομαζάμενον την καθ' όλου αρετήν ,καθάπερ σπόγγος τα νάματα .

Αλλά ,νύν, φεύ των κακών ! απόλειτο πάν .

Εάλω γάρ η Κωνσταντινούπολις ,ής μόνον εν τω μνησθήναι έστιν εκρήξαι φωνήν μετά κραυγής και ολολυγμού και πνεύσαι τα λοιίσθια . Αλούσης γάρ , εμιάνθη θυσιαστήρια ,κατεπατήθη τα ιερά , χύσις αίματος πολλή γέγονε ,εμιάνθησαν μονάστριαι ,εφθάρησαν παρθένοι ,αποκεφαλίσθησαν βρέφη .απέθανον ,μαχαίρας των ασεβών ,άρχοντες ,ιερείς ,άνδρες ,γυναίκες ,ηλικία πάσα .Οίμοι τω ταλαιπόρω τε και αθλίω ! Τίς εστί ικανός εκτραγωδήσαι το μέγα τούτο πάθος και τοίς είς έπειτα αναγγείλαι την συμφοράν ; Φεύ ! πού η βασιλική παράστασις και παράταξις; Πού ο τοσούτος και τηλικούτος του αρχιερατικού και μοναχικού τάγματος χορός ; Κατεπόθησαν υπό του Μωάμεθ . Και ούκ εν τη βασιλευούση μόνη τα κακά, αλλά και εις τας μετ' αυτήν έτι και πλείω και χείριστα . Ταύτα δε πάντα διά τας αμαρτίας ημών . Όταν δε προς ταύτα αποβλέψω ,άλλος εξ άλλου γίνομαι ,η ψυχή μου ταραττεται και ιλιγγιά μου το πνεύμα»

Ερμηνεία : «Θυμηθείτε πόσο μεγάλο και πόσο εκλεκτό υπήρξε το γένος μας . Γιατί ήταν σοφό , ένδοξο ,γενναίο ,φρόνιμο ,ηρωϊκό .υπέταξε ολόκληρη την

οικουμένη σε ένα βασίλειο και με τον ενάρετο μάλιστα ζήλο του ,απορρόφησε ολόκληρη γενικά την αρετή ,όπως ακριβώς το σφουγγάρι τα νερά .Αλλά τώρα ,αλλοίμονο για τα κακά !. Χάθηκε το πάν .αφού έπεσε στα χέρια των εχθρών η Κωνσταντινούπολη ,που η ανάμνησή της και μόνο μπορεί να μας κάμει να ξεσπάσουμε σε κραυγές πόνου και γοερά κλάματα και να ψυ-χορραγήσουμε . Πράγματι ,όταν κυριεύτηκε η Πόλη, βεβηλώθηκαν τα θυσιαστήρια ,καταπατήθηκαν τα ιερά σκεύη και αντικείμενα ,χύθηκε πολύ αίμα ατιμάστηκαν μοναχές ,βιάστηκαν παρθένες ,αποκεφαλίστηκαν βρέφη .φονεύτηκαν με τα μαχαίρια των ασεβών άρχοντες ,ιερείς , άντρες ,γυναίκες ,άνθρωποι κάθε ηλικίας .

Αλίμονο σε εμένα τον ταλαίπωρο και άθλιο !

Ποιος είναι ικανός να εξιστορήσει κατά τρόπο δραματικό το μεγάλο αυτό πάθημα και να αναγγείλει στους μεταγενεστέρους την συμφορά ; Αλλοίμονο! Πού είναι η βασιλική πομπή και παράταξη ;Πού είναι η στρατιωτική παράταξη των ανακτόρων ; Πού είναι το τόσο μεγάλο πλήθος των αρχόντων ;Πού είναι τα διδακτήρια της σοφίας ;

Αλίμονο σε μένα τον δυστυχισμένο ! Πού είναι η πατριαρχική διοίκηση ;πού είναι η ομορφιά της Εκκλησίας του Χριστού ; πού είναι ο τόσο πολύπληθής και τόσο εκλεκτός χορός της αρχιερατικής και μοναχικής τάξεως ; Ο Μωάμεθ εξαφάνισε τα πάντα .Και τα κακά δεν υπάρχουν μόνο τώρα στην Βασιλεύουσα ,αλλά και στις μικρότερες πόλεις ,και σ' αυτές μάλιστα περισσότερα και φοβερότερα .Και όλα τούτα έγιναν εξ αιτίας των αμαρτιών μας .όταν δε στρέψω σ'αυτά την προσοχή μου ,νοιώθω διαφορετικός στην ψυχή μου ,ταράζεται το πνεύμα μου και παθαίνει ίλιγγο ο νους μου .» (Αναφορά παθημάτων θυμάτων , εις μνημόσυνον αιώνιον) .

Επιστολή λ/56

« Ι κ ε τ ή ρ ι α Δ έ η σ ι ς »

(εν τη Λειτουργία του Μ. Βασιλείου)

«Μνήσθητι ,Κύριε ,του περιεστώτος λαού και των δι' ευλόγους αιτίας απολειφθέντων και ελέησον αυτούς και ημάς ,κατά το πλήθος του ελέους Σου .Τα ταμεία αυτών έμπλησον παντός αγαθού ,τας συζυγίας αυτών εν ειρήνη και ομονοία διατήρησον ,τα νήπια έκθρεψον ,την νεότητα παιδαγωγήσον ,το γήρας περικράτησον , τους ολιγοψύχους παραμύθησε ,τους εσκορπισμένους επισυνάγαγε ,τους πεπλανημένους επανάγαγε και σύναψον τη αγία Σου καθολική και αποστολική Εκκλησία . Τους οχλουμένους υπό πνευμάτων ακαθάρτων ελευθέρωσον ,τοις πλέουσι σύμπλευσον ,τοις οδοιποροῦσι συνόδευσον , χηρών πρόστηθι, ορφανών υπεράσπισον, αιχμαλώτους ρύσαι , νοσοῦντας ίασαι. Των εν βήμασι και μετάλλοις και εξορίαις και πικραίς δουλείαις και πάσι θλίψει και ανάγκη και περιστάσει όντων μνημόνευσον ,ο Θεός , και πάντων των δεομένων της μεγάλης Σου ευσπλαχνίας, και των αγαπώντων ημάς και των μισούντων και των εντειλαμένων ημίν τοις αναζίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών .Και παντός του λαού Σου μνήσθητι, Κύριε ο Θεός ημών ,και επί πάντας έγχεον το πλούσιόν Σου έλεος, πάσι παρέχων τα προς σωτηρίαν αιτίματα . Και ών ημείς ούκ εμνημονεύσαμεν δι' άγνοιαν ή λήθην ή πλήθος ονομάτων ,Αυτός μνημόνευσον ,ο Θεός ημών, ο ειδώς εκάστου την ηλικίαν και την προσηγορίαν, ο ειδώς έκαστον εκ κοιτίας μητρός αυτού.

Συ γαρ εί , Κύριε , η βοήθεια των αβοηθήτων ,η ελπίς των απηλπισμένων ,ο των χειμαζομένων σωτήρ, ο των πλεόντων λιμήν, ο των νοσοῦντων ιατρός . Αυτός τοις πάσι τα πάντα

γενοῦ, ὁ εἰδὼς ἕκαστον καὶ τὸ αἶτημα αὐτοῦ, οἶκον καὶ τὴν
 χρεῖαν αὐτοῦ. Ῥύσαι, Κύριε, τὴν πόλιν (κώμην, κωμόπολιν,
 μονήν) ταύτην καὶ πάσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ,
 σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, επιδρομῆς
 αλλοφύλων καὶ ἐμφυλίου πολέμου.» = (Θυμήσου, Κύριε, τὸν
 λαόν που στέκεται ολόγυρα, καὶ ἐκείνους που δικαιολογημένα
 ἀπουσιάζουν, καὶ ἐλέησε αὐτοὺς καὶ ἐμᾶς, σύμφωνα με τὸ
 πλούσιο ἐλέός Σου. Γέμισε τις ἀποθήκες τοὺς με κάθε ἀγαθό,
 διατήρησε τοὺς συζυγικοὺς δεσμούς με εἰρήνη καὶ ὁμόνοια,
 ἀνάθρεψε τὰ νήπια, παιδαγώγησε τὴν νεολαία, στήριξε τὰ
 γηρατειά, παρηγόρησε τοὺς μικρόψυχους, σῶναξε τοὺς
 διασκορπισμένους, ἐπανέφερε τοὺς παραπλανημένους καὶ
 ἔνωσέ τοὺς με τὴν ἀγία Σου, καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ
 Ἐκκλησία. Ἐλευθέρωσε ὅσους βσανίζουν τὰ ἀκάθαρτα
 πνεύματα, συνόδευσεν αὐτοὺς που ταξιδεύουν στὶς
 θάλασσες, συντρέφει τοὺς ὁδοιπόρους, προστάτευσε τις
 χήρες, ὑπεράσπισεν τὰ ὀρφανὰ, ἐλευθέρωσε τοὺς
 αἰχμαλώτους, θεράπευσεν τοὺς ἀσθενεῖς. Θυμήσου Κύριε καὶ
 Θεέ μας, ἐκείνους που εὐρίσκονται στὰ δικαστήρια καὶ στὰ
 καταναγκαστικά ἔργα μέσα στὰ μεταλλωρυχεῖα καὶ στὶς
 ἐξορίες, καὶ σε πικρὲς δουλειές καὶ σε κάθε θλίψη καὶ ἀνάγκη
 καὶ δύσκολη περίσταση, καθὼς καὶ ὅσους ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ
 τὴν μεγάλη Σου εὐσπλαχνία, καὶ αὐτοὺς που μας ἀγαπούν, καὶ
 ἐκείνους που μας μισοῦν, καὶ ἐκείνους που παράγγειλαν σε
 ἐμᾶς τοὺς ἀναζήτους νὰ προσευχόμαστε γιὰ αὐτοὺς. Θυμήσου,
 Κύριε, ὁ Θεός μας, καὶ ὅλο τὸν λαόν Σου καὶ νὰ περιλούσεις
 ὅλους με τὸ πλούσιο ἐλέός Σου, παρέχοντας σε ὅλους τὴν
 ἐκπλήρωση τῶν αἰτημάτων, τὰ ὁποῖα ἀποβλέπουν στὴν
 σωτηρία. Ἐπίσης καὶ ἐκείνους που δὲν ἀναφέραμε, εἴτε γιατί
 δὲν τοὺς ξέρομε, εἴτε γιατί τοὺς λησμο-νήσαμε, εἴτε γιατί εἶναι
 πάρα πολλὰ τὰ ὀνόματα, θυμήσου τοὺς Σὺ ὁ Θεός μας, ὁ
 ὁποῖος γνωρίζεις τὴν ἡλικία καὶ τὸ ὄνομα τοῦ καθενός,
 γνωρίζεις τὸν καθένα ἀπὸ τότε που ἦταν στὴν κοιλία τῆς
 μητέρας του. Γιατί Σὺ Κύριε, εἶσαι ἡ βοήθεια τῶν
 ἀβοηθήτων, ἡ ἐλπίδα τῶν ἀπελπισμένων, ὁ σωτήρας αὐτῶν
 που ἀντιμετωπίζουν τρικυμίες, τὸ λιμάνι αὐτῶν που
 ταξιδεύουν στὴν θάλασσα, ὁ γιατρός τῶν ἀσθενῶν. Σὺ ὁ

ίδιος να γίνεις τα πάντα για όλους μας . Σὺ που γνωρίζεις τον καθένα και κάθε τι που ζητεί ,την οικογένεια και τις ανάγκες της . Σώσε , Κύριε , την πόλη (κωμόπολη ή χωριό ή μονή) αυτήν και κάθε πόλη και χώρα ,από πείνα , επιδημία ,σεισμό , καταποντισμό, πυρκαγιά , σφαγή ,επιδρομή αλλοφύλων και εμφύλιο πόλεμο).

Επιστολή λ/56^α

ΑΡΧΑΙΑ ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ

Αντί Προλόγου

Φθέγματα από την Εισαγωγή αυτού του βιβλίου:

1

«Την εμπιστοσύνη μας στηρίζομεν, όχι εις τας προετοιμασίας μας, ή εις τας πολεμικά τεχνάσματα, αλλά εις την προσωπικήν μας κατά την ώρα της δράσεως ευψυχίαν».

2

«είμαστε, ερασταί του ωραίου και φίλοι της απλότητος, και καλλιεργούμε το πνεύμα μας χωρίς θυσία του ανδρισμού μας.

3

«Περιγράφεται ο ιδιωτικός και δημόσιος βίος του λαού, περιγραφή της χώρας που κατοικείται και από ποιον, και αναφέρει τα γεγονότα ημερολογιακά».

4

«Διά τα ιστορικά συμβαίνοντα, στην κοινωνία, εις τους ανθρώπους, εις την φυλή, εις το κράτος, εις το έθνος, αποκλειστικός παράγων είναι η φύσις των ανθρώπων του».

5

Περί Θουκυδίδου: «Το τε άμεινον ή χείρον εν τω αφανεί έτι προεώρα μάλιστα, και ζύμπαν ειπείν, φύσεως μεν δυνάμει, μελέτης δε βραχύτητι κράτιστος δη ούτος αυτοσχεδιάζειν τα δέοντα εγένετο». (I,138,3

6

Περί Περικλέους: «Δυνατός ών τω τε αξιώματι και τη γνώμη, χρημάτων τε διαφανών αδωρότατος γενόμενος, κατείχε το πλήθος ελευθέρως, και ούκ ήγετο μάλλον υπ' αυτού ή αυτός ήγε...εγίγνετό τε λόγω μεν δημοκρατία, έργω δε υπό του πρώτου ανδρός αρχή». (II,65-8-10)

7

«Τα έργα των πραχθέντων εν τω πολέμω, (λέγει ο Θουκυδίδης), ούκ εκ του παρατυχόντος πυνθανόμενα ηζιώσα γράφειν, ουδέ ως εμοί εδόκει, αλλ' οίς τε αυτός παρών και παρά των άλλων, όσον δυνατόν ακριβείας περί εκάστου επεξελθών. Επιπόνως δε ευρίσκετο, διότι οι παρόντες τοις έργοις εκάστος ούκ ταύτα περί των αυτών έλεγον, αλλά ως εκατέρων τοις ευνοίας ή μνήμης έχοι». (I,22, 2-3)

8

«Η δύναμη της πολιτείας, δηλ. ο φορέας της δυνάμεως αυτής, ευρίσκεται σε πολλά σημεία του ιδιωτικού και πολιτικού βίου της. Η δύναμη η πολιτική, η πνευματική, η οικονομική, η ψυχική· η συνισταμένη, με λίγα λόγια, όλων αυτών των δυνάμεων, είναι η αιτία της μεταβολής της Ιστορικής ζωής του τόπου, και αναλόγως της ισχύος των θα είναι και το αποτέλεσμα, καλλίτερο η καταστροφικότερο».

9

«Η περιγραφική λεπτομέρεια και η δραματική παράσταση, πηγάζουν από την φύση του περιστατικού».

10

«Εις το έργο δεν ευρίσκεται κάτι το οποίον είναι περιττό, ούτε και απουσιάζει ό,τι χρειάζεται, διά να είναι τούτο άρτιο, εις ουσία και μορφήν».

11

«Ο συγγραφέας, χρησιμοποιεί το δημιουργικόν, συλλέγων το υλικόν, χωρίζων το ουσιώδες από το επουσιώδες, ανευρίσκει τις σχέσεις και τις διαφορές των επί μέρους γεγονότων, εμφανίζων το έργο του συνθετικόν».

12

«Το έργον του Θουκυδίδη λέγεται ‘κτῆμα ες αεί’».

13

«Οι δημεγέρτες (πολιτικοί), πολλές φορές παρασύρουν τον λαό εις σφάλματα».

14

«Δικαιοσύνη και ανθρωπισμός, είναι πράγματα άγνωστα διά τον νικητή», λέγει ο Θουκυδίδης. Βιβλ. Α'. σ.56-57

Επιστολή λ/57

ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

1

«ες μεν των λόγων μου ακρόασιν, ίσως το μη μυθώδες αυτών, ατερπέστερον φανείται». (=ο αποκλεισμός του μυθώδους από τα γραφόμενά μου, ίσως καταστήσει ολιγότερον τερπνόν τα ακρόαμα), έλεγεν ο μέγας Θουκυδίδης, κάτι το οποίον ισχύει και για τα παρόντα».

2

Του αυτού: «Όσοι βουλήσονται των τε γενομένων το σαφές σκοπεΐν, και των μελλόντων ποτέ αύθις κατά το ανθρώπινον τοιούτων και παραπλησίων έσεσθαι, ωφέλιμα κρίνειν αυτά ακρούντως έξι. Κτήμα τε ες αεί μάλλον ή αγώνισμα εις το παραχρήμα ακούεις εις ζυγκείται». (=θα μου είναι όμως αρκετό, εάν αυτό το έργο μου(Ιστορία του Πελοποννησιακού πολέμου), το κρίνουν ωφέλιμο όσοι θέλουν να έχουν ακριβή αντίληψη των γεγονότων, όσα έχουν ήδη λάβει χώραν, και εκείνων τα οποία κατά την ανθρώπινον φύσιν, μέλλουν να συμβούν, περίπου όμοια. Διότι την ιστορία μου έγραψα ως θησαυρόν παντοτεινόν και όχι ως έργον προορισμένον να υποβληθή εις διαγωνισμόν και να αναγνωσθεί εις επήκοον των πολλών, διά να λησμονηθεί μετ' ολίγον διά παντός).§,22

3

«Ουδέποτε εξορίαι και φόνοι υπήρξαν ισχυρότεροι και μεγαλύτεροι, από όσους συνεύησαν ως άμμεσος συνέπεια είτε του πολέμου (του πελοποννησιακού), είτε ως αποτέλεσμα των εμφυλίων σπαραγμών».§,23 (=ούτε γαρ πόλεις τόσαι δε ληφθήσαι ηρημώθησαν, αι μεν υπό βαρβάρων, αι δε υπό σφων αυτών αντιπολεμούντων, ούτε φυγαί τόσαι δε ανθρώπων και φόνος, ο μέν κατ' αυτόν τον πόλεμον, ο δε διά στασιάζειν».

4

«Προτιμότερος ο ένδοξος θάνατος, παρά η ζωή που εξασφαλίστηκε με αισχρή φυγή».

5

«Δίκαιον εστί, τους μήτε ευεργεσίας μεγάλης, μήτε ζυμμαχίας προφειλομένης ήκοντας παρά τους πέλας επικουρίας, ώσπερ και υμείς νύν δεησομένους αναδιδάξαιο πρώτον, μάλιστα μεν ως και ζύμφορα δέονται, ει δε μη, ότι γε ούν επιζήμια, έπειτα δε ως και την χάριν βέβαιον έξουσιν· ει δε τούτων μηδέν σαφές καταστήσουσι, μη οργίζεσθαι ήν ατυχώσιν». (=όσοι όπως ημείς τώρα, προσέρχονται διά να ζητήσουν την βοήθειαν των άλλων, προς τους οποίους ούτε διά προηγούμενης συμμαχίας συνδέονται ούτε σημαντικές υπηρεσίες ποτέ προσέφεραν, ορθόν είναι κατά πρώτον λόγον να τους πείσουν, εάν ημπορούν, ότι η παροχή της ζητουμένης συνδρομής είναι συμφέρουσα δι' αυτούς, ή τουλάχιστον δε είναι επιζήμια, και δεύτερον ότι η ευγνωμοσύνη των θα είναι διαρκής. Εάν ούτε το ένα ούτε το άλλο αποδείξουν, πρέπει να μην οργίζονται, εάν αποτύχουν). §,32

6

«Και περιεστήκαμεν η δοκούσα ημών πρότερον σωφροσύνη το μη εν αλλοτρία ζυμμαχία τη του πέλας γνώμη ζυγκινδυνεύειν, νυν αβουλία και ασθαινεία φαινομένη». (=ό,τι πριν εθεωρείτο σύνεσις εκ μέρους μας, το να μη περιπλεκόμεθα δηλ. εις ξένας συμμαχίας και να εκτιθέμεθα έτσι εις κινδύνους, οι οποίοι είναι συνέπεια της πολιτικής άλλων, κατάντησε ήδη φανερά ασυνεσία και πηγή αδυναμίας). ή (η σωφροσύνη υπαγορεύει στους λογικούς, να μην περιπλέκονται σε ξένες συμμαχίες και να εκτίθενται σε κινδύνους οι οποίοι προέρχονται εξ αιτίας της πολιτικής που επιλέγουν άλλοι, το δε αντίθετον είναι μη συνετόν). §,32 σ.109

7

Πρέπει εμείς ως εχθροί αυτών, ωθούμενοι από το κοινόν ημών μίσος εναντίον των, να τους αντιμετωπίσομε ηνωμένοι. Και δεν πρέπει να διατρέξομε τον κίνδυνο, ώστε πριν εμείς ενωθούμε, να επιτύχουν αυτοί εις το διπλόν αυτών σκοπόν, δηλ. να βλάψουν ημάς, και να ενισχυθούν οι ίδιοι.
«ημέτερον αύ έργον προτερήσαι των μεν διδόντων, ημών δε δεξαμένων την ζυμμαχίαν, και προεπιβουλεύειν αυτοίς μάλλον ή αντεπιβουλεύειν». (=Αντιθέτως έχομε καθήκον να λάβομε την πρωτοβουλίαν, ημείς μεν προσφέροντες, σεις δε δεχόμενοι την συμμαχίαν, να προλάβομε μάλλον τα σχέδιά των(δηλ. τα γεγονότα), παρά να ματαιώσομε αυτά εκ των υστέρων(την εχθρική κατοχή). ή

«Κάλλιστον ἐστὶ το προεπιβουλεύειν τα των ἐχθρῶν μάλλον ἢ ἀντεπιβουλεύειν». (εἶναι πολὺ καλλίτερα να προφθαίνομε τα γεγονότα παρὰ να ἀγωνιζόμεστε μετὰ να ἀποκαταστήσομε τις καταστροφές).§,33

8

(= Σπάνια εἶναι η εὐτυχία, η οποία προς μεγάλην λύπην των ἐχθρῶν σας, ἀσφαλίζει εἰς σας τούτο, ὅτι η δύναμις ἐκείνη, την συμμαχίαν της οποίας θα ἐκρίνατε ἀξίαν πολλῶν χρημάτων και μεγάλης ἐγγνωμοσύνης, προσέρχεται σήμερον(τώρα) ἀπρόσκλητος(σας προσφέρεται) χωρὶς κινδύνους και δαπάνες δικές σας, ἀσφαλίζουσα συγχρόνως την ἐκτίμηση των πολλῶν διὰ την γενναιοφροσύνη σας, την ἐγγνωμοσύνη ἐκείνων, τους οποίους θα βοηθήσετε, και την αὐξηση της δικῆς σας δυνάμεως).

9

(=Εἰς πολὺ ολίγους ἔτυχε να προσφέρουν τόσα πολλὰ πλεονεκτήματα συγχρόνως σε τόσο δύσκολους καιρούς).

10

«ἃ ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ ολίγοις δη ἅμα πάντα ξυνέβη, και ολίγοιζυμμαχίας δεόμενοι οἷς επικαλοῦνται ἀσφάλειαν και κόσμον οὐχ ἥσσον διδόντες ἢ ληψόμενοι παραγίνονται».

(=Ολίγοι ἔχοντες ἀνάγκην συμμαχίας, προσέρχονται προσφέροντες εἰς ἐκείνους ἀπὸ τους οποίους τους ζητοῦν ἀσφάλειαν και τιμὴν ἴσην προς ἐκείνην, την οποίαν πρόκειται να λάβουν ἀπὸ αὐτοὺς οἱ ἴδιοι). ἢ (λίγοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ οποίοι ἔχουν ἀνάγκη συμμαχίας και οἱ οποίοι προσέρχονται, προσφέροντες ἀσφάλεια και τιμή, ἴση προς αὐτήν την οποίαν ζητοῦν ἀπὸ αὐτοὺς με τους οποίους θέλουν να συμμαχήσουν).

11

«Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ δούλοι, ἀλλὰ ἐπὶ τῷ ὁμοίοι τοῖς λειπομένοις εἶναι, ἐκπέμπονται». (=οἱ ἀποικοὶ φεύγανε ἀπὸ τις ἀποικίες, δηλ. το πατριον ἔδαφος, γιατί θέλανε να εἶναι ὅμοιοι στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις, με τους ἀποικιοκράτες και ὄχι δούλοι αὐτῶν). (ισονομία).

12

«Πάσα ἀποικία εὐ μὲν πάσχουσα τιμὰ την μητρόπολιν, ἀδικουμένη δε αλλοτριούται(ἀποξενούται ἀπὸ αὐτήν).§,34

13

«Μέγιστον ὅτι οἱ αὐτοὶ πολέμοι υμῖν και ημῖν ἦσαν, ὥσπερ σαφεστάτη και η πίστις, και οὗτοι οὐκ ἀσθενεῖς». (=ὅταν οἱ ἀντίπαλοί σας εἶναι ἀντίπαλοί μας, αὐτό εἶναι η καλλίτερη ἐγγύηση της πίστεως ἐνός συμμάχου, και δη ὅταν οἱ ἀντίπαλοι δεν εἶναι ἀσθενεῖς).§,35 / σ.114

14

«Ο γαρ ελαχίστας τας μεταμελείας εκ του χαρίζεσθαι τους εναντίους λαμβάνων ασφαλέστατος αν διατελοίη». (=Εκείνος εξασφαλίζει αποτελεσματικότερα την ησυχία του, ο οποίος σπανιότατα λαμβάνει αφορμή να μεταβληθεί, διότι εχαρίσθαι προς τους αντιπάλους του – εχθρούς του). ή (όποιος σπανιότατα λαμβάνει αφορμή για να αλλάξει στάση προς τους εχθρούς του, εξασφαλίζει αποτελεσματικότερα την ησυχία του. (σημ. γρφντς: είναι σωστό;)).§,34

15

«Δίκαιον ή κακείνων κωλύειν τους εξ ημετέρας μισθοφόρους ή και ημίν μέμπειν καθ' ότι αν πεισθείτε ωφέλειαν, μάλιστα δε από του προφανούς δεξαμένους βοηθείν».§,35 / σ.115
(=Δίκαιον και πρόπον είναι ή και αυτούς να εμποδίσετε από το να στρατολογούν μισθοφόρους από την (επικράτειά σας) ή και εις ημάς να στείλετε βοήθεια καθ' οιονδήποτε τρόπον εγκρίνετε, το καλλίτερο μάλιστα θα είναι να μας δεχθείτε και να μας βοηθήσετε φανερά ως σύμμαχοι).

16

«Ξυμμαχίας διδομένης εξ ούκ ηπειρώτιδος ναυς, ούκ και ομοία η αλλοιυρίωσις». (=όταν σας προσφέρεται συμμαχία ναυτικού από μη ηπειρωτικό κράτος, ο προσετερισμός ή η αποξένωση δεν είναι πράγμα αδιάφορο).§,35

17

«Οι καιροί ού μενετοί». Θουκυδίδης

18

«Το δεδιός ισχύν έχον τους εναντίους (έτι) μάλλον φοβήσων». (=εκείνο που προκαλεί φόβο, ενισχυόμενο και από άλλην δύναμη, θα εμπνεύσει μεγαλύτερο φόβο στους αντιπάλους).§36

«Ισχύν dos στο δεδιός ίνα δεδιότερον γενήσεται». (=πρόσθεσε δύναμη σε αυτό που προκαλεί τον φόβο για να γίνει φοβερότερο στον αντίπαλο).

19

«Ει ήσαν άνδρες αγαθοί, όσω αληπτότεροι ήσαν τοις πέλας, τόσω δε φανεροτέραν εξήν αυτοίς την αρετήν διδούσι και δεχομένοις τα δίκαια δεικνύναι».§37 (=οι πραγματικά έντιμοι αντίπαλοι εν πολέμοις, όσον ολιγότερον ευπρόσβλητοι είναι εκ μέρους άλλων, τόσον φανερώτερον θα ημπορούσαν να καταδείξουν τα ευγενή των ελατήρια, διά της προθύμου προσφυγής εις διαιτησίαν).

Συμπ: «Αγαθοίς ἀνδράσι δει, τὴν ἀρετὴν δεικνύναι ἢ δίκην δίδοναι». (οἱ ἐνάρετοι ἄνθρωποι θα πρέπει τὶς ἀρετὲς τοὺς νὰ τὶς κάνουν φανερὲς στὴν ζωὴ τοὺς, ὥστε νὰ μὴ χρειάζονται δικαστήρια γιὰ νὰ ἀποδεικνύονται αὐτές).

20

«Εἰ τοῖς πλέοσιν ἀρέσκοιτες ἐσμέν, τοῖσδε ἀν μόνοις οὐκ ὀρθῶς ἀπαρέσκοιμεν». §38 (=ἐὰν ἀρέσομε στοὺς περισσότερους, δὲν ὑπάρχει εὐλόγος αἰτία νὰ ἀπαρέσκομε στοὺς λίγους).

Συμπ: «εἰ τοῖς πλείστοις ἀρέσκοιμεν, πονηρόν το ἀπαρέσκειν τοῖς ἐλαχίστοις». (ἐὰν εἴμαστε ἀρεστοί στοὺς πολλοὺς, το νὰ μὴν ἀρέσομε σὲ λίγους αὐτό ὑποκρύπτει κάποια πονηράδα).

21

«Εἰ καὶ ἡμαρτάνομεν, τοῖσδε μὲν εἰζαὶ τὴν ἡμετέρα ὀργή, ἡμῖν δὲ αἰσχρόν βιάσασθαι τῶν τούτων μετριότητα». §38 (=Καὶ ἀν εμεῖς εἴχαμε ἀδικο, νὰ φανοῦν ἐνδοτικοί ἀπέναντι στὴν ὀργή μας, ὁπότε θα ἦταν αἰσχρό γιὰ ἐμὰς νὰ μεταχειριστοῦμε βία ἐναντίον τῆς μετριοπάθειας αὐτῶν).

Συμπέρασμα: «Αἰσχρόν το παραβιάζειν τὴν τοῦ ἐτέρου μετριότητα». (=εἶναι κατακριτέο το νὰ ἀσκεῖς βία εἰς βάρος ἐνός μετριοπαθοῦς ἀνθρώπου).

22

«Δὴ δίκη πρότερον ἐθελήσε κρίνεσθαι, ἣν γε οὐ τὸν προύχοντα καὶ ἐκ τοῦ ἀσφαλούς προκαλούμενον λέγειν τι δοκεῖν δεῖ, ἀλλὰ τὸν ἐς ἴσον τα τε ἔργα ὁμοίως καὶ τοὺς λόγους πρὶν διαγωνίζεσθαι καθιστάντα. Οὗτοι οὐ πρὶν πολιορκεῖν το χωρίον, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἡγήσαντο ἡμᾶς οὐ περιόψεσθαι, τότε καὶ το εὐπρεπέστερῃ δίκῃ παρέσχοντο. Καὶ δεῦρο ἤκουσιν οὐ τακεῖ μόνον αὐτοὶ ἀμαρτόντες, ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς νῦν ἀξιούντες οὐ ζυμμαχεῖν, ἀλλὰ ζυναδικεῖν καὶ διαφοροὺς ὄντας ἡμῖν δέχεσθαι σφᾶς· οὺς χρήν, ὅτε ἀσφαλέστατοι ἦσαν, τότε προσιέναι, καὶ μὴ ἐν ᾧ ἡμεῖς μὲν ἡδίκημεθα, οὗτοι δὲ κινδυνεύουσι, μηδὲ ἐν ᾧ ὑμεῖς τῆς τε δυνάμεως αὐτῶν τότε οὐ μεταλαμβάνετε τῆς ὠφελείας νῦν μεταδώσετε καὶ τῶν ἀμαρτημάτων ἀπογενόμενοι τῆς ἀφ' ἡμῶν αἰτίας το ἴσον ἔξετε, πάλαι δὲ κοινώσαντας τὴν δύναμιν κοινὰ καὶ τα ἀποβαίνοντα ἔχειν». §39

(=αὐτοὶ ἐπρότειναν (μετὰ τα γεγονότα) νὰ λυθεῖ ἡ διαφορὰ διὰ τῆς δικαστικῆς οδοῦ. Ἀλλὰ τέτοια πρόταση ἔχει ἀξία ὅταν γίνεται ὅχι ἐκ τοῦ ἀσφαλούς ἀπὸ ἐκεῖνον ποὺ κατέχει ἤδη θέση πλεονεκτικῇ, ἀλλὰ ἀπὸ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος πρὶν προσφύγει εἰς τα ὅπλα θέτει τὸν εαυτό του εἰς ἴσην θέση με τὸν ἀντίπαλό του, συνδυάζων τοὺς λόγους πρὸς τα ἔργα. Αὐτοὶ ὁμῶς τὴν

εύσχημον πρόταση της διαιτησίας την διατύπωσαν όχι πριν αρχίσουν την πολιορκία του 'χωρίου', αλλά όταν κατάλαβαν ότι δεν θα το ανεχθούμε αυτό. και μη αρκούμενοι εις το κακό το οποίον ούτοι διέπραξαν εκεί, έρχονται εδώ αξιούντες από εσάς να γίνεται όχι κυρίως σύμμαχοί αλλά συνεργοί των αδικημάτων των, και να τους δεχθείτε ενώ είναι ήδη εχθροί μας. καθήκον, εν τούτοις, είχαν να προσχωρήσουν εις την συμμαχία σας τότε που ήσαν εις πλήρη ασφάλεια, και όχι τώρα που εμείς είμαστε θύματα της αδικίας των, αυτοί δε κινδυνεύουν (από εμάς), και που σεις, χωρίς να πορισθείτε προτίτερα καμίαν ωφέλειαν από την δύναμίν των, θα παράσχετε εις αυτούς τώρα την βοήθειά σας, και ενώ δεν λάβατε μέρος εις τα εγκλήματά των, θε θεωρηθείτε από εμάς εξ ίσου υπεύθυνοι δι' αυτά. Μόνον εάν εξ αρχής σας καθίστων κοινωνούς της δυνάμεώς των θα μπορούσαν να σας έχουν κοινωνούς και των αποτελεσμάτων των πράξεών των).

Συμπ.1^{ον}: «Δίκαιον εστί τον προκαλούμενον, ες ίσον τα τε έργα ομοίως και τους λόγους πριν διαγωνίζεσθαι καθιστάν-τα». (=είναι σωστό αυτός που προκαλεί σε αντιπαλότητα, πριν την ρήξη, να θέτει τον εαυτό του σε ίση θέση με τον αντίπαλο, συνδυάζοντας έτσι τους λόγους που έχει με τα έργα που θέλει να κάνει).

Συμπ.2^{ον}: «Οι κοινωνήσαντες ες τινα δύναμιν, κοινά και τα αποβαίνοντα δει έχουν». (οι συμμετέχοντες σε μια προσπάθεια από κοινού, πρέπει και τα μετά της προσπάθειας αποτελέσματα να είναι κοινά). §39

Επιστολή λ/58

Έλεγχος και ωφέλεια

«Ού δει την αποστολήν ελέγχειν αλλά την εξ αυτής ωφέλειαν κρίνειν, και την εξ αυτής τιμήν και αξίαν, επί τί τίνος, και επί τινος χρόνου και τόπου». (λ.χ. αγαπώμενόν τι δέδωται σπουδάζειν τις, ποιο το όφελος εκ της σπουδής του, πόσο ωφέλησε εαυτόν και πόσο βελτίωσε το σπουδαχθέν; Τι και ποίον και πόσον ωφέλησε; Επί πόσον χρόνον και επί πόσους τα οφέλη και οποία η μορφή των ωφελημάτων εκ της εκ τού του ως άνω σπουδής; ...)
Αλλά ιδού τολμώ, και η Μεγίστη των αποστολών, και οποίος και μετά ποίαν δύναται κρίνειν;

«Εἶπεν ὁ Κύριος· οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ». Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (γ' 13-17)

(Δι' ὃ λέλεκται διὰ Πνεύματος Αγίου, υπό του Προφήτου Μαλαχίου, γ'.4 :
«Επιστρέψατε προς εμέ, και επιστραφήσομαι προς υμάς».
Ημεῖς δε λέγομεν: «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου». (ει δυνατόν εστι τούτον!). –

Επιστολή λ/59
Κρυμμένα λόγια

Ὁ μετὰ τρίτον οὐρανὸν ἀρθεὶς ἐν Παραδείσῳ, καὶ ῥήματα ἀκούσας τὰ ἄρρητα καὶ θεῖα, ἃ οὐκ ἐξὸν γλώσσαις λαλεῖν, τί τοῖς Γαλάταις γράφει, ὡς ἐρασταὶ τῶν Γραφῶν, ἀνέγνωτε καὶ ἔγνωτε· Ἐμοί, φησί, καυχᾶσθαι μὴ γένοιτο, πλην εἰ μὴ ἐν μόνῳ τῷ Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου, ἐν ᾧ παθὼν, ἔκτεινε τὰ πάθη. Αὐτὸν οὖν καὶ ἡμεῖς βεβαίως κρατῶμεν τοῦ Κυρίου τὸν Σταυρὸν καύχημα πάντες· ἔστι γὰρ σωτήριον ἡμῖν τοῦτο τὸ ξύλον, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Ἔτι δε ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί, ἡγαπημένοι ὑπὸ κυρίου, ὅτι εἴλατο ὑμᾶς ὁ θεὸς ἀπαρχὴν εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος καὶ πίστει ἀληθείας, 2.14 εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 2.15 ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. Β' Θεσ/κεῖς κεφ. β',15)

Επιστολή λ/ 60

Ορθοδοξία, αρδομένη

Χρυσίοις λόγοις εκ των Αγ. Γραφών και εκ των Πατερικών κειμένων η Ορθοδοξία, αρδομένη άπαντας, νάματα χρυσά ποτίζει, νους φωτίζει, νοσήματα ιατρεύει και χαρίσματα δωρίζει.

Εν τω άμα δε, η Ελληνική Γλώσσα δια των γραφών των Αρχαίων Ελλήνων, σαφών τε και σοφών, συγγραφέων, λογίων τε και ποιητών, παρέχει την Κλασσική Παιδεία, ήτις αρδομένη άπαντας, ποτίζει νάματα σοφά και σαφά, και η ιατρεύει έργα και θεωρήματα, ήθος ποιεί και επιστήμας τροφοδοτεί, και την τελειότητα συν τη Ορθοδοξία μοναδικά υπηρετεί. Δι' αυτών πάσα φρόνησις εν τέχναις τε και εν επιστήμαις, και ως ευεργετηθέντες, τιμήσομε κατά χρέος, και υψηλοφρονεΐν(ούντες) δία το εμπνεόμενον ιερόν δέος, και προσκολόμεθα εις πάσαν παγκοσμιοποίηση εμπεριέχουσαν μόνον το ατελές και ληξιπρόθεσμον, το καταλΐγιντι τέως.

5

«Το «φλογεροφρονεΐν», το οποίον καλλιεργεί η Αρχαία Ελληνική Γλώσσα, αποδεικνύεται με το ότι εν ταις καρδίαις των ακροομένων στρατευμάτων ή αμιλομένων νάεων τε και ενηλίκων, εμποιεί και το ακατανίκητον επί παντός είδους προσπαθείας, έργου τε και πολέμου.

Ενσταλάζει φιλοφροσύνην εν ήθεσι και ισχύν εν στήθεσι, και εν φρεσί τα άριστα και πράττειν τα κράτιστα.

Εμποτίζει το είναι τους με την προς τα θεία ευσέβεια εκδηλουμένης διά διαφόρων αφιερωμάτων και εορτών λατρευτικών, αποδεικνύοντας έτσι και το από αρχαιοτάτων χρόνων, φιλόθεον και φιλοδίκαιον, φιλλοτίμιον και το αφιλοχρήματον μάλλον ή το κρατείν κέρδος ει βάρος του φιλοσοφείν, επί οιουδήποτε θέλουσιν πράξει.

Ὡστε το τῶν Ελλήνων γένος, ἀνεδείκνυτο <Μύθων ἀρίστων
ρητήρ καὶ ἔργων κρατίστων πρατήρ>, ὅπως λέγει ὁ Ὅμηρος,
Ιλιάδα, Γ'.στ.443.

Επιστολή λ/61

Πόλεμος στη Μ. Ανατολή, (ἐναρξίς: 7/10/2023 – ...)
(Μένεα πνέοντες πρὸς ἀλλήλους) 1/11/23

1

Ὅπως τὰ ἀγρία κύματα, ὁρμούν στον πολύβουο γιαλό,
το ἓνα μετὰ το ἄλλο,
σπρωγμένα ἀπ' τοῦ ἀνέμου το μένος το μεγάλο,
κι ἔπειτα βροντάνε δυνατά,
σαν τὰ βλήματα που πέφτουνε στὴν γῆ,
για νὰ ἀνοίξουνε ὅσο πιο μεγάλη τὴν πληγή,
με τὴν ἀνάλογη τῶν ἀνθρώπων τὴν σφαγή,
ἢ κάμνοντάς τους σαν πρῶτο μέλημά τους τὴν φυγή,
πρὸς κάθε τῆς ἐρήμου Ὀάση,
ἀποφεύγοντας τὶς οβίδες που σκορπούν τὴν κόλαση,
σπέρνοντας τὰ συντρίμμια ὅπου κι ἀν πέσουν·
Ἔτσι κινούνται καὶ τὰ κύματα τῶν ἀεροπορικῶν
βομβαρδισμῶν ἀπὸ τὴν μια πλευρά, καὶ
οὐ ἐκατοντάδες ρουκέτες που ἐκτοξεύονται ἀπὸ τὴν ἄλλη,
προκειμένου νὰ συνεισφέρουν στο ἰσοζύγιο τῶν ἀμοιβαίων
καταστροφῶν·
ἐνῶ συνάμα τροφοδοτοῦνται τὰ ἐκατέρωθεν μίση*,
τὰ ὁποῖα ἐξαγιαζοῦνται με τοῦ καθενὸς το θεῖο ζύγι,
καὶ ἡ τύφλα αὐξάνεται καὶ ὁ νους παραλογίζει,
μὴ μπορώντας νὰ δει ὁ ἓνας τοῦ ἄλλου,
το αἷμα που χύνεται ἀπ' τοῦ ἐκάστου τὴν πλευρά,
ὄχι σαν τὴν τοῦ Ἰησοῦ τὴν λογισθεῖσαν,
ἀλλὰ τὴν με τοῦ πολέμου τὴν φωτιά φλογισθεῖσαν,
καὶ ἔτσι τρέχει ἀπαυτὰ το αἷμα το νεαρὸ,
σαν σε κεφαλοβρύση το ἀφθονο νερὸ το ἱερὸ.

2

Καὶ το ἓνα χτύπημα φέρνει το ἄλλο,
για το πῶς το κακὸ που θα προκληθεῖ, νὰ γίνῃ πιο μεγάλο.

3

Και προχωράνε όλο πιο γρήγορα προς τον όλεθρο,
εξασφαλίζοντας νομοτελειακά της λογικής το σκέλεθρο.

4

Ναι, η αχόρταγος διχόνοια, η κατάρα των θεών και η ντροπή
των πεπολιτισμένων λαών,
(όπως μας καταγγέλλει και ο Όμηρος, Ιλιάδα, Δ΄.στ.440), η προαιώνια,
συνεχίζει μέχρι σήμερα να βασιλεύει,
με τα σχέδιά της, τα καταχθόνια.

5

Και αντί να σοβαρευτούν αναλογιζόμενοι του πολιτισμού
τους, τούς χρόνους,
κατάντησαν να καμαρώνουν, μετρώντας τους ημερησίως
ριπτόμενους βομβών τους τόνους.

6

Και σου ‘ρχεται να φεύγεις μακριά τους,
και να τους βλέπεις μόνο από ψηλά κι αγνάντια,
Μη αντέχοντας τής αυτών, μαυρίλας την κατάντια.

7

(* Τα μίση, που του μεν το τρέφει του ισλάμ το μαύρο μένος,
και του άλλου της υπεράσπισης της πατρίδος του το σθένος). —

Αντί Επιλόγου

«Αξίως πολιτεύεσθαι προσέταξε ο Κύριος».

«ίνα πιστεύοντες ζωήν έχητε εν τω ονόματί μου».